

Giới thiệu Ta Mới Là Boss

Sau khi thức dậy, Sở Hạ Nghi đã thấy mình ở thế giới khác.

Cô chỉ nghĩ mình đã xuyên không nhưng không ngờ đến bản thân lại xuyên vào tiểu thuyết.

Không những thế cô còn sở hữu một cái hệ thống thần bí có thể đưa cô xuyên từ tiểu thuyết này đến tiểu thuyết khác. Tung hoành ngang dọc trong thế giới tiểu thuyết.

Hệ thống thần bí cũng phải bó tay vì có một ký chủ nghịch ngợm như vậy. Nó chỉ có thể để mặc ký chủ của mình tự do quậy phá cùng nghịch ngợm long trời lở đất như vậy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Thần Tiên Trên Trời (1)

#Sở Hạ Nghi vai Vương Tô Y, nữ chính Như Ý Ý, nam chính Vương Việt, nữ phụ An Như.#

“Đây là nơi nào?” Sở Hạ Nghi hỏi Hệ thống.

Hệ thống: “Đây là tiểu thuyết tiên nhân. Nơi ký chủ đang ở là Trường Thanh Cung thuộc Thiên tộc. Đây là Thiên Đình, cũng là nơi mà người các cô gọi là trên trời.”

“Ồ.” Sở Hạ Nghi xuống giường, lại hỏi tiếp: “Trong các tiểu thuyết kiểu này thường có cấp bậc, người nói xem hiện tại cấp bậc phân chia là gì, ta ở cấp bậc nào, thân phận là gì?”

“Cái này giờ tôi sẽ đưa ký ức vào trong đầu ký chủ. Ký chủ sẵn sàng rồi chứ?”

“Ok.”

Một con vầng đầu lập tức truyền tới, Sở Hạ Nghi nhìn thấy cảnh vật phía trước mắt mình không ngừng nhân đôi nhân ba lên, cả người lao đảo. Rất nhanh đã xong quá trình tiếp nhận ký ức.

Nguyên chủ là Vương Tô Ý, là công chúa Thiên tộc. Thiên tộc có các cấp là Tiên, Thiếu Tiên, Trung Tiên, Thượng Tiên, Đại Tiên, Thần, Thiếu Thần, Trung Thần, Thượng Thần, Đại Thần, nguyên chủ lúc này mới chỉ 14 tuổi mà đã ở cấp bậc Trung Thần, là thiên tài nổi danh Thiên tộc, cũng là công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc.

Chưa cần kêu Hệ thống mở cốt truyện, Sở Hạ Nghi đã có thể biết sơ sơ rồi: Trong trường hợp này, nữ chính chắc chắn sẽ là tiểu thư không được sủng ái, rồi sẽ có được thứ gì đó thần bí, nữ chính từ đó sẽ bước vào con đường tu luyện, dùng tốc độ nhảy mất lên Trung Thần, Thượng Thần, Đại Thần gì đấy. Rồi sẽ gặp nam chính. Đang định suy diễn tiếp kịch bản, Hệ thống đã truyền tải cốt truyện vào đầu cô.

Cốt truyện là thế này: Nguyên chủ cùng An tiểu thư An Như là bạn thân. An tiểu thư này phải lòng với nam chính, nguyên chủ thấy vậy một lòng ủng hộ An Như, lại nhận định Thái Tử Phi chỉ có An Như mới có thể làm. Tuy nói là bạn thân nhưng kỳ thực An tiểu thư này chỉ lợi dụng nguyên chủ, vậy nhưng nguyên chủ lại không hề hay biết. Khi nam chính mang nữ chính về ra mắt, nguyên chủ còn liên tục bày trò phá đám thay An tiểu thư. Ban đầu chỉ là chút chuyện nhỏ, nguyên chủ ngáng chân nữ chính, nữ chính không ngã nhưng sau đấy trả thù lại nguyên chủ, lại vô cùng ác độc bỏ xuân dược vào đồ của nguyên chủ. Nguyên chủ trúng xuân dược, rồi xxoo với ba bốn người, bị người ta thấy được. Sau đấy nguyên chủ cảm roi muốn giết chết nữ chính, nhưng ba bốn lần bất thành. Nam chính hỏi lý do tại sao nguyên chủ muốn giết nữ chính, nguyên chủ nói rõ, cũng thừa nhận do bản thân mình sai đầu tiên. Kết quả nam chính lại không tin rằng nữ chính làm như thế, mắng mỏ nguyên chủ, mà bản thân nữ chính lại tỏ ra mình vô tội. Đến cuối cùng, trong một lần đi vào “Thiên Địa” nữ chính tìm nơi vắng vẻ giết nguyên chủ. Sau đó ở trong “Thiên Địa” nữ chính thu được vô số đồ tốt, khi ra ngoài thì kết hôn với nam chính, sống hạnh phúc đến tận lúc chết.

Hệ thống: “Nhiệm vụ của ký chủ là thay nguyên chủ trả thù nữ chính, bắt nữ chính chịu những gì cô ấy đã phải chịu. Hiện tại, ký chủ đang ở lúc sắp diễn ra bữa tiệc mà đồ của nguyên chủ, cụ thể là rượu bị bỏ xuân dược.”

Sở Hạ Nghi mỉm cười, một nụ cười chất chứa đầy âm mưu: “Được lắm! Bản cô nương đây vô cùng thích cái nhiệm vụ này, nhất định sẽ thay nguyên chủ làm tốt thật tốt.”

“Công chúa.” Một cung nữ đi vào, hành lễ rồi nói: “Phải thay trang phục rồi ạ.”

Đằng sau cung nữ là bốn cung nữ khác cầm khay, bên trên là các lớp váy, cô phát tay: “Đề đồ trên bàn, các người lui ra trước đi. Khi nào ta gọi thì vào.”

“Dạ.”

Một lớp áo trong màu trắng, một lớp váy xanh lam nhạt, lớp áo khoác ngắn và một lớp áo khoác dài đến chân cũng cùng một màu xanh lam nhạt. Tuy rằng phải mặc đến bốn lớp đồ nhưng tất cả đều khá mỏng nên không hề nóng, chất vải lại là hàng thượng hạng nên vô cùng dễ chịu, thoải mái. Nhưng đến phần tóc thì đành phải gọi cung nữ.

Mái tóc mềm mượt được búi một nửa, cao lên trên gáy một chút, cố định bằng một cây trâm khảm ngọc bích, một nửa còn lại thả sau lưng. Trên cổ đeo một chuỗi ngọc trai, khuyên tai hình giọt nước, cùng với vòng ngọc đỏ. Nguyên chủ Vương Tô Y vốn rất xinh đẹp nên cũng không cần trang điểm tí mĩ, rất nhanh mọi thứ đã xong.

“Người đi lấy cho ta cây trâm ngọc hình hoa mai mà cuối tháng trước Thiên quân ban thưởng, sau đó cầm cho ta.”

“Dạ.”

Nhân lúc cung nữ xoay gót rời đi, Sở Hạ Nghi cầm thêm ba bốn cây trâm nhét vào túi nhỏ trong tay áo. Hệ thống nói, mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ sẽ được mở một chức năng hoặc ban thưởng. Lần này khi cô hoàn thành nhiệm vụ này, thứ được ban thưởng là không gian cất đồ, cho nên hiện tại cô không có không gian, vũ khí là kiếm Trường Minh của mình, thêm cả mấy khẩu súng yêu quý dành nhờ Hệ thống cất. Tuy rằng không gian cất đồ cũng nằm trong Hệ thống, nhưng khi cô cần thì lật tay một cái là có thể lấy đồ từ trong không gian cất đồ, còn nếu để chỗ Hệ thống thì lúc cần lấy còn phải gọi Hệ thống, rất bất tiện.

Tất cả đã xong xuôi ổn thỏa, Sở Hạ Nghi túm một đám mây mà cưỡi, ly khai khỏi điện Vĩnh An của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Thần Tiên Trên Trời (2)

#Sở Hạ Nghi thay Vương Tô Y bước đầu trả thù.#

Mọi người lúc này cũng đã lục tục đến. Sở Hạ Nghi vừa yên vị vào chỗ của mình, thì Vương Việt dặt tay Như Ý Ý – nữ chính đi vào. Thân là Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc, nàng ngồi phía đầu bên tay phải. Nam chính là Thái tử, chỗ ngồi đầu bên tay trái, đối diện với nàng. Mà Như Ý Ý, ngồi ngay cạnh nàng.

“Muội muội.” Sở Hạ Nghi chưa kịp nói gì, Như Ý Ý mềm mại cất lời: “Quà gặp mặt lần trước tỷ tỷ tặng, không biết muội muội có vừa ý không?”

Sở Hạ Nghi liếc mắt: “Ngọc bội rất đẹp.”

“Vậy thì may quá, ta cứ sợ không vừa ý muội muội.” Như Ý Ý cười dịu dàng, lại rót một chén rượu đặt ra chỗ cô: “Ta mời muội muội một ly.”

Đây chính là ly rượu bỏ xuân dược. Sở Hạ Nghi bình thần rút từ trong người ra một chiếc hộp gỗ dài, đặt chỗ Như Ý Ý: “Tỷ tỷ đã tặng quà, muội muội cũng không thể không đáp lễ.” Bàn tay thon dài của nàng cầm lên chén rượu bỏ xuân dược, đặt lại chỗ Như Ý Ý: “Tỷ tỷ cùng muội muội uống một ly đi.” Rồi lại tự rót cho mình một chén.

Đáy lòng Như Ý Ý thoáng giật mình, tay nắm chặt váy.

“Tỷ tỷ, hôm nay là sinh thần của muội, tỷ tỷ nể mặt muội, uống cùng muội một chén rượu này đi.” Sở Hạ Nghi lại nói.

“Đúng vậy. Như tiểu thư nể mặt Nghi Nghi đi.” Tiếng lãnh lót của Thiên hậu vang tới.

Mọi người quay đầu, Thiên quân cùng Thiên hậu bước tới. Chờ khi hai người đã ngồi vào vị trí, mọi người mới bái lạy.

Lại ngồi xuống, mọi người đặt sự chú ý vào chỗ Sở Hạ Nghi và Như Ý Ý. Như Ý Ý âm thầm cắn môi, lúc này nàng không thể không uống. Mà thuốc này, vốn không phải xuân dược thường mua bên ngoài, là nàng tự chế mà ra. Nghĩ cũng không phải dùng cho mình, cũng chả thêm chế thuốc giải.

Đề lâu nữa sợ mọi người thấy kì lạ, Như Ý Ý chỉ có thể nhắm mắt cầm lên chén rượu, một hơi uống sạch.

Hệ thống: “Ký chủ trả thù rất đẹp.”

“Lát nữa thuốc phát tác nàng ta không phải sẽ cùng với tên Thái tử...đấy chứ?” Sở Hạ Nghi hỏi Hệ thống.

“Không. Thái tử sẽ đi cùng với Thiên quân vì có vài việc.”

“Vậy là được.” Chữ nếu để Như Ý Ý cùng với Thái tử thì coi như này giờ nàng diễn kịch là công cốc à?

Như Ý Ý nhìn Sở Hạ Nghi, ánh mắt đầy hận thù, thầm nói: “Vương Tô Y, ngươi cứ chờ mà xem.”

Cho dù Như Ý Ý có nói nhỏ thế nào, thì Sở Hạ Nghi cũng đang ngồi cạnh cô ta, hướng hồ cô ta còn đang nhìn nàng bằng ánh mắt hận thù thì nàng sao có thể không nghe thấy? Sở Hạ Nghi quay đầu, trả lại cho Như Ý Ý một nụ cười mỉm nhẹ nhàng. Như Ý Ý càng sôi máu hơn.

Bữa tiệc trôi qua, Như Ý Ý cảm thấy thuốc bắt đầu phát tác, khiến cô ta cả người nóng lên. Con nóng cứ vậy tăng lên, khiến Như Ý Ý cả người lão đảo, thần trí trở nên mơ hồ.

Sở Hạ Nghi lên lút bám theo sau, nhìn nữ chính nghiêng nghiêng ngả ngả phía trước, nhắm một góc độ, chuẩn xác ném một thân thể ra chỗ nữ chính, khiến cô ta vì vậy mà ngã xuống đất.

Muốn đứng dậy, nhưng khi phát hiện người đang đè trên người mình là một nam nhân, cho dù Như Ý Ý có cố gắng khống chế thế nào, tay vẫn không tự chủ sờ loạn lên.

Nhưng cho dù sao thì Như Ý Ý vẫn là nữ chính, cô ta kiên cường đứng lên, cố gắng khống chế thần trí, nhấc chân rời đi.

Nhưng Sở Hạ Nghi sao có thể để cô ta rời đi dễ dàng thế?

Nàng nắm tay Như Ý Ý, kéo cả người cô ta xoay lại. Bị thuốc khống chế, cả người Như Ý Ý không còn sức lực đứng vững, bị cô kéo, khi cô buông tay thì Như Ý Ý vô lực ngã xuống, môi đụng môi với nam nhân mà Sở Hạ Nghi đã vứt.

Nam nhân tỉnh lại đúng lúc này.

Người này là Thất hoàng tử của Thiên tộc, là một nam phụ, yêu thích nữ chính đã từ lâu, cho nên khi hắn ta tỉnh lại, thấy Như Ý Ý đang cùng mình môi đụng môi, liền đảo ngược tư thế lại.

Sở Hạ Nghi đã sớm trở về chỗ cũ, nhìn Như Ý Ý cùng Thất hoàng tử bắt đầu cời đồ. Như Ý Ý lúc này thuốc đã khống chế hoàn toàn thần trí cô ta rồi. Dẫu sao ban đầu, nghĩ đến người cô ta hạ độc là Công chúa Vương Tô Y cũng là một kẻ thiên tài nổi danh khắp Thiên tộc, liền tạo ra độc được mạnh mẽ. Nhưng Sở Hạ Nghi đúng lúc này xuyên tới, liền đảo ngược tình thế.

Một màn điên loạn đảo phượng bắt đầu, Sở Hạ Nghi quay đầu đi, túm một đám mây trở về điện của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Thần Tiên Trên Trời (3)

#Như Ý Ý hận thù. Chỉ hôn giúp An Như.#

"Công chúa, người biết không? Đêm qua ngay sau khi yến tiệc kết thúc..." Cung nữ thân cận vừa búi tóc cho nàng vừa kể chuyện.

Sở Hạ Nghi nhắm mắt, từng lời kể của cung nữ đều bay hết vào tai nàng. Việc Như Ý Ý vốn là Thái tử phi tương lai lại cùng với Thất hoàng tử điên loạn đảo phượng ngay tại hoa viên khiến cho Thiên quân, Thiên hậu giận tím mặt, còn Thái tử thì đóng cửa bế quan. Cũng may là chưa hạ chỉ tứ hôn, Thiên quân đang suy xét chọn cho Thái tử một hôn thê khác.

Như Ý Ý nghe tin, đã sớm quỳ ngoài điện Hồng Ngọc cầu xin Thiên quân, nhưng Thiên quân cũng chẳng thêm đoái hoài gì tới nàng ta. Ngược lại hôm nay trên buổi triều sớm công khai chỉ trích Như gia. Như Ý Ý là tiểu thư thất sủng của Như gia, sau khi nàng ta trở nên tài giỏi nổi danh cả nước đối với Như gia hắt hủi, bây giờ gây chuyện lại là Như gia gánh chịu con giận tày trời của Thiên quân khiến Như tướng quân vô cùng tức giận, liền tuyên cáo: "Như Ý Ý đức hạnh không tốt, làm mất mặt Như gia, mất mặt Hoàng tộc. Từ nay về sau, Như gia không có tiểu thư Như Ý Ý."

Cung nữ búi xong tóc, nàng đầu tóc quần áo chỉnh tề đứng dậy, đi ra ngoài. "Ta tới chỗ phụ hoàng, các người không cần đi theo."

Điện Hồng Ngọc:

Nắng chiếu lên bóng dáng Như Ý Ý quỳ bên ngoài. Nàng đi qua Như Ý Ý, nghe thấy cô ta nói: "Vương Tô Y, người chờ xem"

Nàng quay đầu lại: "Bổn công chúa.." cười tươi: "mọi mắt mong chờ." Rồi liền đi vào bên trong.

Hai tay Như Ý Ý siết chặt, ánh mắt đầy thù hận. Dựa vào cái gì mà cô ta sinh ra đã là Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc, còn nàng là tiểu thư bị hắt

hùi của Như gia? Dựa vào đâu mà trời ban cho cô ta thiên phú đến như vậy? Hiện tại chuyện xấu mặt đã truyền ra ngoài, từ nay về sau nàng làm sao còn dám ra khỏi cửa đây.

"Phụ hoàng." Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc dĩ nhiên nhận được vô số đặc ân. Đến hành lễ cũng được tối giản nhất.

"Tô Y, mau đến đây, xem giúp phụ hoàng xem nên chi hôn ca ca con cho ai?" Thiên quân là tuy đã ngoài tứ tuần nhưng vẫn vô cùng đẹp trai, hồi trẻ nhất định là rất soái.

Tùy tiện chọn một tấu sớ, lật ra, không ngờ lại là An gia An tiểu thư An Như.

Sở Hạ Nghi xem lướt vài dòng giới thiệu, nhớ ra đây là người nguyên chủ coi như bạn thân. Cũng vì An Như này mà nguyên chủ ngáng chân Như Ý Ý trước, dẫn đến một loạt chuyện sau đó. Cô nhưn mày, vậy thì An Như cũng là nguyên nhân đấy chứ?

Tuy rằng trong nhiệm vụ của cô không có việc phải trừ bỏ An Như, cũng vì nguyên chủ không nghĩ An Như trước mặt coi nguyên chủ là bạn sau lưng lại nói xấu. Sở Hạ Nghi suy nghĩ một chút, nở nụ cười.

"Phụ hoàng, An Như này gạch tên đi." Cô nói.

"Hả?" Thiên quân cầm lấy tấu sớ: "Ta thấy An tiểu thư này cũng rất được, cùng với ca ca con cũng là có quen biết. Gia tộc thì lại là danh môn thế gia, cũng là một tiểu thư tài sắc, nổi danh Thiên tộc, vì sao phải loại?"

"Cô ấy có ý trung nhân rồi." Sở Hạ Nghi nói, lại bày ra vẻ thương tiếc: "Ý trung nhân của cô ấy lại không phải công tử thế gia danh môn gì, chỉ là con trai trưởng của chủ tiệm An Bình nổi danh trong kinh thành. Phụ mẫu cô ấy lại có ý khinh thường xuất thân thương nhân, vậy nên mới ngăn cấm. Con nói phụ mẫu cô ấy cũng thật là, dù sao cậu ta cũng là kẻ có tài."

"Ồ, con nói tiếp đi, hắn có tài gì?" Thiên quân hứng thú.

"Người không nhớ sao?" Mắt thấy cung nữ mang trà lên, cô liền tiến tới, cầm lấy khay trà, vừa đặt chén trà xuống bàn vừa nói: "Người đỗ trạng nguyên năm nay chính là cậu ta, hiện tại hình như đang làm ở bộ Hình. Binh bộ Hình cũng rất vừa ý cậu ta, từng khen cậu ta làm việc nhanh nhẹn, lại thông minh." Nói xong cũng đã trả lại khay trà cho cung nữ, về lại chỗ cũ của mình.

"Vậy thì để ta xem lại đã, nếu cậu ta thực sự có tài, vậy thì giúp An tiểu thư chìm liền cảnh với hắn ta cũng được." Nói xong Thiên quân liền uống một ngụm trà.

"Vâng." Nàng đáp một tiếng.

Kỳ thực, sự thật chính là ngược lại. Phụ mẫu An Như mới là người vừa ý cậu ta, nhưng An Như lại khinh thường xuất thân thương nhân. Huống chi An Như cô ta còn có tình nhân trong mộng là Thái tử, nguyên chủ cùng với Thái tử là cùng cha cùng mẹ, nguyên chủ lại thân với An Như, đã khiến An Như từ lâu nghĩ rằng mình sẽ là Thái tử phi. Lần này bị Như Ý Ý suýt chút nữa đoạt mất, sau lại xảy ra chuyện Như Ý Ý cùng Thất hoàng tử lại khiến cho An Như có hi vọng. Vậy nên cô sẽ giúp An Như thất vọng đến cùng cực.

Bàn tay ngọc lại tiếp tục cùng Thiên quân xem vài tấu sớ.

Thiên quân có ý giữ nàng ở lại ăn trưa, nhưng Sở Hạ Nghi lấy cớ đi về. Khi ra ngoài, mặt trời nắng chói chang, còn Như Ý Ý cả người đầy mồ hôi vẫn tiếp tục quỳ.

Như Ý Ý vừa thấy nàng, mặt lại tràn đầy thù hận. Nhưng Sở Hạ Nghi không thêm so đo đê ý, so đo đê ý với người thua kém mình, hạ thấp thân phận.

Lại nói về xuân dược của Như Ý Ý, vốn là phát tác trong ba ngày ba đêm, nhưng Như Ý Ý sau khi có lại chút thần trí, cắn răng kiềm chế lại xuân dược phát tác, khiến cho linh lực tổn thương. Linh lực tổn thương, nên cô ta ban đầu ở Thượng Thần, vốn hơn nguyên chủ một bậc giờ trực tiếp rớt hai cấp, xuống thành "Thần".

Lúc nàng trở về điện Vĩnh An, cung nữ dâng lên một phong thư. Mở ra, là của An Như: "Tô Y, giúp ta nói vài lời tốt trước mặt Thiên quân để người chỉ hôn cho ta làm Thái tử phi." Giọng vẫn đầy vẻ ra lệnh chứ không có chút nhờ vả gì. Sở Hạ Nghi ghét bỏ, gấp vào, đưa lên nền đốt cháy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Thần Tiên Trên Trời (4)

#Dạy dỗ An Như.#

Vài ngày sau đó, nàng vẫn luôn ở điện Vĩnh An sống một cuộc sống bình thường. Lúc này đang dùng điểm tâm buổi sáng, lại chợt nghe thấy bên ngoài

âm i. "Tránh ra."

"An tiểu thư, Công chúa không muốn gặp người."

"Một đám nô tài các người cũng dám can bôn tiểu thư?"

Rất nhanh, một nữ tử diện váy hồng, trong tay còn cầm cây roi đi tới chỗ nàng.

"Tô Y." Người này chính là An Như.

Sở Hạ Nghi ngẩng đầu, lạnh lùng đáp: "An tiểu thư không biết có chuyện gì mà kích động đến vậy? Xông đến chỗ bôn công chúa, còn mạnh động đánh thị vệ."

An Như nghe cô nói, sững sốt một chút vì không giống Vương Tô Y thường ngày, nhưng rất nhanh lại tức giận: "Hừ, Tô Y, người nói cho ta. Ta là nhờ người giúp ta thành Thái tử phi, người rút cuộc ăn nói hàm hồ gì với Thiên quân mà Thiên quân lại ban chỉ tứ hôn cho ta với cái tên Đồ quan ti hèn mạt thấp kém đó. Người mau giải thích cho ta."

Sở Hạ Nghi cảm chén trà lên, mân mê một chút, rồi ném xuống đất gần chỗ An Như, cao giọng: "Hàm hồ." Cô đứng dậy: "Bôn công chúa thân là Công chúa Thiên tộc, lại do Thiên hậu sinh ra, thân phận cao quý. Tên của bôn công chúa, khi nào lại đến một tiểu thư nhỏ như người gọi thẳng ra như thế." Giọng nói càng ngày càng gay gắt: "Người là cái gì, lại dám ra lệnh bắt ta giải thích cho người? An thừa tướng nhà các người, đứng trước mặt bôn công chúa đây còn đôi ba phần kính trọng, người đây lại dám hô to gọi nhỏ với ta?"

Cô tiến tới gần, sát khí xung quanh càng thêm dày đặc: "An Như, đức hạnh của cô đâu rồi? Hôm nay, để ta thay phụ mẫu cô, dạy dỗ cô cái gì là quy củ." Dứt lời, liền nắm lấy tay của cô ta, giật lấy roi, không chút kiêng nể quất lên người An Như.

An Như này giờ bị sát khí của cô dọa, đến tận lúc này mới giật mình, đầu đón "A" lên một tiếng.

Roi trong tay Sở Hạ Nghi vẫn không ngừng đưa lên vung xuống: "Được đích thân Thiên quân ban hôn, là phúc của cô, cô còn dám chê đối tượng mà Thiên quân chỉ định? Không có lệnh của ta, tự tiện xông vào điện Vĩnh An, đã thương thị vệ của ta, người đây là đang coi thường bôn công chúa, coi thường Hoàng thất."

An Như lúc này đã nằm bẹp dưới đất. Sở Hạ Nghi ra tay với lực đạo không nhỏ, lại toàn nhằm xuống chân, khiến hiện tại nàng ta không thể gượng dậy nổi. Cô quay đầu, ra lệnh cho cung nữ: "Mang giấy bút tới đây."

Từng chữ rỗng bay phurong múa hiện lên: "An thừa tướng, An Như cháu gái ngài tự tiện xông vào tẩm cung, lại ra tay đã thương thị vệ của ta, còn dám dùng ngữ khí ra lệnh, không thêm hành lễ, gọi thẳng danh ta, đây là coi thường bôn công chúa. Thiên quân đích thân ban hôn, nàng ta còn khinh thường đối tượng, đây là gián tiếp coi thường thánh chỉ, coi rẻ Hoàng thất. An thừa tướng dạy dỗ cháu gái ngài cho tốt, đừng để ta phải làm ảm tối chỗ Thiên quân." Viết xong lập tức đưa cho cung nữ: "Mang đến cho An thừa tướng. Còn cô ta, đem ra ngoài, đừng làm bẩn mắt ta."

Sở Hạ Nghi ghét nhất là bị người khác chỉ tay năm ngón ra lệnh. Hôm nay đem roi quất vào người An Như vài cái, đã có thể nói là rất nhẹ rồi.

Hệ thống đã lâu không nói gì, đột ngột lên tiếng: "Lần đầu thấy ký chủ tức giận đến vậy."

"Tức giận? Sao có thể chứ? Hệ thống, bản cô nương mà tức giận, không chỉ đến thế đâu." Sở Hạ Nghi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Thần Tiên Trên Trời (5)

#Thượng Thần#

Nhan Công chúa: Nhan là phong hiệu Thiên quân ban cho Vương Tô Y. Nhan Công chúa tức là Vương Tô Y

Thiên tộc gần đây rất nhiều chuyện có thể lôi ra bàn tán.

Thất hoàng tử cùng Như gia Như Ý Ý - Người vốn là ý trung nhân của Thái tử lại diên loan đảo phurong ngay sau bữa tiệc đêm sinh thần của Nhan Công chúa.

An gia tam tiểu thư ngày thường cao ngạo giờ hạ giá kết hôn với Đồ quan ti bộ Hình.

Trương gia đại tiểu thư được Thiên quân hạ chỉ tứ hôn với Thái tử.

Vì Như Ý Ý đức hạnh không tốt, lại không hiểu sao mà đang ở Thượng Thần lại rớt xuống Thần, lại khiến cho Nhan Công chúa đoạt lại danh hiệu "Đại mỹ nhân Thiên tộc."

Vào một ngày đẹp trời của một tháng sau, Thái tử xuất quan, đột phá cấp bậc Đại Thần, toàn bộ Thiên tộc nói chung, Hoàng thất nói riêng đều vui mừng. Thiên quân đặc xá không thu thuế trong vòng hai năm.

Chuyện sau đó, Sở Hạ Nghi cũng không rõ ràng nữa, cô đóng cửa bế quan. Lúc ra ngoài, đã là bốn tháng sau, gần sát thời gian vào Thiên Địa khảo hạch.

Bốn tháng, có thay đổi, mà dường như vẫn như cũ.

Gọi một cung nữ vào, giúp cô chải đầu búi tóc, phổ cập thông tin.

"Trong lúc ta bế quan, có xảy ra chuyện gì không?" Sở Hạ Nghi hỏi.

"Công chúa, một tháng sau khi người bế quan, Thái tử đại hôn, Thái tử phi là Trương gia đại tiểu thư. Đêm đại hôn ấy khi Thái tử cùng Thái tử phi bái đường, Như Ý Ý đột ngột xông vào, ý đồ muốn giết chết Thái tử phi, nhưng bất thành. Về mặt Thái tử lúc ấy rất thất vọng, vậy nhưng ba tháng nay cùng với Thái tử phi sống vẫn yên ổn, Thái tử phi cũng đã có thai hơn một tháng rồi."

Sở Hạ Nghi bất ngờ. Cô không nghĩ mới chỉ chút chuyện vậy đã hoàn toàn chia rẽ được nam chính nữ chính, lại hỏi tiếp: "An Như thế nào?"

"An tiểu thư sau khi Công chúa bế quan nửa tháng, đã theo di chiếu gả cho Đồ quan ti bộ Hình, cũng không biết thế nào mà hai vợ chồng rất bất hòa, thậm chí còn bắt Đồ quan ti đuổi hết thiếp thân trong phủ. Đồ quan ti cũng có ý nhún nhường nàng ta."

Sở Hạ Nghi ngẫm nghĩ. Xuất thân của Đồ quan ti là trong nhà dân bình thường, mà đã là nhà dân bình thường thì cũng chỉ một vợ một chồng, những thế thiếp khác trong phủ cũng chắc là được ban cho, giờ bị An Như đuổi hết ra ngoài, Đồ quan ti có lẽ cũng cảm thấy không có gì là không đúng, vậy nên cứ vậy nhún nhường nàng ta. Chắc, cô vậy mà đã giúp An Như tìm được một mối duyên tốt.

Tất cả đã chỉnh tề, cô dùng xong bữa sáng mới đến thỉnh an Thiên hậu.

Thiên quân cũng đang ở chỗ Thiên hậu, thấy Sở Hạ Nghi đã thăng lên cấp thành Thượng Thần, cười nói vui vẻ: "Tô Y, tôi nay tổ chức tiệc cho con."

"Dạ." Cô ngồi xuống ghế, nhu thuận đáp, rất có dáng vẻ một người con ngoan.

Hệ thống suốt bốn tháng không nói một lời, đột ngột lên tiếng: "Ký chủ, cô không phải là nảy sinh tình cảm với bọn họ đấy chứ?"

"Yên tâm đi, ta tự biết làm thế nào." Sở Hạ Nghi đáp.

Ban đầu, trước khi tới đây, Hệ thống đã nói với cô: "Ký chủ, ký chủ chỉ là khách qua đường. Ký chủ có nhiệm vụ phải thực hiện, đừng nên nảy sinh tình cảm với bất kỳ ai, cũng đừng nhớ thương bất kỳ ai ở những nơi mà ký chủ đến. Tất cả chỉ là tiểu thuyết, tất cả bọn họ đều chỉ là giả tưởng thôi."

Sở Hạ Nghi rũ mắt. Cô chỉ là khách qua đường, nên cô cũng sẽ làm tốt vai trò của khách qua đường, mà căn bản, cô cũng chưa bao giờ có ý muốn nảy sinh tình cảm với bất kỳ ai, cho dù đó là tình cảm bạn bè, phụ mẫu. Chẳng qua, cô đã thay nguyên chủ sống lại, nên cũng sẽ thay nguyên chủ, chu toàn lễ nghi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Thần Tiên Trên Trời (6)

#Thiên Địa#

Tiệc tối, Sở Hạ Nghi theo sau Thiên quân và Thiên hậu đi vào. Sau khi ngồi xuống, cô mới quan sát Thái tử đã lâu ngày không thấy mặt.

Thật sự chẳng có gì thay đổi cả, Sở Hạ Nghi chớp chớp mắt, liền cúi đầu xuống ăn. Cả bữa tiệc, cô thuận miệng đáp vài lời hỏi thăm, nhận quà chúc mừng, không có gì đặc sắc.

Sở Hạ Nghi phát tay, những ngày phía sau đây cũng không có gì thú vị làm điểm nhấn, miễn xem đi.

oOo

Đến ngày vào Thiên Địa:

Àm àm..

Cửa đá nặng nề dịch từng chút từng chút một, Sở Hạ Nghi bắt gặp bóng dáng Như Ý Ý đã lâu không thấy. Và nàng ta đã trở thành Thiếu Thần. Đúng là nữ chính có khác.

Tuy rằng có chuyện xấu bêu danh, Học viện Đế Minh vẫn không hủy tư cách đi vào Thiên Địa khảo hạch của nàng ta, cũng chẳng đuổi nàng ta ra khỏi học viện. Vậy nhưng thường ngày Như Ý Ý cũng chẳng xuất hiện, hôm nay đột ngột xuất hiện, nhận vô số ánh mắt ngạc nhiên, khinh thường, dè bủ.

Cho đến lúc cửa đá mở hoàn toàn, Diệp hiệu trưởng bắt đầu đọc một bài diễn văn.

Thiên Địa là cái gì, Học viện Đế Minh là cái gì, bỏ đi. Bạn đọc hãy tự động não suy nghĩ, Sở công nương lười miêu tả cho các bạn.

Hệ thống: "Ký chủ, cô quá lười."

Sở Hạ Nghi: "Trước nay chưa bao giờ bốn cô nương tự nhận mình chảnh." Ngừng một chút, lại nói: "Người phải hiểu rằng, ta để bọn họ tự suy nghĩ Thiên Địa từ đâu mà hình thành, mấy chục mấy trăm năm rồi, Học viện Đế Minh rộng lớn đến thế nào, là giúp bọn họ...ừm, giúp gì cho bọn họ nhỉ?"

Hệ thống: "@@"

Khi một nhóm ba mươi người đã vào trong, cửa đá từ từ khép lại, một người đến chỗ cô: "Công chúa, chúng ta đi với nhau được chứ?"

"Xin lỗi, tôi thích một mình." Dứt lời, Sở Hạ Nghi liền vận khí bay đi mất. Những người khác hoặc là đi cùng, hoặc là tự đi, bắt đầu cuộc hành trình.

Hành lang ẩm ướt, tiếng bước chân của Sở Hạ Nghi vang lên đều đặn, cũng vọng lại đều đặn, ngoài tiếng bước chân thì chẳng có gì nữa, yên tĩnh tới cực điểm.

"Nơi này khá thích hợp làm trường quay phim ma." Sở Hạ Nghi kết luận.

Hệ thống đạo này chẳng hiểu sao rất thích ngồi lên nói chuyện: "Ký chủ không đi tiêu diệt Như Ý Ý sao?"

"Vội gì chứ." Sở Hạ Nghi đáp, cô đẩy cánh cửa gỗ. Nhất thời, mắt sáng lên rực rỡ.

Trong căn phòng không nhỏ bày biện rất nhiều đá quý, nữ trang. Cô vừa đi, vừa nhặt mấy viên ngọc đẹp, cùng một số nữ trang nhìn có vẻ quý hiếm bỏ vào trong túi.

Không phải cô không muốn gom hết chỗ này, là Sở Hạ Nghi hiện tại không có không gian để bỏ a~ Đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Thần Tiên Trên Trời (7)

#Hoàn thành nhiệm vụ#

Thời gian vào Thiên Địa chỉ có một tháng, Sở Hạ Nghi cùng Hệ thống dạo chơi gần như khắp cả Thiên Địa, thu gom vô số bảo vật tốt. Tuy rằng Sở Hạ Nghi đã gặp khá nhiều người cùng vào với cô, nhưng lại chưa từng gặp Như Ý Ý. Nhưng cô cũng không vội. Hệ thống nói rồi, kịch bản là Như Ý Ý ám sát cô trong Thiên Địa, cho nên nhất định cô và Như Ý Ý sẽ gặp mặt.

Đừng thắc mắc tại sao trước đây cô không ám sát Như Ý Ý mà phải đợi tận lúc vào Thiên Địa. Bởi vì hai từ thôi: Kịch bản!

Kịch bản ghi rằng, Như Ý Ý hạ xuân dược cho cô trong chén rượu đó. Cô muốn hạ xuân dược trả thù Như Ý Ý, cũng chỉ có thể hạ xuân dược vào đúng chén rượu, đúng nơi đúng lúc mà Như Ý Ý đã hạ xuân dược cho cô, bằng không, cho dù có thể nào đi nữa thì Như Ý Ý cũng sẽ không trúng!

Cho nên Hệ thống cũng đã đặc biệt nhắc nhở cô. Ở trong Thiên Địa cô sẽ gặp Như Ý Ý, nếu lần này cô không giết được Như Ý Ý, thì sau này ra ngoài cũng đừng hòng!!!

Hoàn thành nhiệm vụ này, sẽ được thưởng không gian, cho nên Sở Hạ Nghi cô đây vì không gian nhất định sẽ liều mạng.

Ngày cuối cùng trong Thiên Địa.

"Vương Tô Y." Một tiếng nói vang lên, Sở Hạ Nghi quay lại, môi đỏ mỉm cười.

Trước mặt cô là Như Ý Ý. Cô ta mặc chiếc váy đen, mái tóc được cố định bằng một chiếc trâm vàng hình phượng hoàng. Trong tay Như Ý Ý là chiếc

Kiểm bạc chạm trổ hoa văn đầy vẻ cổ xưa, khảm rất nhiều viên ngọc, Sở Hạ Nghi vừa liếc qua liền biết đây là đồ tốt cô ta lấy được từ trong Thiên Địa.

"Quyết chiến một trận sống mái chứ?" Cô thân nhiên nói, cũng rút ra một cây kiếm.

Như Ý Ý bị cây kiếm của Sở Hạ Nghi hấp dẫn.

Một cây kiếm dài, tay cầm hoàn toàn được làm bằng ngọc. Trên thân kiếm vẽ hoa văn, so với kiếm của cô ta thì toát ra vẻ cổ xưa hơn rất nhiều.

Nhân lúc Như Ý Ý đang đánh giá kiếm Trường Minh, Sở Hạ Nghi âm thầm ngưng tụ linh lực thành hình giọt nước, mạnh mẽ bắn về phía cô ta.

Một tầng phòng ngự màu vàng kim hiện lên, từng giọt nước va vào liền biến mất trong không khí. Tuy vậy nhưng Sở Hạ Nghi vẫn mỉm cười, trái lại, Như Ý Ý có chút đắc ý, nói: "Sở Hạ Nghi, hôm nay ta sẽ trả đủ cho ngươi, cả vốn lẫn lãi."

Dứt lời, cô ta liền ra chiêu, từng cành cây hiện ra, lao vun vút về phía Sở Hạ Nghi.

Sở Hạ Nghi ung dung bình thản, lật tay xoay kiếm, dùng chiêu thức hoa hoa lệ lệ, chẳng mấy chốc, tất cả cành cây đã nằm dưới chân cô. Vậy nhưng cô không dừng lại, xoay người, càng lúc càng xoay mạnh, tà váy xanh lam phát pho, tạo ra rất nhiều hình ảnh Vương Tô Y.

"Ảo ảnh thuật!" Như Ý Ý thất kinh hô lên một tiếng.

Bảo vật chốn giang hồ, vốn là của nữ chính đại nhân Như Ý Ý. Đáng tiếc Sở Hạ Nghi trong lúc không thể giết Như Ý Ý đã đi thu thập, cũng chia rẽ một số mối quan hệ của cô ta. Chỉ có điều Sở Hạ Nghi bệnh lười phát tác nên không miêu tả chi tiết cho các bạn.

"Ai chết còn chưa biết đâu." Dừng lại động tác, lúc này đã có hơn 20 Vương Tô Y, Sở Hạ Nghi mỉm cười nói.

Phất tay một cái, tất cả ảo ảnh mà Sở Hạ Nghi biến ra đều vây quanh Như Ý Ý.

Không khí căng thẳng hẳn lên. Như Ý Ý nắm chặt cây kiếm của cô ta, bàn tay nổi rõ gân khớp, khuỷu tay muốn chém ảo ảnh.

Nhưng cô ta còn chưa chém được, Sở Hạ Nghi lại đưa tay, thu lại tất cả ảo ảnh. Nháy mắt, ảo ảnh biến mất.

Một tay Sở Hạ Nghi thu hồi ảo ảnh, một tay dùng sức ném kiếm Trường Minh về phía Như Ý Ý. Như Ý Ý vì Sở Hạ Nghi thu lại ảo ảnh, kiếm liền chém vào không khí, cô ta không khỏi có chút sững sốt. Mà một chút sững sốt này của cô ta, đã khiến cô ta không thể tránh né kiếm Trường Minh. Kiếm Trường Minh cứ thế mà đâm thẳng vào lưng Như Ý Ý, khiến cô ta không khỏi trợn tròn mắt.

Máu tươi từ từ chảy xuống sàn, kiếm Trường Minh lại rút ra khỏi người Như Ý Ý, khiến máu lại càng chảy nhanh hơn.

Vốn cô định chơi thêm một lúc nữa, nhưng Hệ thống đã nói, chỉ còn gần một canh giờ nữa là Thiên Địa mở cửa, nên cô muốn hạ sát chiêu rồi.

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ." Hệ thống nói.

"Về đi, ta không cần sống thêm đâu." Sở Hạ Nghi nói, lại bổ sung: "Cho ta chết hoa lệ một chút."

"Được." Hệ thống đáp. Nó vừa dứt lời, đã đem cả người Sở Hạ Nghi bay xuyên qua trần nhà, xông thẳng ra ngoài. Đột ngột như vậy khiến cô có chút lao đảo thân mình. Đến khi vững lại, đã đối diện với nhiều con mắt ngạc nhiên của rất nhiều người tề tựu bên dưới. Hôm nay Thiên Địa mở cửa, bọn họ đến đây là đón con cháu mình.

"Nhan Công chúa, đó là Nhan Công chúa." Một người hét lên, tiếng xì xào lập tức nổi lên.

Sở Hạ Nghi cũng không rõ chuyện gì sắp xảy ra. Bất chợt, từng cánh hoa từng lá cây đứt ra khỏi cành cây, đi tới vây quanh người cô. Và thân thể cô, lại biến thành cành cây chiếc lá bông hoa.

oOo

Sở Hạ Nghi về lại căn phòng đầy đủ đồ dùng của Hệ thống. Cô lập tức hỏi: "Tại sao ta lại hóa thành mấy thứ đó vậy?"

Màn hình to trước mặt cô sáng lên. Nó chiếu một thân cây cao lớn, lá ngọc cành vàng. Đúng vậy, không nhầm đâu, thật sự là lá ngọc cành vàng đấy. Sở Hạ Nghi trợn mắt.

"Đây là cái chết có ý nghĩa nhất, cũng hoa lệ nhất." Hệ thống giải thích: "Đây là cây Thánh. Công dụng của nó rất to lớn. Một khi cây Thánh còn tồn tại, Thiên tộc mãi hưng thịnh."

"Ồ." Sở Hạ Nghi nhặt nhẹo đáp một tiếng. Trên màn hình lại hiện ra vài dòng tư liệu:

Họ tên: Sở Hạ Nghi

Nhiệm vụ chính: Hoàn thành

Tặng thưởng: Không gian tư nhân

Điểm thưởng: 1000

"Ký chủ muốn nghỉ ngơi một chút chứ?" Hệ thống hỏi.

"Không cần đâu. Tôi thể giới tiếp theo đi." Sở Hạ Nghi bình thản đáp.

5

4

3

2

1

Dịch chuyển thành công.

P.s: Vậy là đã hết một quyển, hơi ngắn nhỉ. Mong các bạn ủng hộ mình. Cầu cmt, theo dõi, đề cử truyện.

Từ quyển sau xuất hiện nam chính nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Zombie Và Mạt Thế (1)

#Chọn nhầm chuyên mục# #Cách Hệ thống chọn tiểu thuyết cho ký chủ#

Sở Hạ Nghi vừa mở mắt, Hệ thống không một lời báo trước, trực tiếp truyền tải ký ức và cốt truyện vào đầu cô, gây nên một trận đau văng mắt hoa.

Đây là tiểu thuyết về thế giới zombie. Mà thế giới đã tồn tại zombie, cũng tức là mạt thế.

Nguyên chủ là Văn Hạ, hiện tại 20 tuổi. Cha làm to, Bộ trưởng bộ tài chính, mẹ thì đã mất sớm. Nữ chính Dạ Huyền, là một người từ thế giới khác xuyên tới. Trong lúc cô ta lái máy bay, đối thủ nhét bốn năm con zombie vào khoang máy bay, dẫn đến cô ta vì chiến đấu với zombie mà máy bay bị bắn rơi, xuyên tới đây. Mà đâu chỉ có mình cô ta, còn có cả zombie. Cho nên, Dạ Huyền chính là người dẫn zombie đến thế giới này chứ không phải tự nhiên mà có. Bắt đầu từ đây, đại dịch zombie bùng phát, mạt thế bùng nổ.

Dạ Huyền gặp nam chính Cảnh Minh. Lúc cả hai bắt đầu yêu đương, thống lĩnh một đội quân, rồi từng bước từng bước đánh tan đám zombie. Tuy vậy cũng không thể đánh hết zombie, chỉ có thể dồn chúng nó vào một nơi bỏ hoang gì đó đây, từ nay về sau không được đụng tới con người. Rồi tí tí tí đến lúc chết, Dạ Huyền và Cảnh Minh được tôn thờ như Chúa như Phật, lập một cái tượng to dùng đại tượng cảnh hai người họ nắm tay nhau.

"Này, hình nữ chính không làm gì có lỗi với nguyên chủ đi?" Sở Hạ Nghi tiếp nhận cốt truyện xong, hỏi.

"Ừ. Cho nên lần này nhiệm vụ của cô là: Vạch trần chuyện nữ chính mang zombie đến đây." Hệ thống nói.

"Chẳng thích mạt thế một chút nào. Sao người lại chọn thể loại này chứ?" Cô buồn chán than phiền.

Hệ thống trầm mặc vài giây: "Cô biết đáng ra cô phải làm gì không?"

"Phải làm gì?"

"Giống như ở thế giới trước, tiêu trừ oán khí giúp nhân vật phụ."

"Lần này đâu có phải vậy đâu."

"Ừ. Tôi chọn nhầm chuyên mục vạch trần của người khác nên mới lấy vào cốt truyện này, cho nên cô mới có nhiệm vụ vạch trần chứ không phải là tiêu trừ oán khí."

"Người mù à? Chọn nhầm hẳn chuyên mục luôn." Sở Hạ Nghi không khách khí chê bai.

"Gần như thế. Tôi nhắm mắt bấm đại." Hệ thống đáp.

"..." Bấm đại sao? Cái Hệ thống này sao lại có thể tùy tiện đến mức thế này chứ!

P.s: Không cmt đề cử cho ta, ta viết chương ngắn đây! Cầu cmt, cầu đề cử! Xin đừng đọc chùa!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Zombie Và Mạt Thế (2)

#Sở Hạ Nghi đi tìm zombie để được cắn#

Mặc kệ Hệ thống nói lúc này nữ chính sắp mang theo zombie hạ cánh xuống, Sở Hạ Nghi mặc kệ. Cô tính không làm nhiệm vụ lần này. Nữ chính và nữ phụ không thù không oán, cô cũng không thích tự nhiên mình đi động tới người ta làm gì, người ta cũng chả động tới cô mà. Cô lười đi gây sự lắm.

Zombie sắp tới, Sở Hạ Nghi lục lọi đồ trong nhà, lấy mấy vật dụng cần thiết, rồi tiếp đó đi tích trữ lương thực. Mạt thế sắp tới đây. Mạt thế là gì? Là thiếu đồ ăn, thiếu nước uống, vậy nên phải tích trữ mới sống được.

Nguyên chủ ở cùng cha tại thủ đô. Nhưng ông ấy làm to, đi sớm về muộn, một năm ở nhà không quá mười ngày, vậy nên sống cũng rất là thoải mái. Nhìn dòng người tấp nập, xe cộ đông đúc, Sở Hạ Nghi bỗng mong mạt thế tới nhanh hơn một chút.

"Cô khủng hả?" Hệ thống nói

"Người thì biết gì chứ?"

"Chẳng ai mong mạt thế sẽ đến như cô."

"Mạt thế đến mới vui."

Ban đầu, Hệ thống báo cho cô địa điểm và thời gian nữ chính đến cốt để cô đi vạch trần, hiện tại còn bảy ngày nữa sẽ tới mạt thế ngày đầu tiên.

Bảy ngày vùn vụt trôi qua.

Ngày zombie cùng nữ chính hạ cánh xuống đất: Không có tin tức gì

Ngày thứ hai: Không có tin tức gì

Ngày thứ ba: Tiếp tục không có tin tức gì

Ngày thứ tư: Nữ chính tỉnh dậy. Mạng xã hội bùng nổ, chính thức có tin tức về zombie. Lúc này, gần 1/3 dân số tỉnh B đã bị cắn.

Ngày thứ năm: Mọi người hốt hoảng cuống cuống giấu lương thực.

Ngày thứ sáu: Zombie tràn đến thủ đô.

Sở Hạ Nghi gập máy tính lại. Cô đã thiết kế xong hệ thống phòng ngự rồi, đảm bảo không một con zombie nào xâm nhập nổi.

Nhưng mà...Sở Hạ Nghi chống cằm, cô lại muốn thức tỉnh dị năng. Mà phải bị zombie cắn mới có thể thức tỉnh dị năng.

Thức tỉnh dị năng ấy à, mấy cái chiêu thức dị năng thực đẹp mắt. Mà cô lại rất thích đồ đẹp.

Đã nghĩ vậy, Sở Hạ Nghi lại lên mạng tìm nơi zombie đang ở, rồi liền đi qua đó.

"Ký chủ, cô không sợ mình sẽ chết sao?"

"Không phải chỉ là tiểu thuyết thôi sao? Chết đi ta còn sống lại mà!"

"Người ta zombie đến chạy còn không kịp, còn ký chủ tự mình tìm zombie luôn." Hệ thống nói. Càng ngày càng thấy ký chủ khác người thường quá. Cô ấy còn không thèm làm nhiệm vụ nữa.

P.s: Cầu cmt, đề cử, theo dõi truyện và theo dõi ta!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 3: Zombie Và Mạt Thế (3)

#Cũng có kẻ muốn bị zombie cắn# #Nam chính lộ diện#

Đường phố vắng tanh không một bóng người. Cả đoạn đường dài như vậy, thỉnh thoảng cũng chỉ vài có vài phóng viên tinh thần không sợ chết tác nghiệp, lại thêm vài thanh niên nữa. Cũng vì gần như mọi người tránh trong nhà nên đường vô cùng vắng vẻ, Sở Hạ Nghi lái xe mui trần màu vàng chói mắt lướt nhanh trên đường.

Vừa vào đến rìa thành phố B, đã thấy zombie. Cô lái xe theo hướng bản đồ, tiến vào một khu rừng. Để zombie cắn mình, không nên để người khác chứng kiến thì hơn.

Khu rừng âm u, khá tối dù ngoài trời đang là buổi sáng, Sở Hạ Nghi vừa bật đèn pha lên, đã thấy thấp thoáng bóng zombie phía trước. Cô khẽ cười, bước khỏi xe.

"Nào, nào, đến đây." Tuy rằng là gọi chúng nó tới đây, kì thực lại là Sở Hạ Nghi bước chân nhanh đến phía chúng. Zombie nhìn thấy cô, nở nụ cười hèn hèn.

Và khi zombie cách cô chưa đến 2m

"Này!"

Sở Hạ Nghi giật mình, chưa kịp định thần thì đã nhảy ra một bóng người đẩy cô ra chỗ khác.

Người tới mặc đồ đen, gương mặt điển trai rất hút mắt nhìn. Anh ta cũng không hề tệ, cô vừa đứng dậy, phui xong quần áo, anh ta cũng đã xử xong đám zombie kia.

"Cô điên rồi hả?"

"Không liên quan tới anh." Sở Hạ Nghi lùi lại một bước, quay người bỏ đi. Trên người anh ta toàn mùi máu, mà mùi máu là thứ cô ghét nhất. Nhưng mà...

Người kia cũng không hề níu giữ gì cả. Sở Hạ Nghi trở lại xe, lái một mạch ra khỏi rừng, dù sao cũng không phải tất cả zombie đều ở đó.

"Thật là." Sau khi cô đi, người nọ thở hắt một cái: "Phải đi kiếm chỗ khác thôi. Tại cô ta cả."

"William thiếu, hình như anh mới là người đánh chúng nó mà." Y Y lên tiếng: "Đâu liên quan tới cô ta."

"Hừ, nếu không phải tại cô ta thì giờ ta đã có dị năng rồi."

"Thật sự chẳng thấy ai biến thái như anh."

"Còn không phải tại người sao? Nếu không phải người, sao ta có thể lạc trôi tới đây. Cái loại Hệ thống chọn tiểu thuyết giống như người, đến quỳ."

"William thiếu, tôi chọn như vậy còn quá bình thường. Không phải chỉ là xem quyền nào dày hơn quyền nào sao? Anh trai song sinh của tôi, mới thực sự là tùy tiện."

"Hừ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Zombie Và Mạt Thế (4)

#Đã từng là một người tốt#

Một tháng từ ngày mạt thế bùng nổ, đã có những người thức tỉnh dị năng. Những người này nhanh chóng trở thành đáng cứu thế. Chính phủ lập một

căn cứ trú ẩn ở thủ đô, cũng phái quân đội đi tìm kiếm những người sống sót.

Sở Hạ Nghi đỗ xe bên đường, đi vào bên trong siêu thị. Siêu thị rộng lớn, hộp đồ rơi văng vãi, còn có cả vết máu, và mấy cái xác zombie.

Có lẽ đã bị người ta đụng qua, nhưng vẫn có thể tìm kiếm được thêm vài gói bánh kẹo. Sở Hạ Nghi đi một vòng vor vét, cũng tiện tay chặt đầu thêm mấy con zombie. Hiện tại, cô cũng đã có dị năng. Dị năng hệ băng và lửa, cũng thật là kì dị, rõ ràng hai cái này đối lập nhau.

"Các người đang làm gì vậy?" Vừa ra ngoài đã bắt gặp mấy người ăn mặc có chút bụi bặm, có người quần áo còn dính máu vấy quanh xe cô. Sở Hạ Nghi lập tức hiểu được, có lẽ bọn họ là những người vừa ở trong siêu thị.

"Cô gái." Một người cao trên mét tám, mặc bộ đồ rằn ri bước ra. Vừa nhìn là có thể nhận ra, anh ta thuộc người của quân đội: "Chúng tôi thuộc quân đội, phụ trách đi tìm kiếm người còn sống sót. Vừa rồi khi cô ở trong siêu thị, chúng tôi đã thấy cô sử dụng dị năng, xe cô cũng còn thừa chỗ, cô có thể giúp chúng tôi chở thêm vài người được chứ?"

"Phải đó, cái xe jeep kia đã chật chội lắm rồi."

"Mau mở cửa xe đi, để chúng tôi lên xe."

Trong mặt thế, những người còn sống, hầu như đều chỉ biết mỗi bản thân mình. Vậy nhưng họ bắt người khác phải nghĩ cho cả họ nữa. Ví như việc này. Bây giờ nếu có một đám zombie đến, ai có thể đảm bảo họ sẽ không vứt bạn xuống để bản thân mình có thể chạy. Và bây giờ, họ dĩ nhiên đang nghĩ, chắc chắn cô phải cho bọn họ ngồi chung xe, cứu bọn họ.

Đáng tiếc, cô không phải kẻ tốt. Sở Hạ Nghi len qua đám người, đi vào bên trong xe, lạnh lùng đáp: "Không thể." rồi phóng vụt đi. Chưa đầy mấy giây sau, từ đằng sau vọng tới mấy tiếng chửi.

Trước đây, cô đã từng là một người tốt. Chỉ cần có thể giúp trong khả năng, cô chắc chắn sẽ giúp đỡ người khác, vì cho rằng ở hiền gặp lành. Đáng tiếc, sự lừa lọc trong xã hội, sự bẩn thỉu, dơ dáy và những góc khuất che mắt người ngoài ở cả hai giới hắc bạch, đã khiến cô chẳng thể tiếp tục sống tốt rồi. Và cô cũng quá mệt mỏi rồi, chỉ muốn quan tâm bản thân mình thôi. Ích kỷ cũng được, vô tâm cũng chẳng sao, người để cô quan tâm đã yên nghỉ nơi chín suối mất rồi.

P.s: Cầu cmt!!! CMT đi a ~~~ Đình sẽ tiếp tục ra chương ngắn =))

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 5: Zombie Và Mặt Thế (5)

#Đến căn cứ#

"Tiểu thư." Khi Sở Hạ Nghi lái xe về đến nhà, đã thấy một hàng người mặc vest đen chỉnh tề, xung quanh còn có không ít vết máu. Một người nói: "Bộ trưởng lệnh chúng tôi tới đón cô."

"Ông ấy đang ở căn cứ à?"

"Vâng. Mời..." Người kia còn chưa nói xong, đã thấy chiếc xe màu bạc phóng vụt đi.

Trong xe mở một bài hát mang đầy sự hoài niệm. Căn cứ mà chính phủ xây dựng ở ngay giữa trung tâm thủ đô - một nơi đã từng rất phồn hoa. Đến giờ này, đường phố hoang vắng, chỉ có chốc chốc thấy vài ba người lính đi loang quanh, đèn đường đỏ ngả, vết máu có mặt ở khắp nơi. Đầu đầu cũng toát một vẻ hoang tàn. Nhưng vẻ hoang tàn lại làm nổi bật thêm một tòa nhà cao lớn màu bạc kim phía trước. Đó chính là căn cứ.

"Cô là ai?" Thanh chắn hiện ra trước xe, khiến Sở Hạ Nghi bắt buộc phải dừng lại. Cô mở cửa xe, bước xuống, lập tức thu hút không ít ánh nhìn.

Lái nguyên một chiếc xe Ferrari, bình thường đã hút mắt, nay giữa mặt thế, nó so với trước còn hút mắt gấp bội. Người bước xuống là một cô gái trẻ, làn da trắng, gương mặt có nét lai tây hút hồn với đôi mắt nâu trầm. Trên người mặc chiếc áo sơ mi kẻ, bên dưới quần jeans xanh, tóc buộc cao, trang phục đầu tóc đều chỉnh tề, thật sự đối lập với những người quần áo tả tơi rách rưới tại đây.

"Tôi là Ván Hạ."

Lính canh từ lúc nhìn thấy cô, đã biết đây chắc chắn không phải nhân vật bình thường, nghe cô nói vậy, lập tức nhớ đến Ván Nguyên - Bộ trưởng bộ tài chính, cũng là người đề xuất xây dựng căn cứ ở đây, cho nên hiện tại còn đảm đương cả chức Căn cứ trưởng.

"Ra là Ván tiểu thư. Thật lễ rồi."

"Không sao." Cô gái thần nhiên cười, sau đó quay lại trong xe, lái xe đi vào bên trong, dần khuất khỏi tầm mắt của mọi người.

oOo

"Tiểu thư, cha cô đang bận, không tiện gặp mặt. Cô cứ ở đây trước đi." Quản lý vừa đi vừa nói, mở cửa một căn nhà.

"Cảm ơn." Lịch sự đáp lễ, Sở Hạ Nghi kéo vali vào trong nhà. Căn nhà này không thể so với biệt thự mà trước đây cô ở, nhưng đối với mặt thể thì đây đã là tốt rồi.

Phòng khách không rộng lắm, nhưng vì chỉ bày trí một bộ bàn ghế, một cái kệ trên tường cách đó không xa, lại để không ít hoa, nên nhìn cũng thoáng mát. Bên trong là nhà bếp, cũng rất đầy đủ dụng cụ. Trên lầu có ba phòng, Sở Hạ Nghi đẩy cửa vào phòng của mình.

Giường là loại bình thường, nhưng chăn gối nệm đặc biệt mềm mại. Tủ gỗ để quần áo cũng không đến nỗi quá tệ, thêm cả một chiếc bàn kèm gương. Ở mặt thể, căn phòng như này đã là rất tốt rồi.

Không ai ngờ, tốc độ zombie lan lại nhanh đến vậy. Chỉ một tháng thôi, chúng đã lây lan đến khắp trên thế giới rồi.

Tuy rằng đã có rất nhiều người xây dựng căn cứ ngầm, nhưng bọn zombie mấy lần đã chiếm lấy quân khu, để rồi cứ vậy làm nổ bom nổ pháo, hủy đi rất nhiều công trình kiến trúc, căn cứ ngầm, mặc dù bọn chúng cũng chết không ít, nhưng tính ra, loài người vẫn thiệt hại nhiều.

P.s: Cầu cmt

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6: Zombie Và Mặt Thế (6)

#Chạm mặt#

Rúc trong căn hộ tới ba ngày, Vần Nguyên - cha nguyên chủ cũng chưa từng lộ mặt. Thân là Bộ trưởng, lại kiêm cả chức Căn cứ trưởng, có lẽ ông ấy vô vàn việc cần xử lý. Đứng giờ đều có người đem cơm đến cho cô. Sở Hạ Nghi cứ yên yên ổn ổn sống vậy trong ba ngày.

Vậy nên, người cô cũng mọc meo lên rồi. Sáng ngày thứ tư, chọn một thời điểm nắng không quá gắt, Sở Hạ Nghi rời khỏi căn hộ đi ra bên ngoài.

"Cô là Vần Hạ phải không?" Một chiếc xe đen bóng loáng dừng bên cạnh, cửa kính xe từ từ hạ xuống. Sở Hạ Nghi liếc mắt, liền có chút chau mày. Một tháng trước, là kẻ này phá chuyện dị năng của cô.

Đối phương cũng hơi ngẩn ngơ, hiển nhiên đã nhận ra cô.

"Có chuyện gì sao?" Sở Hạ Nghi điềm nhiên hỏi.

Đối phương lấy lại tinh thần, nhếch môi mỉa: "Tiểu thư đang muốn dạo chơi sao? Vừa hay tôi cũng đang rảnh, chúng ta ra ngoài đi."

"Được." William Kỳ không ngờ cô lại nhận lời, nhưng cũng rất vui vẻ đẩy cửa xe. Sở Hạ Nghi ban đầu vốn muốn từ chối, nhưng lại nghĩ có thể đi ra ngoài, so với dạo quanh trong đây sẽ tốt hơn nhiều.

Xe từ từ chạy ra khỏi căn cứ. Sở Hạ Nghi rút headphone nghe nhạc, gương mặt tỏ ý: "Đừng làm phiền."

Là một kẻ tinh tế, William Kỳ cũng nhận ra điều này. Hắn cũng không bắt chuyện, tiếp tục lái xe. Hai người tuy rằng ngồi chung một xe nhưng đều đang đắm chìm vào hai thế giới khác nhau.

"William thiếu, còn nghĩ bản lĩnh anh lớn thế nào, hóa ra cũng chỉ đến thế thôi." Y Y ở trong người hắn lên tiếng.

"Chưa đến lúc thôi." Hắn đáp lời.

Khi hai người trở về căn cứ vào buổi trưa, vừa vặn nghe thấy mấy tiếng hò hét: "Mau cho chúng tôi vào."

"Đúng vậy, cho chúng tôi vào."

"Mở cửa, mau mở cửa."

Chỗ cửa tiếp đón lố nhố một đám người quần áo rách rưới không ngừng kêu gào. Trong đó nổi bật một cô gái tầm tuổi cô đang đứng đầu, mái tóc đen búi thấp, gương mặt trắng trẻo, xinh đẹp. Và, vừa nhìn là biết nữ chính.

"Căn cứ lập ra là để cứu tế những người sống sót. Giờ muốn vào lại phải giao nộp vật tư, đâu ra cái đạo lý đó chứ." Giữa tiếng ồn, giọng nói của nữ chính vang lên. Sở Hạ Nghi ở trong xe nghe thấy, liền dứt khoát mở cửa xe đi xuống.

"Đó là điều đương nhiên." Sở Hạ Nghi khi tới gần, cất lời: "Nếu để tất cả mọi người sống sót mà đi vào không cần vật tư, vậy ai nuôi nổi? Mấy người bắt người ta phải nghĩ cho mấy người, vậy sao mấy người không nghĩ cho người ta?"

"Cô là ai?" Nữ chính quay mặt, lạnh lùng nói: "Đừng làm như căn cứ này là do cô mở."

Sở Hạ Nghi cười trào phúng: "Căn cứ này không phải do tôi mở, nhưng là nhà tôi mở." Dứt lời liền quay ra nói với hai người lính: "Tuân thủ nguyên tắc. Có vật tư cho vào, không có ở ngoài."

"Dạ, tiểu thư."

"Không nghĩ tới cô lại ra đây." William Kỳ tiến tới nói.

"Ngứa mắt mà." Cô bình thản đáp. "Ra ngoài đi."

"Không phải chúng ta vừa về sao?" William Kỳ có hơi sùng sốt.

"Đi kiểm chút vật tư. Nói như thế mà bản thân mình vào không tôi cũng thấy hơi ngại." Dứt lời liền leo lên xe. Lần này cô lái xe chứ không ngồi đằng sau nữa.

William Kỳ mở cửa xe, thoải mái đáp: "Chiều ý người đẹp."

P.s: Thêm 10cmt đăng liên tiếp 5 chap.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 7: Zombie Và Mạt Thế (7)

#William Kỳ#

Cho tới buổi chiều, khi cả hai lần nữa quay về căn cứ, đã không còn cảnh tượng một đám người bu bên ngoài như hồi trưa.

William Kỳ nhìn cô gái mở cửa, xuống xe, đi vào nhà mà không hề để lại một lời. Đi kiểm vật tư chung với nhau, cô rõ ràng có cùng hắn nói chuyện, nhưng thái độ lúc đề phòng, trả lời nhạt nhẽo hờ hững. Nhiệm vụ này khó muốn chết a! Đều tại cái Hệ thống Y Y chết tiệt kia.

Y Y bất mãn: "Rõ là William thiếu không thành công, sao lại đổ lỗi tại tôi?"

"Nếu không phải nguoi thì giờ sao ta phải làm cái nhiệm vụ nhảm nhí này?"

"Không phải ban đầu khi nghe tôi nói, anh còn vỗ ngực tự hào ta chắc chắn làm tốt sao?"

"Làm sao mà bọn thiếu biết cô ta khó chơi thế chứ?"

"Người như cô ấy phải mura dầm thấm lâu. William thiếu không thể nhanh nhanh chóng chóng mà có được đâu, vậy sẽ trực tiếp phá hủy cả quá trình." Y Y tốt bụng đưa ra lời khuyên. Nói xong, nó liền chấm dứt liên lạc.

William Kỳ tắc lưỡi, có chút bất mãn. Một thiếu gia như hắn đây, cuộc đời nhảm chán, vô tình liền bị Hệ thống Y Y này nhắm trúng, liền đem về làm ký chủ. Nói rằng hsend rất khóp với người chúng nó cần tìm, nên hắn được lựa chọn đi xuyên qua các tiểu thuyết, làm nhiệm vụ. Rằng có rất nhiều tiểu thuyết nữ chính hắc hóa làm loạn đến mức đề thế giới đó chìm trong bóng tối, loạn lạc này nọ, và hắn, nói đơn giản là có nhiệm vụ: giải cứu thế giới.

Lần này, cái Hệ thống Y Y kia không biết thế nào lại chọn lệch vào chuyên mục rắc hường - vốn là chuyên mục dành cho những người yêu hường, khiến cho hắn khi đi vào đây, liền nhận nhiệm vụ: Cùng với Văn tiểu thư kia rắc hường cả thế giới.

Bọn thiếu đẹp trai thế này, nhà giàu thế này, có năng lực thế này, soái ca thế này, giờ đi làm cái nhiệm vụ rắc hường quỷ quái này, có tức không chứ! Quan trọng là cái cô nàng kia, không phải đám nữ phụ, nhất là dạng nữ phụ không có quan hệ dính dáng gì tới nữ chính của rất dễ sao, vậy mà sao cô nàng kia có thể phũ phàng thế chứ? Thật sự rất muốn ra gào to rằng, cô gi đó ơi, rồi cô sẽ bị nữ chính lần lượt thôi.

Nhưng, bọn thiếu soái thế này, không thể làm việc mất hình tượng đó được. Phải giữ gìn hình tượng cho bản thân mình, huống chi người ta sẽ tưởng bọn thiếu có vấn đề về thần kinh mất.

P.s: Tăng 10cmt, 5 đề cử, ra liền 5 chương.v

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 8: Zombie Và Mạt Thế (8)

#Chạm mặt và lời tỏ tình# #Ký chủ cũng có mị lực#

Sáng ngày hôm sau, Sở Hạ Nghi băng qua cánh rừng, lần nữa gặp nữ chính đại nhân lúc này đang bị ép sát vào tường.

Người đang mặc áo sơ mi trắng đưa lưng về phía cô, từng bước ép sát nữ chính Dạ Huyền kia có lẽ, mà không, chắc chắn là nam chính Cảnh Minh.

Theo như cốt truyện, hai người này nắm tay nhau đánh đuổi zombie, có lẽ địa vị Cảnh Minh tại căn cứ này cũng không thấp.

Cảnh tiếp theo là cảnh 18+ cấm trẻ em quen thuộc, Sở Hạ Nghi nhằm chán tiếp tục dạo bước, vậy mà lần nữa đụng mặt, người này là William Kỳ.

Trong cốt truyện, William Kỳ là một thiên tài về ngành hóa dược. Cậu ta tuy rằng sinh ra ở đây, nhưng trưởng thành lớn lên tại nước A vàng son lộng lẫy, trước khi mạt thế bùng nổ đã trở về đây. Sau đó, chính phủ mời cậu ta về với mong muốn có thể tìm thuốc giải.

"Lại gặp nhau rồi." William Kỳ nở điệu cười "quyển rũ chết người" nói.

"Anh rồi lắm sao?" Sở Hạ Nghi dừng bước. Một người mang trọng trách nghiên cứu thuốc giải như anh ta đáng ra giờ này phải cắm đầu cúi mặt vào nghiên cứu chứ.

William Kỳ hiểu ý của cô đang nói tới cái gì, nhún vai: "Tôi nhận lời bừa vậy thôi, không có ý định nghiên cứu. Việc này nên để các nhân tài còn lại của thế giới làm thì hơn, tôi không thích cống hiến tuổi xuân mình vào nó."

"Thế anh thích cống hiến vào cái gì?" Sở Hạ Nghi thuận miệng hỏi.

"Tôi à?" William Kỳ cười, tiến lên một bước: "Tôi thích cống hiến tuổi xuân của mình, không, không chỉ là tuổi xuân mà là cả cuộc đời này vào em"

Sở Hạ Nghi chớp mắt một cái: "Đi trước."

Hệ thống: "Ký chủ, thì ra cô cũng có mị lực đó nha."

"Tỏ tình còn kém lắm, không lọt mắt xanh ta được đâu."

"Thế tỏ tình hợp ý cô phải như thế nào?"

"Không biết. Đã có cái gì hợp ý ta đâu, làm sao ta biết được." Sở Hạ Nghi đáp vô cùng thân nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Quyển 2 - Chương 9: Zombie và mạt thế (9)

#Vấn Hạ#

Tuy rằng "tỏ tình" thất bại, nhưng William Kỳ vẫn như cũ, làm tài xế cùng cô đi dạo khắp phố. Sở Hạ Nghi cũng không ngại gì cả, ngày ngày cứ đều đặn cùng hắn lên xe, đi ra ngoài.

Ngày nào cũng thế, khiến không ít kẻ dị nghị, chỉ trích này nọ, nhất là đám người mà hôm đó cùng với nữ chính Dạ Huyền, rằng: Con gái căn cứ trường ngày nào cũng đi chơi cùng một cậu trai trẻ.

Bản thân Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ đều mặc kệ lời đồn. Lời đồn cứ vậy liên bay tới tai Căn cứ trường Vấn Nguyên, ngày tới đó, ông liền đi về nhà.

Lại nói có chút kì lạ. Sờ Hạ Nghi đến đây hơn một tháng, sáng trưa chiều tối đều không thấy mặt ông, hôm nay lại về làm cô thấy có chút đột ngột. Tuy vậy, cũng thoải mái đứng dậy từ sofa: "Ba về à."

"Ừ." Vần Nguyên đáp, nhìn lại đứa con gái duy nhất, lại cảm thấy có chút áy náy. Bình thường mình công vụ bận rộn, lại nghĩ nó đã 20, gần như không hề quan tâm chăm sóc. Mặt thể buông xuống, phái người đón nó về căn cứ, thì từ ngày nó về lại chẳng tới lần nào.

Bất giác đã đi tới lưng cầu thang, quay đầu nhìn lại, cô con gái Vần Hạ đang đưa lưng về phía mình, mái tóc đen dài xõa xuống, một tay liên tục cầm lấy trái cây để trên mặt bàn, vừa ăn vừa xem ti vi, làm lòng Vần Nguyên không khỏi có chút rung động. Vần Hạ càng lớn càng giống mẹ, đây cũng là một phần lý do Vần Nguyên đôi khi có ý muốn lãng tránh con gái, mỗi lần nhìn nó, ông không thể không nghĩ tới người vợ đã mất của mình. Ông nén một chút bi thương nhớ nhung, quay đầu đi lên lầu.

Sờ Hạ Nghi bỏ trái cây xuống, rút từ dưới sofa một khung ảnh, khẽ vuốt ve. Trong ảnh, một người con gái xinh đẹp với nụ cười tươi, đây chính là mẹ nguyên chủ Vần Hạ.

Thật ra, nguyên chủ Vần Hạ này, vốn có chút tức giận với Vần Nguyên. Mẹ mất sớm, Vần Hạ đã thiếu thốn tình thương từ người mẹ, Vần Nguyên lại đi công tác bận rộn, rất ít khi về, từ ngày mẹ mất đã thuê cho Vần Hạ đủ kiểu người làm quản gia chăm sóc, nhưng sao có thể thay thế tình cảm được. Mà càng ngày theo thời gian, Vần Hạ lớn lên càng giống mẹ, thì Vần Nguyên lại càng bận rộn công tác, Vần Hạ vì vậy càng ngày càng lạnh lùng, thờ ơ, dần dần sinh ra tức giận cùng oán hận.

Nữ phụ ấy à, chỉ có hai loại. Dạng một là bạn thân nữ chính, dạng này chắc chắn sẽ được thiếu gia nhà giàu trai đẹp yêu, là một nữ phụ tốt số.

Dạng hai, chính là kẻ đối đầu với nữ chính. Mà dạng như này, đối đầu với nữ chính vĩnh viễn không thành công, nhẹ nhất thì chỉ là bị cướp tình yêu, nặng thì thanh danh bôi nhọ, trở thành kẻ đi đầu ai cũng ghét.

Tất cả tác giả, khai thác quá khứ xuất thân nhân vật, đều chỉ nhắm đến nữ chính nam chính, thêm rất nhiều tình tiết khiến quá khứ họ trở nên bi thảm, lấy sự đồng tình đồng cảm của mọi người. Nữ phụ, nhất là dạng nữ phụ đối đầu với nữ chính, gần như không thể có một kết cục tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 10: Zombie và mặt thể (10)

Bàn ăn không rộng, món ăn cũng chẳng hề nhiều và cầu kỳ, cha con Vần Nguyên ngồi ăn chung một bàn, nhưng cảm giác lại rất xa lạ.

"Vần Hạ." Vần Nguyên buông đũa, "Cha nghe nói, con đang rất thân với tiểu Kỳ?"

"Ba quen cậu ta sao?" Sờ Hạ Nghi nhảy bèn bắt được hai chữ "tiểu Kỳ" trong lời nói của ông. Cách gọi thân mật này chứng tỏ Vần Nguyên quen biết William Kỳ, cô hơi chớp mắt, lại tình huống hôn ước này nọ từ nhỏ sao?

"Hai đứa thân cũng tốt." Vần Nguyên trực tiếp bỏ qua lời nói của cô.: "Sau này đợi con lớn hơn một chút, giao cho cậu ta cũng được, dù sao hai nhà cũng là quen biết tương tận nhau rồi."

=>) Tuy rằng không phải là hôn ước từ nhỏ, nhưng vẫn là gà sao? Sờ Hạ Nghi im lặng, không nói thêm gì, bữa cơm cũng cứ vậy kết thúc.

Ngày hôm sau, William Kỳ đứng giờ tới như bình thường, lại hỏi cô: "Có muốn tham gia đánh zombie không?"

Căn cứ mới tổ chức đánh zombie, có thể đánh cá nhân hoặc theo đội đều được. Sau khi diệt zombie, đem xác chúng về, mỗi một xác tích lũy được 1 xu. 1000 xu sẽ đổi được 1 hộp 3 bánh lương khô, 5000 xu đổi được một khẩu súng và 5 viên đạn. 20000 xu, sẽ suy xét đổi cho người một chỗ ở tốt hơn.

Mỗi một cái xác chỉ có thể lấy 1 xu, vì vậy rất nhiều người chọn phương thức tổ hợp đội để đánh hơn là cá nhân. Tuy rằng không rõ căn cứ lấy xác zombie làm gì, nhưng người ở căn cứ đều rất hưởng ứng, hiện giờ đang mãi miết đi chiêu nhân.

Sờ Hạ Nghi tay chống cằm, nghĩ ngợi. Những cái như này, chắc chắn nam nữ chính sẽ tham gia, sau đó sẽ mang về một kết quả kinh ngạc. Cô chớp mắt, cuối cùng gật đầu đồng ý. Cô muốn thi tài một phen với nam nữ chính ở thế giới này nha.

William Kỳ cùng Sờ Hạ Nghi lập thành một tổ đội, khi tới đăng ký, vốn là muốn lấy tên "Bất khả chiến bại" nhưng đã có người đăng ký, Sờ Hạ Nghi liếc một cái, thấy ngay người đăng ký tên này là Cảnh Minh cùng với Dạ Huyền, miệng ngọc liền uyển chuyển nói ra một cái tên khác: "Xếp chót."

Có một bảng dựng lớn, hiện hình ảnh tên những người tham gia. Hiện tại đang trong thời gian đánh bắt zombie, đến 4 giờ chiều mới kết thúc, lúc đó sẽ lấy zombie của từng người hoặc từng đội kiểm kê, sau đó sẽ được chiếu lên bảng thứ hạng từng người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 11: Zombie Và Mạt Thế (11)

Một nơi cách không xa căn cứ, Sở Hạ Nghi cùng với William Kỳ "ngắm nhìn" mấy nhóm người đang thi triển hết tài cán kỹ thuật của mình diệt đám zombie trước mặt.

Không phải bình thường, nam nữ chính khi diệt zombie đều là một nơi hoang vu vắng người, sau đó cả trăm cả ngàn con zombie từ đâu xuất hiện, hai người họ sẽ diệt sạch lũ zombie đáng thương đó, đến cuối cùng lúc thu thập xác mới nhảy ra người đến tranh giành sao? Tại sao đến khi cô đánh zombie, lại chỉ có tầm mấy chục con zombie, mà ở đây đến cả trăm người?

Hệ thống: "Bởi vì cô là nữ phụ."

Đúng, bởi vì cô là nữ phụ, không thể hưởng thụ đặc quyền của nhân vật chính! Cô không thể có được đặc quyền như vậy, cũng phải đứng trước họ, tuyệt đối không thể thua.

Sở Hạ Nghi lắc lắc xoay xoay tay, đoàn đao tuy ngắn nhưng sắc bén xuất hiện. Cô nhún chân, tung người lộn một vòng trên không trung, sau đó phóng đoàn đao trong tay đi, nhanh gọn cắt đầu hai con zombie, một trước một sau cô.

Ngay khi zombie trước mặt ngã xuống, mọi người chưa hiểu gì, William Kỳ đã động, giúp cô đi thu thập xác.

Mọi người có chút sững sốt, nhưng rất nhanh chóng đã phản ứng lại.

"Này, ai cho các người cướp zombie của ta?" Một người hét lên. Rất nhanh, tiếng chửi bới vang cả bãi đất, mọi người đột nhiên chuyển từ zombie, hợp lực tấn công Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ.

Nhưng cô gái trước mắt họ rất linh hoạt, cơ thể uốn lượn tránh được từng chiêu từng chiêu từ dị năng. Đám người này tuy rằng hợp lại chống Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ, nhưng không có bàn bạc. Trước mặt cô, một dị năng giả phóng ra chiêu hệ thủy, sau lưng, một người khác lại ra chiêu hệ hỏa. Sở Hạ Nghi lẩn người trên đất, khiến hai chiêu hệ thủy hệ hỏa này không trúng cô, vậy là cứ thế đụng nhau, rút lại thì đã không kịp, cuối cùng khiến dị năng hệ thủy kia bị thương.

Dị năng không phải ai cũng có, nên người có dị năng - dị năng giả rất được trân trọng, nay một dị năng giả bị thương, nhóm người kia nổi giận dưng dưng, cuối cùng phá vỡ liên minh, tiến hành đánh nhau. Một mớ hỗn độn.

Trong mớ hỗn độn ấy, William Kỳ và Sở Hạ Nghi trở lại xe, đem theo mấy chục con zombie, rút lui khỏi bãi đất.

"Cứ nghĩ cô chỉ đăng ký cho vui vậy, không nghĩ cô thực sự có ý tranh hùng." William Kỳ nói.

Bên cạnh, ghế lái phụ, Sở Hạ Nghi vừa mân mê chiếc vòng tay vừa đáp: "Nếu vậy thì tham gia làm gì chứ?"

"Vậy sao còn lấy tên xếp chót?"

"Không thấy hay sao?" Sở Hạ Nghi ngẩng đầu, cong môi: "Xếp chót, kỳ thực cũng không phải xếp chót. Xếp chót sẽ đánh bại 'Bất Khả Chiến Bại' mà thôi."

"Không phải cô vì họ đăng ký tên này trước mới muốn khiêu chiến đó chứ?"

"Cũng gần như thế."

Sở Hạ Nghi đáp vậy, khiến hắn có chút cười trừ, cô gái này cũng có chút tính toán nhỏ nhặt với người ta quá, hèn chi có câu: "Phụ nữ và tiểu nhân, chó nên dây vào."

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 12: Zombie và mạt thế (12)

Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ lặp lại cách làm cũ, thu thập được vô số zombie, cũng rước lấy vô số oán giận bức bối từ mọi người. Nhưng hai kẻ này đâu có thêm để tâm đến, vẫn tiếp tục cuộc hành trình truy quét.

Hệ thống: "Vốn cô là đi tiêu trừ oán khí, cuối cùng lại rước lấy oán khí. Thiện tai, thiện tai."

Sở Hạ Nghi vốn muốn đáp lời, lại nhìn thấy nam nữ chính trước mặt đang tranh cãi với một nhóm người, trong đó đứng đầu là một cô nàng với mái tóc ngắn nham nhở chỗ dài chỗ ngắn không đồng đều, mặc trên người chiếc váy trắng dính vài vệt máu đã khô, ngoài ra còn có vài ba chỗ rách toét.

"Đó là nữ phụ số một, An Mỹ." Hệ thống nói.

Sở Hạ Nghi liền tiến thêm vài bước dõng tai lắng nghe đám người cãi nhau. Nguyên chủ Văn Hạ chỉ là nữ phụ qua đường, còn An Mỹ mà Hệ thống vừa nhắc tới là nữ phụ số một, là kẻ đối đầu đối chọi, tranh cãi với nữ chính mọi lúc mọi nơi.

Nhưng An Mỹ này lộ diện cũng có chút muộn rồi. Cô cứ nghĩ từ ngày hai người này ở trong căn cứ, An Mỹ phải lộ diện theo, chia rẽ nam nữ chính, gây hấn gây họa, để nữ chính nổi như cồn lên qua tin đồn mọi người, nhưng một tháng nay vẫn im ắng như thế. Cảnh Minh là thiếu tướng, đến giờ cũng vẫn là thiếu tướng đẹp trai lạnh lùng soái khí, mỗi khi đi qua khiến không ít cô gái trẻ đương xuân ngoái lại nhìn ngắm ngưỡng mộ. Nhưng cũng chỉ dừng mức độ ngắm nhìn cảm thán vài câu, thời mạt thế này làm gì có chỗ cho ảo tưởng, cũng gần như chẳng ai muốn yêu đương ở đây cả, bản thân mình lo còn chưa xong, làm gì có thời gian yêu đương - tất nhiên là trừ nam chính Cảnh Minh với Dạ Huyền nữ chính ra.

Khi nữ phụ xuất hiện, cũng đến lúc nam nữ chính thật sự nổi bật lên rồi.

Lắng nghe đã vài phút, nhưng câu được câu không, Sở Hạ Nghi không phải thần thánh nên cũng không thể đoán nổi họ đang tranh cãi điều gì. William Kỳ vừa đi hỏi thăm về, tiến lại chỗ cô: "Cô gái mặc váy trắng là An Mỹ, đám người cô ta vừa đánh hạ xong zombie chuẩn bị thu thập xác thì hai người Cảnh Minh với Dạ Huyền chạy tới, đằng sau là mấy trăm con zombie khiến đám An Mỹ kia sợ mất hồn. Đám người họ vì bảo vệ bản thân mình đánh nhập cuộc giết mấy trăm con zombie cùng hai người kia, nhưng không ngờ lúc thu thập xác lại không cho bọn họ một xác con nào, Dạ Huyền nói rằng "Ai kêu các người vào giúp, ai mượn các người vào giúp."" Nói xong hân liên lắc đầu ngăn ngắt, "Ta xem Cảnh Minh kia thấy cũng không tệ, sao bên cạnh lại có một người không hiểu lý lẽ chưa ngoa thế chứ."

Sở Hạ Nghi âm thầm hỏi Hệ thống: "Này, nhằm không đấy? Cái cách đáp trả kia đâu phải của nhân vật chính?"

Hệ thống lên tiếng: "Chính vì không phải nên mới nói truyện này tác giả viết quá ngược đãi nhân vật phụ rồi, nên nó mới nằm trong danh sách những truyện để các Hệ thống bọn ta lựa chọn đưa ký chủ vào làm nhiệm vụ."

Cô không hỏi nữa, quay qua nói với William Kỳ: "Chúng ta ra cướp túi xác zombie trong tay bọn họ sau đó chia một nửa cho đám người An Mỹ kia để thu phục lòng người đi."

"Hả?" William Kỳ đang theo dõi diễn biến liền quay mặt sang, "Cô nói là cướp túi xác zombie của Cảnh Minh và Dạ Huyền? Không thể cướp được đâu." Sở tiểu thư, cô biết họ là ai không?

"Người nghĩ ta không đủ thực lực?" Sở tiểu thư liếc mắt.

"Cô không thể cướp được đâu." William Kỳ nói. Sở tiểu thư à, không phải vấn đề đủ thực lực hay không đủ thực lực, căn bản là cô định cướp xác zombie của nhân vật chính a. Nhân vật chính người ta tầng tầng lớp lớp hào quang, nhân vật phụ mờ nhạt như cô sao có thể đoạt đồ của họ?

"Nếu ta cướp được thì sao?"

"Vậy thì ta đem thân này đưa cho cô." Hân chớp cơ hội lần nữa bày tỏ tình cảm, không quên nháy mắt một cái.

"Không cần." Sở Hạ Nghi không chút dao động từ chối, nhưng đề ra điều kiện khác: "Ta muốn thanh đoản đao khắc hình hắc liên hoa trong tay người."

"Được. Nhưng nếu thua, người phải gả cho bốn công tử." William Kỳ toát vẻ phong lưu nói.

"Thành giao." Câu này vừa dứt, hân liền thấy Sở Hạ Nghi...ngồi xổm xuống đất, cầm một viên đá vẽ linh tinh trên nền đất. Vậy nhưng hân cũng không hỏi gì, nghĩ lại thanh đoản đao khắc hình hắc liên hoa trong tay hân có gì đặc biệt? Tuy rằng hân chưa bao giờ lấy ra trước mặt cô nhưng có lẽ cô đã từng thấy. Thanh đoản đao đó chỉ là một món đồ cổ có từ thuở Đại Minh khai quốc, hân năm đó khí huyết sức trẻ tràn trề, đột nhiên có hứng thú với nó liền đi cướp lại, nhưng thanh đoản đao đấy cũng chẳng có gì đặc biệt.

Hệ thống Y Y lập tức lên tiếng: "William thiếu, nó là thần khí đấy!"

"Nó chẳng qua chỉ sắc hơn bình thường thôi."

"Thần khí có từ thuở hồng hoang, khi An Am Thiên Vương khai khẩn đất hoang từng sử dụng nó, khi lập Đại Minh quốc luôn đem nó theo. Sau này thiên hạ chia năm xẻ bảy, Hiến Hiếu Lan Vương thống nhất thiên hạ cũng sử dụng nó, lưu truyền thanh đoản đao hết đời này qua đời khác, nó càng ngày một trở nên thần bí, William thiếu trộm nó về dùng lại bảo nó không có gì đặc biệt." Hệ thống Y Y tuôn một tràng nói. Cái kẻ này thật là, ngay cả thần khí từ thuở hồng hoang cũng dám lấy cớ. Lấy cớ thì thôi đi, lại còn dám nói nó không có gì đặc biệt. Thật là ==

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 2 - Chương 13: Zombie Và Mặt Thế (13)

Sở Hạ Nghi lật tay lấy ra một tấm che mặt màu đen, cô nắm chắc đoản đao trong tay, chạy tới chỗ Cảnh Minh.

Cảnh Minh tuy hơi bất ngờ, nhưng hắn vẫn phản ứng kịp, kịp thời né sang một bên khỏi lưỡi đao sắc bén. Hắn cũng nhanh chóng rút súng ra đấu lại.

Sở Hạ Nghi mím môi, tập trung hơn vào trận đấu. Không nghĩ tới nhân vật chính ở thế giới này lại mạnh như vậy. Mất liếc sang bên cạnh, Dạ Huyền đầu cùng An Mỹ thì Dạ Huyền đã chiếm thế thượng phong, Sở Hạ Nghi càng ra tay nhanh hơn, đợi Dạ Huyền đánh xong An Mỹ qua đây nhập cuộc, sợ là cô đến đường trốn thoát cũng không có.

Đánh đã hơn trăm chiêu, thế nhưng cô không chiếm được thế thượng phong, mà Cảnh Minh cũng thế. Sở Hạ Nghi buồn bực, cuối cùng cũng chỉ đành rút súng bắn ba phát khiến Cảnh Minh phải tránh đi, còn bản thân mình thì rút lui.

Từ lúc nhìn thấy cô đeo khăn che mặt, William Kỳ đã lái xe ra phía bên ngoài đợi cô. Qua kính chiếu hậu thấy cô tay không đi tới, hắn mỉm cười. Sở tiểu thư à, đã bảo là cô không cướp được đâu mà.

“Cô thua sao?” Sở Hạ Nghi vừa ngồi vào trong xe, William Kỳ đã hỏi. Tuy rằng không cướp được nhưng nhìn người cô cũng không đến mức tệ hại mấy, ngoại trừ cái áo sơ mi đã hơi nhàu nhĩ cùng với quần jeans có thêm vài vết rách.

“Đánh ngang tay.” Cô nhún vai đáp, “Nhưng vì Dạ Huyền sắp đánh bại An Mỹ nên tôi rút lui.”

William Kỳ huyết sáo, Sở Hạ Nghi nhìn bộ dạng đặc ý của hắn cũng không đáp gì cả. Hừ, gả thì gả. Dù sao cũng chỉ là một nhân vật, cô sợ gì chứ!

William Kỳ nhìn bộ dạng có chút bực bội của Sở Hạ Nghi liền cười cười. Đánh với nhân vật chính mà cũng có thể tay đôi, thì cũng là không đến nỗi rồi.

Hai người lại đi cướp thêm vài trận nữa, đến hơn hai rưỡi, đột nhiên lại gặp

một bầy zombie. Mà không phải một bầy, mà là cả một đám, một đám zombie gồm tám. . . hơn trăm con.

Hai người không khỏi có chút bất ngờ, nhưng rất nhanh liền nở nụ cười ranh mãnh. Sở Hạ Nghi xoay xoay cổ tay, chỉnh lại quần áo tóc tai, mở cửa bước xuống xe, theo sau đây là William Kỳ.

Đám zombie kia, chúng mày tới số rồi!

Cô bắn một tiếng súng mở màn, rất nhanh hai người liền không chút chần chừ lao thẳng vào một bầy zombie đó.

Quanh người Sở Hạ Nghi hình thành lên một vòng tròn bảo vệ. Dĩ năng của cô đã được nâng cấp nên có thể tạo một lớp bảo vệ bản thân mình. Đây cũng là do có nhiều bí quyết tu luyện mà cô chôn chĩa được ở thế giới đầu tiên. Cả hai thế giới đều là tu luyện, cách thức tu luyện lại không khác nhau là bao, dẫn đến Sở Hạ Nghi không lúng túng như những người khác, một đường cứ vậy thẳng cấp. Tu luyện ở đây và thế giới đầu tiên về cơ bản đều lấy tâm làm trọng, lúc tu luyện cần nơi yên tĩnh, ngay cả tâm cũng phải yên tĩnh, bản thân người tu luyện cũng cần có tính kiên nhẫn. Bởi vậy cũng không hề vô lý khi rất nhiều nữ phụ nóng tính, bộp chộp đều rơi đài bởi nữ chính trong khoản tu luyện này. Tu luyện ở đâu ít nhiều cũng đều lấy tâm làm trọng, người nóng tính bộp chộp, thì có thể có kết quả cao sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 14: Zombie Và Mặt Thế (14)

BỒN CÔ NƯỞNG ĐÂY MUỐN CÓ MỘT QUẢ BOM!!!!!!!!

Ý nghĩ này vang vọng trong đầu Sở Hạ Nghi. Tuy rằng chỉ số võ thuật của cô cùng tên kia đều cao, nhưng quơ quơ dao mãi cũng thực quá mệt mỏi, nhất là khi có hơn trăm con! Lại không thể dùng súng, zombie chỉ khi cắt cổ mới chết, cho dù giờ có đem súng bắn trúng tinh mạch chúng nó, chúng nó cũng sên si thêm vài chục phút nữa được, cho nên chỉ có thể cắt đầu.

Thời điểm ba giờ chiều, trời càng nắng gắt. Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ người đều mồ hôi nhễ nhại, nhưng chung quy cũng chẳng dừng lại, càng chẳng rút lui. Ít nhất thì họ cũng đã diệt được gần 2/3 đám zombie kia. Đã diệt được bằng vậy, có lại bỏ không sao? Huống chi Sở Hạ Nghi nổi máu háo thắng muốn đứng trên đôi nam nữ chính, còn William Kỳ có hứng muốn lập công với người đẹp.

15 phút sau trôi qua, con zombie cuối cùng cũng ngã xuống. Sở Hạ Nghi liền không để ý gì nữa, thả người ngồi bệt xuống đất, mặc dù ngay bên cạnh là

đầu một con zombie đang mở lớn hai mắt nhìn chăm chăm.

Nhìn túi xác zombie của Cảnh Minh với Dạ Huyền cũng có thể nghĩ họ gặp số lượng quân đoàn zombie không ít hơn hai người là bao, vậy mà đến cuối cùng đánh kiểu quý gì mà quần áo một vết máu cũng không dính thì thôi đi, cả người lại không một giọt mồ hôi nào chứ?

"Đi về thôi." William Kỳ lại tiếp tục gánh công việc thu dọn tàn cuộc nói.

"Ừ." Sở Hạ Nghi đứng dậy. Trời đang trời điểm nắng gắt, cô còn tiếp tục ngồi cũng chỉ thêm hứng nắng.

Ferrari lướt với vận tốc hơn 100km/h, gió không ngừng thổi bên tai hai người. Mồ hôi ướt đầm trên áo, nhờ có gió thổi qua mà cũng dần khô, lúc này có chút lành lạnh.

Mái tóc dài của Sở Hạ Nghi được cô tháo ra, tung bay trong cơn gió. Cô tựa đầu vào ghế, nhắm mắt. Nắng chiều vàng nhạt chiếu lên người cô, William Kỳ ngoái đầu, trong giây phút này cảm thấy trái tim mình khẽ lay động. Lay động vì một vẻ đẹp an tĩnh đến lạ thường, vẻ đẹp khiến con người ta dễ dàng xaouyến trái tim.

Hắn không phải chưa từng gặp người có vẻ an tĩnh như vậy bao giờ, thậm chí hắn cũng đã gặp rất nhiều. Nhưng chưa từng ai trong số họ có thể mang vẻ an tĩnh đến mức như thế này, hầu hết trong đó không phải an tĩnh mà là trầm lặng. Tuy rằng giữa an tĩnh và trầm lặng cũng không có quá khác biệt, nhưng trầm lặng gây cho con người ta cảm giác u ám, còn an tĩnh mang đến cảm giác yên bình. Giờ phút này, Sở Hạ Nghi mang theo một loại an tĩnh, khiến tâm tình hắn xao động trong khoảnh khắc.

Dung mạo của cô, tuy rằng thật sự xinh đẹp, cũng rất xuất chúng với đường nét hoàn hảo không chê vào đâu được, nhưng không bằng được Dạ Huyền. Đó là điều dễ hiểu, bởi trong những cuốn tiểu thuyết như thế này, nữ chính là người đẹp nhất.

Nhưng nếu xếp Sở Hạ Nghi bên cạnh Dạ Huyền, Sở Hạ Nghi ngược lại sẽ khiến người ta chú ý nhiều hơn, bởi so với dung mạo xuất chúng, bản thân cô mang một khí chất hấp dẫn người khác. Nói như vậy không phải là Dạ Huyền cũng không có khí chất, chỉ là khí chất của nàng ta, sẽ không thể nào sánh bằng cô gái này.

Đầu nghĩ như vậy, khiến hắn có chút hoang mang. Không phải càng là những cuốn tiểu thuyết như thế này, khí chất của nữ chính cũng phải là nhất sao? Nhưng hắn cuối cùng chẹp miệng, bỏ ý nghĩ đó qua một bên, chuyên tâm lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 15: Zombie Và Mạt Thế (15)

Khi Sở Hạ Nghi và William Kỳ đến thì vừa đúng 4 giờ. Dĩ nhiên, người đi nộp xác zombie vẫn là William Kỳ rồi.

Sở Hạ Nghi trải chiếu xuống nền đất, vị trí có hơi chênh về phía màn hình lớn nhưng cũng không quá tệ. Vốn dĩ những chỗ tốt nhất đều đã bị người đến trước chiếm lấy rồi, về sát giờ mà còn lấy được chỗ này, vận khí cô cũng không quá tệ.

Người đến ngồi ngay một đồng. Trên màn hình lớn chia làm bốn khung, hiển thị tên các đội theo bảng chữ cái từ A->Z. Nhưng giờ giao nộp xác zombie, chỉ cần chờ nhân viên làm việc 15 phút, lập tức sẽ quyết định xem kẻ nào đứng đầu. Người đứng đầu nếu duy trì thành tích số một bảng liên tiếp ba ngày thì sẽ nhận được 3 bánh lương khô. Đừng chê ít, mạt thế đã gần hai tháng rồi, đồ ăn càng ngày càng khan hiếm hơn.

Tiếng xì xào đột nhiên vang lên, vọng vào tai Sở Hạ Nghi. Cô quay đầu lại, nhìn thấy Cảnh Minh cùng Dạ Huyền thần sắc lạnh nhạt đang loay hoay tìm chỗ ngồi, không ít người quay đầu nhìn họ, xì xào bàn tán.

William Kỳ sau khi giao nộp xác, quay trở lại rất nhanh tìm được Sở Hạ Nghi. Hắn liếc mắt về phía nam nữ chính, sau đó lại nhìn cô rồi khẽ cười.

Cái gì thế?

Nhìn bốn tiểu thư làm gì?

"Có chuyện gì?" Sở Hạ Nghi chủ động hỏi.

William Kỳ từ từ ngồi xuống, lại tặc tặc lưỡi, chặc chặc thêm mấy cái rồi mới bắt đầu kể tin tức mình vừa nghe được.

Khi hai người đi đoạt zombie của người ta để giết, tốc độ rất nhanh, đối phương căn bản không nhìn rõ hình dạng, chỉ nhớ là hai kẻ một nam một nữ dung mạo rất xinh đẹp. Sau khi hai người rời chỗ Cảnh Minh và Dạ Huyền đi, An Mỹ đánh thua Dạ Huyền, tức tối đem theo người mình trở về, kể lại câu chuyện đôi nam nữ chính phủ sạch công lao của mình cho mọi người. Chuyện này khi lan truyền, những người bị Sở Hạ Nghi đoạt zombie liền móc nối hai chuyện này với nhau. Lại thêm dung nhan xinh đẹp như miêu tả, thế là tự nhiên cái danh đó lại gán lên người nam chính nữ chính.

Cô nghe xong cũng không nhịn được nhoen miệng cười, tâm tình tốt lên không ít. Không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ, lại tự nhiên có thể gán cho nam nữ chính một cái tội danh. An Mỹ, sau này nếu có gì bản tiểu thư sẽ chiêu cổ cô!

Cũng vì vậy, cho đến khi công bố bảng xếp hạng, "Bất Khả Chiến Bại" của nam nữ chính đứng thứ nhất, "Xếp Chót" của cô cùng William Kỳ xếp sau hai người này, Sở Hạ Nghi cũng không quá để ý nữa. Tuy rằng có hơi chút thấy tức vì mình giết mỗi tay cả ngày vẫn không thể thắng được, nhưng dù sao người ta cũng là nam nữ chính, cô cũng chẳng thể đoạt nổi hào quang của hai người họ. Huống chi cô không tin không có người khiếu nại.

Xem tình hình thế này, nam nữ chính từ giờ có lẽ sẽ bắt đầu nổi danh trong căn cứ thôi, lúc đó sẽ có kịch hay chân chính để xem.

Đối chiếu một chút thời gian với cốt truyện, ba tháng sau sẽ là thời điểm mà nam nữ chính rời khỏi căn cứ, tự thành lập đội quân đuổi đánh zombie, sau đó sẽ vang danh trong vòng một tháng.

Nguyên chủ Vãn Hạ vốn cũng sẽ không xuất hiện sớm như thế này. Khi đó mặt thế ngày đầu, nguyên chủ sợ hãi chạy vào căn cứ khác, bởi vậy khi đám người được Vãn Nguyên phái đến đón nguyên chủ sẽ không tìm được. Sau đó lại thêm một hành trình gian truân nữa, đến lúc nguyên chủ Vãn Hạ xuất hiện cũng là khi căn cứ của nam nữ chính đã thành danh rồi, còn căn cứ này trở thành nơi hẻo lánh, bởi trong một lần đuổi đánh zombie, Cảnh Minh với Vãn Hạ đã dồn zombie vào căn cứ này. Lúc đó Vãn Nguyên vẫn ở đây, cùng với nguyên chủ Vãn Hạ. Zombie bị hai người kia dồn vào đây, cứ thế mà cắn họ, biến họ thành zombie.

Nhưng giờ Sở Hạ Nghi xuyên vào thân thể Vãn Hạ, dẫn đến Vãn Hạ xuất hiện trước thời gian mấy tháng, những chuyện như trên còn có thể xảy ra sao? Nam nữ chính có thành công lập được căn cứ, có thành danh nổi không, còn không biết nữa kia.

Miền man suy nghĩ, cô đã về tới nhà. Sở Hạ Nghi khép lại cánh cổng, lần này cô sẽ không chết sớm nữa, sẽ quây tung bùng ở thế giới này mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 16: Zombie và mặt thế (16)

Mọi chuyện diễn ra nhanh hơn dự kiến của Sở Hạ Nghi, nhưng cũng không nằm ngoài dự liệu của cô.

Ngay hôm đó, liền có người khiếu nại kết quả của "Bất Khả Chiến Bại", Ban tổ chức không có cách nào đối chiếu, lại rơi vào tình thế khó xử khi một bên là dân, một bên là Thiếu tướng. Sau cùng họ cũng chỉ đành hủy đi kết quả chứ không có bất kỳ hành động nào khác.

Nhưng chỉ hủy đi kết quả thì những người khác lại không cam tâm, vẫn tiếp tục làm ầm lên đòi hủy đi cả tư cách dự thi. Lại không biết từ đâu lọt ra tin tức Cảnh Minh là Thiếu tướng của căn cứ này, lập tức Ban tổ chức lại "được" nói là thiên vị quan chức, bên dưới mọi người càng thêm khiếu nại nữa.

Một số người hâm mộ Thiếu tướng đẹp trai liền khinh bỉ Dạ Huyền, cho rằng cô ta dựa vào sắc đẹp bò lên giường Thiếu tướng, lời lẽ nói về Dạ Huyền thâm độc khó nghe. Thêm nữa khi biết được chỉ có nữ là ra tay, còn nam thì chỉ đi nhặt xác, họ liền không tiếc công tiếng sức đi thuyết phục mọi người, tẩy trắng cho Cảnh Minh thành công. Cuối cùng chỉ có Dạ Huyền là bị bôi đen ném đá.

Dưới áp lực của mọi người, Dạ Huyền kéo theo Cảnh Minh và một vài người ủng hộ cô ta - chính là những người đã cùng Dạ Huyền hô hào đòi bỏ vật tư khí vào căn cứ này, lập một căn cứ mới.

Nghe đến đây, Sở Hạ Nghi nở nụ cười mỉa. Trong cốt truyện lập căn cứ không có sớm như thế này, lúc lập thì Dạ Huyền danh tiếng rất tốt. Đi cùng với cô ta là Cảnh Minh cùng đám fan náo nức. Còn bây giờ, Dạ Huyền tiếng xấu đồn xa, đám fan náo nức của Cảnh Minh cũng chưa đến độ thực sự náo nức, vẫn ở lại căn cứ này. Đừng nghĩ rằng đám fan này không làm được gì, theo cốt truyện thì lúc mới thành lập căn cứ, đám này bỏ công bỏ sức đi thuyết phục rất nhiều người vào căn cứ của nam nữ chính, đóng góp rất nhiều cho căn cứ đó.

Vậy nhưng tình thế lúc này không giống cốt truyện. Hai người bọn họ lập căn cứ lúc này, có thể thành công sao? Không cần ra tay, Sở Hạ Nghi dám đảm bảo, cái căn cứ Cảnh Minh của nam nữ chính sẽ như đóa hoa quỳnh thời, sớm nở tối tàn.

Vậy mà dường như vì mọi chuyện xảy ra nhanh hơn cốt truyện, nên nhân vật phản diện - vua zombie Cung Hỷ cũng xuất hiện sớm hơn.

Giống như cô không phải là nữ phụ số một, William Kỳ cũng chính là như thế. Nữ phụ số một là An Mỹ, vậy nam phụ số một là Cung Hỷ!

Mẹ ơi cái tên chứ! Cung Hỷ Cung Hỷ Cung Hỷ, rốt cuộc tác giả đại nhân nghĩ như thế nào lại đặt tên cho hắn như vậy?

Nhưng mà, khi tên này xuất hiện thì không phải sẽ kéo theo zombie đánh căn cứ này sao?

Vừa nghĩ vậy xong, bên tai Sở Hạ Nghi liền nghe thấy mấy chục tiếng hô hào chói tai

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 17: Zombie Và Mạt Thế (17)

Sở Hạ Nghi chạy ra ngoài, nhưng bên ngoài không giống như tưởng tượng của cô, cả căn cứ đều có vẻ yên bình, chỉ một vài người xôn xao.

Vậy có lẽ nơi Cung Hỷ xông tới lại là chỗ nữ chính.

Đúng là thiết lập của tác giả đại nhân, cho dù nữ chính đã rời căn cứ này rồi thì vẫn đi tấn công tiếp. Nhưng mẹ tác giả này hình như ửng nào rồi? Nữ chính chưa kịp lớn mạnh đã cho nam phụ đến đánh, vậy chẳng khác nào muốn lấy mạng nữ chính sao?

Cô lại quay người vào nhà, ngồi trên sofa ôm gối suy nghĩ, Hệ thống vừa online ngoi lên lập tức thấy ký chủ mình ngồi trầm tư, không khỏi có chút giật mình: "Ký chủ, cô sao vậy?"

"Hệ thống." Sở Hạ Nghi đáp, lại hỏi: "Tại sao ta cảm thấy rất quý dị? Không phải trong các tiểu thuyết xuyên nhanh, nữ chính trong từng thế giới đều là tiểu cường* đánh mãi không chết sao? Họ có vòng sáng bảo vệ rất mạnh mẽ, sao đến lượt ta thì lại dễ dàng đánh gục nhân vật chính như vậy? Từ Như Ý Ý ở vị diện đầu tiên cho tới Dạ Huyền ở đây, đều thực rất dễ dàng."

Hệ thống đang định đáp lời, lại bị Sở Hạ Nghi hỏi thêm câu nữa: "Không phải ta đụng phải Hệ thống giả rồi ày chứ?"

Hệ thống nghe câu này, tức giận đến mức thổ huyết. Hệ thống giả cái gì mà Hệ thống giả chứ? Nó là hàng thật, giả thật. À giả thì không có, nhưng là hàng thật, hàng thật, hàng thật. Chuyện quan trọng phải nói ba lần!

"Hừ." Sở Hạ Nghi nghi ngờ, rất không tin tưởng vào câu hàng thật: "Đồ giả nào khi bị phát hiện chẳng nói mình là đồ thật? Trước nay chưa từng thấy cái Hệ thống nào đưa ký chủ vào nhằm chuyên mục cả."

Hệ thống lại lần nữa nghe Sở Hạ Nghi nhắc chuyện này, nộ khí bùng phát, nhưng âm thanh nó vọng ra là âm thanh của máy móc, nghe không ra một chút nộ khí nào. Ừm, giống như giọng Google ấy: "Ký chủ, sao cô cứ sân si chuyện chọn nhằm chuyên mục này mãi thế? Đằng nào cô cũng có làm nhiệm vụ đâu?"

"Vì người là Hệ thống giả." Sở Hạ Nghi lạnh băng đáp.

Lần nữa nghe thấy tiếng Hệ thống giả này, Hệ thống bức tức đến lớn giọng: "Bỏn Hệ thống là siêu phẩm 001 loại đặc biệt trong đặc biệt của Minh Hạ, cô dựa vào đâu dám nói ta là hàng giả."

Bỏn Hệ thống đã bức tức tới mức nói ra cả xuất xứ của mình luôn, Ký chủ, xem cô còn dám lấy gì nói ta là hàng giả! Hàng giả gì mà hàng giả chứ, cô mới là hàng giả ày!!!

Từ từ, khoan đã.

Có cái gì không hợp lý.

Hệ thống nghe thấy tiếng Sở Hạ Nghi cười khê.

Thôi chết rồi!

Chết rồi!

Chết thật rồi!

Sao nó lại nói xuất xứ của mình ra rồi?

"Ký chủ...cô khích tôi...." Hệ thống yếu ớt chất vấn.

"Ừ, làm sao?" Đáp lại là thái độ thần nhiên của ai kia.

Hệ thống im lặng không lên tiếng. Nó thật sự...thật sự...

A!

Phát điên với chính mình luôn!

Bản Hệ thống thế mà bị cô ta gài!

Tức giận!

Tức giận!

Rất rất tức giận!

Rồi sao?

Tức giận, rồi sao?

Nó đã lỡ nói mất rồi a!

Huhu...Huhu...

Đều tại Ký chủ chết tiệt kia...

Đã thế, bọn Hệ thống sẽ cho Ký chủ ăn hành ở thế giới sau!

Hệ thống đau lòng offline.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 18: Zombie Và Mạt Thế (18)

Sở Hạ Nghi trèo lên một mái nhà, từ chỗ này có thể nhìn khá rõ đám người Dạ Huyền. Lúc này, họ tứ phía bị vây công. Dưới chân đã có rất nhiều xác chết, người có, zombie cũng có.

Dựa theo định lý "Nhân vật chính không bao giờ chết" thì hẳn hai người này sắp được cứu rồi.

Phạch...phạch...

Gió bỗng thổi mạnh, đây là vì có trực thăng tới.

Cô quay đầu, quả nhiên nhìn thấy trực thăng màu rằn ri đang chao lượn trên bầu trời, bay tới chỗ Dạ Huyền. Trực thăng dần dần hạ thấp xuống, thả cho đám người đó một sợi dây thừng dài.

Gần như ngay lập tức, Cảnh Minh ôm Dạ Huyền, nắm tay thật chặt vào sợi dây thừng. Đám người của bọn họ cũng bắt đầu vói vào dây thừng.

Trực thăng tới chỉ có ý định cứu hai nhân vật chính, cho nên khi Cảnh Minh nắm được dây thừng, trực thăng dần dần bay lên cao, đám người bên dưới nhào nhào tranh nhau bám vào dây thừng, trong đó chỉ có một người may mắn đã nhanh tay bám được vào dây thừng, đám còn lại đều trợn mắt nhìn lên. Họ không cam tâm.

Người bám được vào dây thừng đang cảm thấy may mắn, nhưng sau đó hắn liền cảm thấy bên dưới có một lực giật mạnh mình xuống. Hắn hoảng hốt nhìn xuống dưới, liền thấy một tên cao to đang ôm hai chân hắn giật xuống.

Lúc này trực thăng chưa lên cao cho lắm, nên tên cao to nhảy bật lên là có thể ôm lấy chân hắn. Hắn liền đem chân đá mạnh không ngừng vào tên cao to kia, liên tục gãy chân để hất tên cao to kia xuống. Tên cao to thấy thế, liền nắm chặt chân hắn hơn, sau đó trực tiếp giật hắn xuống. Nói thì chậm mà xảy ra thì rất nhanh, chỉ trong vòng chưa đầy 10 giây.

Cả hai người đều không ai bám được vào dây thừng nữa, đều ngã mạnh xuống đất. Dây thừng ngày một lên cao.

Sở Hạ Nghi thu hết cảnh đó vào tầm mắt. Nam nữ chính sụp đổ đến thế sao, ngay cả người của mình mà cũng bỏ lại.

"Quả nhiên trong hoàn cảnh uy hiếp đến tính mạng mình, mọi người đều mặc kệ trước kia người ta đã đối xử mình như thế nào, tất thấy đều dẫm đạp lên nhau mà sống. Cho dù mình phải chết, cũng muốn kéo theo người khác." William Kỳ trèo lên mái nhà, ngồi bên cạnh cô nói.

Sở Hạ Nghi liếc mắt, bỗng cô cười rộ lên, nhưng tiếng cười đầy lạnh lẽo, giọng nói mỉa mai: "Lúc nào mà chẳng thế? Con người từ xưa đến nay vốn dĩ vẫn luôn như vậy, luôn dẫm đạp lên nhau mà sống. Anh vì sống nên cướp đường sinh của tôi, xưa nay đường sinh đường sống của con người ta vẫn luôn chằng chịt chồng chéo lên nhau như thế, người càng huy hoàng lộng lẫy, thì càng dẫm đạp lên đường sống của nhiều người."

Bởi vì cuộc đời, vốn không có cái gì là công bằng cả.

William Kỳ quay đầu nhìn, đột nhiên hấn cảm giác, cô gái ngồi bên cạnh này, đang nở nụ cười mỉa mai này, giống như đang xa tận chân trời vậy.

"Về thôi." Sở Hạ Nghi thu liễm tâm tình, đứng dậy nói.

Trực thăng lúc này vừa bay vừa thu hồi dây thừng, nam nữ chính vừa được kéo lên trực thăng, trực thăng liền tăng tốc, phi vút qua phía hai người bọn họ, gió mạnh quét về phía hai người.

Sở Hạ Nghi đứng dậy đúng lúc ấy, bỗng nhiên sụt chân, rơi thẳng xuống bên dưới trong chớp mắt. William Kỳ vươn tay kéo lại nhưng đã không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn cô rơi xuống bên dưới đất.

Nhưng cũng trong chớp mắt khi rơi xuống đó, Sở Hạ Nghi lật tay, kiếm Trường Minh đã lâu không xuất hiện lập tức hiện ra trong tay cô. Cô đem kiếm chống thẳng xuống mặt đất.

Không chống được.

Sở Hạ Nghi cảm thấy có một lực cản vô hình trong không khí, hất kiếm của cô ra bên ngoài. Thời gian đã không còn xoay xở được nữa, cô nhắm mắt nhìn bản thân mình lao thẳng xuống dưới đất.

Chắc chắn là cái Hệ thống hàng giả chết tiệt kia giờ rồi!

oOo

Sau đó, cô lập tức quay về căn phòng đầy đủ đồ dùng tiện nghi, trên tay vẫn còn cầm kiếm Trường Minh.

"Cái đồ Hệ thống chết tiệt kia!" Sở Hạ Nghi gào lớn, lật tay một lần, lôi ra một quả lựu đạn nhỏ gọn, ném thẳng xuống phòng.

Nhưng...

Chẳng có gì xảy ra cả.

Màn hình chiếu lớn đột ngột sáng lên, giọng nói Hệ thống vang lên, tuy rằng vẫn là âm thanh của máy móc, nhưng Sở Hạ Nghi biết chắc chắn cái con hàng Hệ thống đáng ghét này đang vui mừng sướng rơn: "Ký chủ, đừng chọc bản Hệ thống. Bản Hệ thống có thể cưỡng ép khiến nhân vật cô chết."

"Ha, ngon nhỉ?" Cô ngồi trở lại trên giường, lạnh lẽo nói: "Ngươi cứ hống hách vênh váo đi, bản cô nương xem ngươi vênh váo được bao lâu!"

Cô không tin cô biết được đầy đủ số hiệu cùng phân loại của nó, lại không thể làm gì được nó.

Nếu mà thực sự không thể làm gì được nó, vậy cô đã sớm chết quách từ lâu rồi, huống chi...

"Haha." Nghĩ tới đây, Sở Hạ Nghi bật cười. Lần này không phải là giọng cười lạnh lẽo như vừa rồi đối với William Kỳ, mà là tiếng cười trong trẻo.

Vậy mà bất giác, Hệ thống lại có linh cảm xấu. Nhưng nó nhanh chóng trấn định bản thân mình, cô có thể làm gì chứ.

Màn hình lớn liền hiển thị tư liệu:

Họ tên: Sở Hạ Nghi.

Nhiệm vụ chính: Không hoàn thành.

Tặng thưởng: Không có.

Điểm thưởng: 0.

Tích lũy điểm: 500.

Vật phẩm sở hữu: Không gian Hệ thống.

"Có dịch chuyển tới không gian tiếp theo không?"

"Không." Sở Hạ Nghi đáp, cô muốn nghỉ ngơi một chút.

Hệ thống nhìn ký chủ thần nhiên treo lên giường ngủ, cô hoàn toàn không bận tâm một chút nào đến chuyện sau khi cô chết cả, thật sự rất vô tâm.

Hệ thống không biết.

Rằng chính vì ký chủ của nó vô tâm, cho nên mới có được hào quang rực rỡ, mới từng bước leo lên đỉnh cao vinh quang.

Cũng chính vì cô vô tâm, cho nên mới trở thành ký chủ.

P.s: Bù cho mọi người hai chương, chương này vô cùng dài, mong mọi người đừng bỏ ta, cầu tặng cmt và đề cử, theo dõi truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 1: Vạn dặm giang sơn (1)

Sau khi tỉnh dậy, Sở Hạ Nghi lập tức được truyền tống tới thế giới thứ ba.

Sở Hạ Nghi mở mắt, quan sát xung quanh. Cô đang ở trong căn phòng ngủ xa hoa trắng lộng, ánh nến heo hắt chiếu sáng mờ mờ cho căn phòng, mang một vẻ cô độc bi thương. Cô liền nhắm mắt tiếp nhận cốt truyện.

Nữ chính Ánh Ánh là một dân văn phòng ở thế kỉ 21, sau đó bị xe tông mà chết, cuối cùng linh hồn xuyên về Ánh đáp ứng - một đáp ứng cùng tên cô ta, vốn là bị chết vì bị người trong cung đẩy dọa.

Nguyên chủ là Vân Kỳ Ninh, tiểu thư chính thất của Vân gia - Đế nhất gia tộc kinh thành. Dựa vào gia tộc hùng hậu của mình, nguyên chủ từ khi vào cung được sắc phong thành Vân phi, rồi tới Vân quý phi, tiếp theo đó là trong lần đi chùa cầu phúc, có công cứu giá Minh thái hậu, lần nữa được tấn phong thành Vân hoàng quý phi.

Nguyên chủ là người thông minh, vào cung một năm, tấn phong ba lần, là người đắc sủng nhất lực cung này. Nhưng Hoàng thượng chưa hề thị tẩm nàng lần nào. Không chỉ có nguyên chủ, những người trong lực cung, cũng không hề được thị tẩm một lần nào cả. Tại sao ư? Bởi vì người không phải nữ chính.

Nữ chính là tiểu thư của một tri phủ của huyện nhỏ, theo lệnh tuyển tú vào cung, vì thân phận này nên chỉ phong làm đáp ứng, ngay cả phong hiệu cũng không có.

Ánh đáp ứng ngu ngốc bị nữ nhân trong hậu cung chà đạp rất thảm, sau đó tự tử, rồi Ánh Ánh xuyên vào, cô ta quyết tâm phải sống thật huy hoàng chứ không mờ nhạt như kiếp trước.

Lan phi thiết kế bẫy hãm hại nguyên chủ, nhưng nguyên chủ thông minh bóc phốt được, cuối cùng Lan phi bị giáng xuống làm Lan tần. Vì Lan tần này thù hận nguyên chủ, đúng lúc lại gặp Ánh đáp ứng tấn bộ bên bờ hồ liền trút giận lên người cô ta. Mà lúc này Ánh đáp ứng đã đâu còn là Ánh đáp ứng ngày xưa, rất nhanh liền phản lại. Nhưng cô ta không được Hoàng thượng chú ý, ngay cả một lần thị tẩm cũng chưa từng, gia thế lại không có, Lan tần sai cung nữ trừng trị cô ta bằng cách vả miệng. Lúc này nguyên chủ đi tới, nhưng thờ ơ nhìn rồi đi qua, không can ngăn, nên bị Ánh đáp ứng thù hận.

Bị nữ chính ghi thù rồi có thể có kết cục tốt không? Sau đó bằng một cách vi diệu, nữ chính được nam chính thị tẩm, sau đó tấn phong từ đáp ứng thành quý nhân, trực tiếp bỏ qua thường tại, lại được ban phong hiệu Diên - Diên quý nhân.

Sau đó nữ chính từng bước thiết kế bẫy hãm hại người đã từng có thù với mình, chỉ trong vòng năm tháng kế tiếp, cô ta diệt không ít kẻ thù trong hậu cung, còn trở thành Diên phi.

Và đây là lúc nữ chính bắt đầu tới nguyên chủ. Nguyên chủ thông minh vẫn luôn đề phòng, nhưng nữ chính không chỉ có một mình, mà còn nam phụ si tình là Vương gia. Sau đó, Vân gia bị vu vào tội làm phản, lý do thì cmt cốt truyện cmt không đề cập!

Vân gia bị chém đầu cả nhà, nữ tử được tha nhưng bị đày đi sung quân làm kỹ. Nguyên chủ bị tước hết phong vị, giáng thẳng xuống làm đáp ứng giam vào lãnh cung. Còn nữ chính thành hoàng hậu luôn. Nữ chính đi tới xem bộ dạng thảm hại của nguyên chủ rồi cười nhạo, tiếp đó nói hết tất cả ân oán tình thù ra.

Nguyên chủ cho dù bị giam vào lãnh cung, cho dù chỉ là đáp ứng thì dù sao vẫn mang danh phi tử của vua. Vậy mà con mẹ nó đầu óc ông Hoàng thượng bị úng nước hay nói đúng hơn là mẹ tác giả biến thái, lại đem nguyên chủ đi sung quân cùng đám nữ tử Vân gia kia.

Nơi biên cương xa xôi, nguyên chủ lại từng là Vân hoàng quý phi cao cao tại thượng cuối cùng lại trở thành kỹ nữ nơi đây, binh lính hứng thú nhiều vô kể, bị người ta xxoo rất nhiều. Cuối cùng Vân Kỳ Ninh chịu không nổi khuất nhục, nhảy sông tự vẫn.

Vân Kỳ Ninh rất oán hận. Ban đầu nữ chính bị Lan tần bắt nạt, nguyên chủ không quan tâm thì cũng đúng thôi, hậu cung nữ nhân tranh đấu, bản thân mình lo chưa xong thì sao phải đi quan tâm kẻ khác?

Nữ chính từng bước tấn phong, nguyên chủ chưa từng hãm hại xung đột gì với nữ chính cả, chỉ chuyên tâm quản lý lực cung, phụng dưỡng Minh thái hậu. Ấy thế mà vì nữ chính mà Vân Kỳ Ninh bị lạnh nhạt, sau đây ngay khi nàng còn tại vị Hoàng quý phi mà lại trao quyền quản lý cho nữ chính lúc đó chỉ là quý phi, cuối cùng còn rơi vào kết cục thảm hại như vậy. Vân gia bọn họ không hề làm gì nữ chính, nữ chính lại còn quy họ tội tạo phản.

Tâm nguyện của nguyên chủ là muốn lật đổ Ánh Ánh, trừ diệt Hằng vương gia - nam phụ si tình của nữ chính, cũng chính là kẻ ngụy tạo chứng cứ vu cho Vân gia có ý đồ tạo phản, bảo vệ Vân gia thật tốt.

Cốt truyện này...

Con mẹ nó...

Biến thái có mức thôi chứ? Tác giả đại nhân, người thiên vị nữ chính có mức thôi chứ? Sao có thể bức tử nguyên chủ đến mức đấy vậy?

Sở Hạ Nghi ngồi dậy, thời điểm cô xuyên đến, lúc này Lan tần vẫn còn sống, nữ chính vừa được tấn phong trở thành Diên quý nhân.

Diên quý nhân à Diên quý nhân, nữ chính thân mến, hãy chờ xem bốn cung lật đổ người thế nào đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 2: Vạn dặm giang sơn (2)

Trời tảng sáng, Sở Hạ Nghi rời giường, cung nữ từ bên ngoài lập tức tiến vào.

Cái gì mà com đưa tận mồm, quần áo đưa tới tay, chính là cuộc sống như này nha! Sở Hạ Nghi bày tỏ vô cùng hưởng thụ việc được hầu hạ bởi một bốn năm cung nữ lạnh lợi đang giúp mình mặc quần áo.

Nguyên chủ lúc này là Vân hoàng quý phi, chiếu theo tục lệ, sáng sớm tất cả phi tần đều phải qua Vân Minh Cung này thỉnh an.

Đợi đến khi tất cả mọi người đến đủ rồi, Sở Hạ Nghi mới đứng dậy khỏi bàn trang điểm bước ra bên ngoài đại sảnh.

"Thần thiếp tham kiến hoàng quý phi." Một đàn oanh oanh yến yến nhún chân, đồng thanh nói.

Sở Hạ Nghi nâng tay, rất có phong phạm một vị hoàng quý phi quản lý lục cung: "Đứng dậy đi."

"Tạ hoàng quý phi."

Mọi người đều yên vị vào chỗ ngồi. Sở Hạ Nghi nhìn một vòng, tổng cộng có một vị Lâm quý phi, ba phi An Phi, Hiền phi, Mặc phi, hai vị tần là Dương tần, Lan tần. Quý nhân thì có tới năm, trong đó vị nữ chính Diên quý nhân là người nổi bật nhất vì chỉ có nàng ta là được ban phong hiệu, còn các quý nhân các thì không. Bên dưới là ba thường tại cùng sáu đáp ứng.

Hậu cung của nam chính lần này cũng nhiều à nha!

"Diên muội muội đêm qua hầu hạ Hoàng thượng vất vả, sáng sớm còn tới đây, quả thực làm khó cho Diên muội muội quá." Lâm quý phi mềm mại cất lời.

Ánh Ánh đứng dậy đáp: "Thỉnh an hoàng quý phi mỗi sáng vốn là quy tắc trong cung, muội muội cho dù mệt, cũng đâu dám thoái thác." Theo cốt truyện, lời của nữ chính đến tai Hoàng thượng, Hoàng thượng lập tức miễn cho cô ta đi thỉnh an nguyên chủ mỗi sáng, khiến không ít người ghen tức, đến nguyên chủ cũng cảm thấy có phần thái quá, đi tìm Hoàng thượng nói chuyện, giữa đường lại bị Ánh Ánh này bày kịch nha.

"Diên quý nhân hầu hạ thánh thượng mệt mỏi sao? Nếu vậy thì bốn cung sẽ bảo Kính Sự Phòng triệt thể bài, nếu không ngã bệnh như lần trước thì Hoàng thượng lại đau lòng." Sở Hạ Nghi cất tiếng nói. Thanh âm của nguyên chủ rất dễ nghe, tiếng nói thánh thót, nhưng không kém phần uy nghiêm, đúng chuẩn một tiểu thư thế gia thực thụ.

Vài vị phi tần bên dưới đều khẽ che miệng cười.

Ánh Ánh nghe vậy liền quay lại: "Hoàng quý phi, thần thiếp không có ý đó."

"Vậy người là có ý gì?"

"Thần thiếp là..."

Cô ta chưa nói xong, Sở Hạ Nghi phát tay đứng dậy: "Cứ quyết định như vậy đi. Các vị muội muội có thể về được rồi."

"Thần thiếp cáo lui." Mọi người lập tức đồng thanh nói.

"Nương nương." Đợi khi mọi người ra rồi, A Chi - cung nữ hầu hạ thân cận lập tức tới tới đỡ tay cô, khẽ nói: "Diên quý nhân đang được đắc sủng, người làm vậy không quá..." Đoạn đằng sau bỏ lửng.

"Không sao, Hoàng thượng sẽ không dám làm gì ta. Đi nói với Kính Sự Phòng, Diên quý nhân mệt mỏi nên tối nay gạt thể bài của cô ta ra đi." Thời điểm

này nam chính cũng chỉ dừng lại ở mức độ yêu thích nữ chính bình thường, cũng sẽ chẳng xảy ra sóng to gió lớn gì. Huống chi cô còn có Vân gia chống lưng, sợ gì chứ?

"Chúng ta đi dạo hoa viên một lát."

"Vâng, đề nô tỳ chuẩn bị cho nương nương." A Chi cung kính nói.

oOo

"Tiểu chủ, hoàng quý phi làm như vậy..." Cung nữ bên cạnh Diên quý nhân sắc mặt lo lắng nói.

"Cứ từ từ, chúng ta sẽ có cách lật ngược ván cờ." Ánh Ánh bình ổn tâm tình, lãnh đạm nói.

"Nhưng..." Cung nữ bên cạnh vẫn rất lo lắng cho tiểu chủ của mình. Nhưng bị cô ta liếc nhìn một cái, lập tức không dám nói nữa.

Ánh Ánh suy tư vài phút. Cho dù có là hoàng quý phi thì sao chứ, cô ta không tin mình là người hiện đại lại đâu không thắng nổi một kẻ cổ đại sống cổ hủ.

Có những vị nữ chính từ hiện đại xuyên không tới, cũng giống như Ánh Ánh, rất không tin bản thân mình lại không đấu được một kẻ cổ đại.

Không nói chuyện sau này, riêng cái tư tưởng này, không phải quá sai sao?

Người đấu với người, chỉ dựa vào việc người tới từ hiện đại, tiếp thu nhiều tri thức là có thể thắng sao? Người có thể thắng cả một đám nữ nhân cổ đại - những người mà từ khi sinh ra đã tranh giành đấu đá, từ khi còn là những cô nương chưa xuất giá đã thành thạo đủ chiêu trò trạch đấu rồi không?

Nếu không có buff và vàng hào quang của nhân vật chính, mấy ai còn có thể thắng?

Phi tằm ở quyền này mình viết dựa theo các cấp bậc sau, từ cao đến thấp:

- Hoàng hậu:
- Hoàng quý phi: Hoàng quý phi là đã có thể chưởng quản lục cung rồi nhé.
- Quý phi:
- Phi:
- Tần:
- Quý nhân:
- Thờng tại:
- Đáp ứng:

Lưu ý: Phẩm vị tần là bắt đầu được ban cung điện riêng, có quyền nuôi con, được gọi nương nương.

Còn quý nhân, thờng tại, đáp ứng chưa có cung điện riêng do mình làm chủ điện, chỉ được là tiểu chủ, không có quyền nuôi con.

- Trạch đấu: Là các phụ nữ tranh giành đấu đá trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 3: Vạn dặm giang sơn (3)

Sở Hạ Nghi kéo theo một tốp người hầu đi dạo hoa viên. Đang là mùa xuân, tram hoa khoe sắc, trong không khí thoang thoang một hương hoa dịu dàng.

Cô chọn một cái đình nhỏ dừng chân. Đối diện đình là một hồ nước trong xanh, chính là nơi lát nữa Ánh Ánh sẽ diễn cung đấu với An phi.

Nữ chính cùng người khác đấu đá, chuyện hay như vậy, sao cô có thể bỏ qua?

Trà bánh được cung nữ bê lên đầy đủ đặt trên bàn, Sở Hạ Nghi lúi từ trong không gian ra một chiếc quạt màu trắng thêu cảnh đào trang nhã phe phẩy làm mát.

“Hàng vương gia.” Cô gọi một tiếng, người đang đi phía trước lập tức dừng lại.

Đây là con trai của Dung thái phi, là một phi tần từng đắc sủng một thời của Tiên đế, năm xưa tranh đoạt quyền vị, hắn ta giữ vị trí trung lập, cho đến khi nam chính được sắc phong đến nay, vẫn luôn yên tĩnh làm một Hàng vương gia quyền cao chức trọng.

Nhưng cũng chính người này, vì sự nghiệp của nữ chính, ngụy tạo chứng cứ nói Vân gia tạo phản, là người gián tiếp đẩy nguyên chủ vào kết cục bi kịch.

Hàng vương gia quay đầu. Lúc này Sở Hạ Nghi mới có thể quan sát kỹ dung mạo của hắn. Làn da màu đồng khỏe khoắn, vì là nam phụ nên ngũ quan hắn rất tinh tế cùng với đôi mắt nâu trầm hút hồn người đối diện. Trên người hắn mặc triều phục màu lam thâm đan xen với sắc đen càng tôn lên dáng người cao lớn cùng khí chất bất phàm.

“Vân hoàng quý phi.” Trước ánh mắt dò xét của cô, hắn vẫn nghiêm trang đáp lại: “Không biết hoàng quý phi gọi ta có chuyện gì?”

“Vào cung thăm Dung thái phi sao?” Cô điềm nhiên hỏi.

“Vâng, vừa đi thăm về.” Hắn đáp, thái độ không thiếu tôn trọng nhưng cũng chỉ có hai ba phần cung kính.

“Sức khỏe thái phi thế nào?”

“Tạ hoàng quý phi quan tâm, mẫu phi rất khỏe.” Hắn đáp, ngừng một chút rồi lại nói: “Thần cáo lui.”

Sở Hạ Nghi phát tay áo ra hiệu cho hắn lui, khỏe mắt cô lơ đãng như có như không liếc về một góc.

Hàng vương gia xoay người, mới đi vài bước liền gặp Hoàng thượng đang ngồi trên loan giá.

Sở Hạ Nghi thu lại quạt trong tay, đi xuống bên dưới: “Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.”

Đồng thanh với cô không chỉ có dàn nô tỳ thái giám đứng sau, còn có cả Diên quý nhân và An phi không biết từ đâu mọc lên.

“Đứng dậy cả đi.” Thương Trần đi xuống khỏi loan giá nói.

“Tạ Hoàng thượng.”

“Hoàng thượng...” Sở Hạ Nghi nhìn nam chính, cất lời: “Thần thiếp cảm thấy trong người không khỏe, xin phép về cung trước.”

“Có cần gọi thái y không?” Thương Trần quan tâm hỏi. Thời điểm này, nguyên chủ vẫn là đắc sủng hậu cung.

Sở Hạ Nghi lắc đầu nhẹ nhàng từ chối.

Lúc cô dẫn theo dàn người hầu quay đi, Hệ thống đột ngột online: “Không nghĩ tới cô đóng rất đạt.”

“Chút chuyện nhỏ.” Cô không hề khách khí mà đáp lại.

“Phát nhiệm vụ phụ 1: Mẫu nghi thiên hạ.” Hệ thống phát nhiệm vụ, sau đó liền tiến hành giải thích cho cô nhiệm vụ phụ là cái gì.

Đến lúc giải thích xong, Sở Hạ Nghi đã về tới Vân Minh Cung.

“Ký chủ, cô có gì muốn hỏi không?”

“Không.” Cái đám nhiệm vụ phụ đó, cô không phải chưa từng đọc tiểu thuyết xuyên nhanh bao giờ, vô cùng hiểu những cái khái niệm nhiệm vụ các thứ gì đấy.

Hệ thống: “@@” Vậy nãy giờ nó mỗi mồm giải thích có tác dụng gì? Khát khô cả cổ, cần uống nước?”

“Người mà cũng khát sao?” Thanh âm ký chủ nó vang lên, có chút mỉa mai châm chọc.

Hệ thống đang muốn đòi co lập tức nhớ tới mình vừa nói lộn thật, đành ngậm ngùi chịu thua.

Sở Hạ Nghi vẫn chưa dừng đà kích: “Không những vớ phải một cái Hệ thống tùy tiện, lại còn ngu ngốc hết thuốc chữa!”

Hệ thống: “...” Ký chủ, rồi cô sẽ biết tay tôi!

Người có tay từ khi nào vậy? Đúng là hết thuốc chữa thật.

Ký chủ, cô cứ chờ đi, thù này bản Hệ thống nhớ kỹ.

Hệ thống lại im lặng offline.

oOo

Theo cốt truyện, An phi và Diên quý nhân gây chiến, Thương Trần đi tới bệnh vực Diên quý nhân, An phi bị phạt bổng lộc một năm.

Nhưng hôm qua Sở Hạ Nghi đi tới, đã khiến cho Thương Trần gặp hai người họ trước khi bọn họ gây chiến. Hai người phụ nữ này sẽ không dám giờ trò gì trước mặt Hoàng thượng cả.

Và đúng là như vậy, nhưng bù lại, hôm nay Hoàng thượng ban thánh chỉ, sắc phong Diên quý nhân thành Diên tần, ban làm chủ vị Thượng Hiên cung.

Sở Hạ Nghi nghiêng rằng, cái này chắc chắn là do con hàng Hệ thống giả kia thêm vào.

Con hàng Hệ thống giả vênh váo: “Rồi sao? Cô có thể làm gì tôi?”

Nghi hoàng quý phi hừ lạnh: “Đề xem.”

Xem thì xem, nó sợ gì một ký chủ chứ!

Hừ, chưa biết đâu cung!

Đại diện Vân Minh Cung.

“Tỷ tỷ, Diên tần... tỷ nói xem có nên làm chút trò gì đó không?” Người nói chính là Dương tần.

Vân Minh Cung rộng lớn không phải chỉ có mình nguyên chủ ở, Dương tần cũng ở tại đây. Tuy đáng ra chiếu theo phẩm vị của nàng ta thì có thể có cung riêng của mình, nhưng vì không được Hoàng thượng để ý, gia thế cũng bình thường, không có con cái nên cho dù có phẩm vị Tần cũng vẫn ở trong Vân Minh Cung này.

Sở Hạ Nghi mặc bộ y phục hồng cánh sen, tóc vấn lên cài trâm ngọc, điểm thủy hình hoa cài trên mái tóc, còn có bộ điều hồng nhạt đong đưa nhẹ nhàng. Trong tay cô mân mê chiếc vòng ngọc màu huyết: “Người có kẻ sách gì?”

“Tần thiếp...” Dương tần vội vàng nói.

Sở Hạ Nghi ngồi nghe, nhìn qua thì tưởng nghe rất chăm chú, nhưng kỳ thực là chẳng hề nhập tâm một chút nào.

Đợi cho đến khi Dương tần nói xong, Sở Hạ Nghi cách cách ngón tay gõ vào tay vịn vài tiếng, lười biếng đứng dậy cất giọng: “Dương tần, bản cung không muốn chứa chấp người nữa.”

“Nương nương?” Dương tần nghe vậy giật thót mình ngẩng đầu lên.

Nàng ta nhìn thấy người đang đứng trước ghế kia khẽ mỉm cười, nhưng nụ cười đó không hề có chút ấm áp nào. Cùng với giọng nói bình thản vừa nãy, Dương tần bỗng có cảm giác xa lạ, dường như đây không phải Vân hoàng quý phi mà nàng ta vẫn biết.

Nhưng tỉ mỉ nhìn lại lần nữa, thì người trước mặt vẫn như vậy, chỉ là vì khí chất đã khác xưa mà thôi.

Vân hoàng quý phi khi xưa, khí chất trên người đầy vẻ cao cao tại thượng. Còn bây giờ, Vân hoàng quý phi vẫn như vậy, nhưng nhiều thêm một thứ ung dung bình thản.

“A Chi, đi thôi.” Sở Hạ Nghi dưới ánh mắt băng hoàng của Dương tần, vươn tay tựa vào A Chi bên cạnh.

“Nương nương, nương nương...” Dương tần sực tỉnh, hoảng hốt tiến lên vài bước nắm lấy vạt váy của cô, gương mặt đầm lệ: “Nương nương, thần thiếp không biết mình làm sai chuyện gì, nương nương, đừng vậy...”

Sở Hạ Nghi tiếp tục mỉm cười, nhưng nụ cười vẫn như cũ, chưa hề đạt tới khóe mắt. Cô đưa chân đẩy nhẹ tay Dương tần ra khỏi bộ váy: “Dương tần, người có tâm tư không đúng.” Nói xong liền đi vào bên trong, đằng sau vẫn còn tiếng Dương tần gọi thảm thiết: “Nương nương, nương nương...”

Dương tần quả thực có tâm tư không đúng.

Ban đầu nàng ta là Dương quý nhân, có thể leo đến vị trí Dương tần như hôm nay, là hơn một năm trước lợi dụng nguyên chủ. Nguyên chủ cũng biết, nhưng vẫn nể tình nàng ta là người mình nên mới không nói.

Nhưng cũng không chỉ có vậy, Dương tần từ trước tới nay, vẫn luôn một lòng muốn lợi dụng nguyên chủ. Nữ chính đi lên như điều gặp gió, Dương tần bắt tay với nữ chính, hãm hại nguyên chủ mấy lần. Đến tận khi nguyên chủ bị giáng xuống làm đáp ứng, giam vào lãnh cung, Dương tần cũng chính là kẻ đề ra chủ ý đưa nguyên chủ đi sung quân.

Trả thù thay nguyên chủ, trước tiên là phải tính toán với kẻ vong ân phụ nghĩa này đã.

A Chi không hề hỏi nhiều. Đối với nàng, nương nương nói Dương tần tâm tư không đúng, thì chính là Dương tần tâm tư không đúng, một chút cũng không hỏi han thắc mắc chuyện này, chỉ hỏi cô muốn xử lý như thế nào?

“Nói với Hoàng thượng, Dương tần thường ngày rất phiền phức, luôn quấy nhiễu bốn cung nghỉ ngơi, bảo Hoàng thượng đem cô ta chuyển ra chỗ khác đi.” Sở Hạ Nghi suy nghĩ chốc lát rồi nói.

“Vâng, nương nương.”

Cứ thế, Hoàng thượng ban chiếu chỉ, Dương tần đức hạnh không tốt, cất bồng lộc năm năm, chuyển tới Lung Mị Cung.

Lung Mị Cung là Lâm quý phi làm chủ. Trước đây Lâm quý phi cùng nguyên chủ giành vị trí Hoàng quý phi này, hai người đấu đá nhau không ít, Lâm quý phi rất hận nguyên chủ.

Lần này Dương tần lại chuyển tới Lung Mị Cung, Lâm quý phi có thể tha cho con chó đã từng đi theo hầu nguyên chủ này sao? Không giày vò đã là may lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 4: Vạn dặm giang sơn (4)

“Nương nương, tối nay Hoàng thượng sẽ bãi giá tới đây.” Sở Hạ Nghi đang định cho người truyền bữa tối lên, A Chi từ bên ngoài đi vào báo tin.

“Vậy chuẩn bị đi.”

“Vâng, nương nương.”

Sở Hạ Nghi gõ gõ tay trên mặt bàn gỗ. Trước đây Thương Trần tới Vân Minh Cung thường xuyên thì cũng không sao cả, nhưng giờ nữ chính xuất hiện rồi, nam chính vẫn tới đây thường xuyên thì lại có chút vấn đề.

Hệ thống: “Ký chủ, nam chính nhà người ta chỉ là đơn thuần tới đây thôi, cô nghĩ nhiều rồi.”

“Hừ, người thì biết gì. Cuộc sống này âm mưu khắp nơi phải biết cẩn thận, Hệ thống giả như người sao có thể hiểu nổi.” Sở Hạ Nghi hừ lạnh đáp trả.

Hệ thống lần nữa nghe thấy mấy chữ “Hệ thống giả” kia nhìn không được giãy nảy lên: “Ký chủ, tôi thực sự không phải Hệ thống giả.”

“Không phải thì thôi, ta cũng chỉ tiện mồm nói thế, người không phải thì cứ coi như ta chưa nói gì là được rồi. Hệ thống giả à, sân si cũng có mức thôi chứ.”

Hệ thống: “...” Ký chủ, không biết ai mới là người sân si đâu!

Bực mình!

Đã vậy thì ta thêm luôn tình tiết âm mưu cho ký chủ, hừ!!!

Loan giá dừng lại bên ngoài cửa Vân Minh Cung, giọng thái giám the thé nhưng lại rất rõ vọng tới tận bên trong: “Hoàng thượng giá đáo.”

“Cung nghênh Hoàng thượng.” Theo từng bước đi của Thương Trần, hai hàng người hầu quỳ gối hành lễ.

Sở Hạ Nghi không ra bên ngoài. Khi Thương Trần đi vào cửa mới thấy cô đang ngồi trước bàn trang điểm, ánh nến lung linh hắt lên mặt, khiến cho nhan sắc cô có phần mờ ảo ma mị.

“Ra ngoài đi.” Thương Trần hạ lệnh.

Sở Hạ Nghi bồng ả ả cảm thấy không đúng. Cô quay đầu.

Chết mẹ!

Con hàng Hệ thống giả kia lại giở trò!

Dương công công đi vào, trên tay bê một đĩa điểm tâm bánh nướng kèm theo một ly rượu.

Sở Hạ Nghi nhớ rõ, con mẹ nó cái cảnh này rõ ràng là lúc sau khi Hằng vương gia vu cho Vân gia tội tạo phản, Hoàng thượng đến thăm nguyên chủ, muốn đầu độc chết nguyên chủ.

Nhưng bị nguyên chủ hất đổ, nói rằng lần trước trong hành cung mình đã từng cứu Hoàng thượng một mạng. Nam chính nghĩ lại, cuối cùng mới không bắt ép nguyên chủ tự sát nữa, chỉ giáng nguyên chủ xuống làm đáp ứng.

Giờ đến hành cung còn chưa tới, Hoàng thượng bị ám sát còn chưa tới, nữ chính còn chưa trở thành Diên quý phi, con mẹ nó đâu ra tình tiết này?

Đm hệ thống!

Bỏn cô nương sẽ tính sổ với ngươi!

Chờ đi!

“Nương nương, nô tài xin đưa tiễn nương nương một đoạn.” Dương công công bê khay tới, cúi đầu nâng khay nói.

Sở Hạ Nghi nâng y phục đứng dậy, nở nụ cười nhạt. Cô đem tay nâng lên chén rượu độc trong khay, khẽ lắc lắc.

“Hoàng thượng, bao nhiêu năm...”

Nói chưa hết câu, lông mày lá liễu chợt nhướn lên, trong mắt hiện lên sát khí, Sở Hạ Nghi một tay đem giữ chặt vai Dương công công, tay kia cầm chén rượu độc đồ thẳng vào miệng hắn ta.

Dương công công tròn tròn mắt, khay đang bê rơi xuống đất.

Sở Hạ Nghi lấy một miếng bánh trước khi kịp rơi, sau đó xông thẳng tới chỗ nam chính Thương Trần.

Từ trên trần nhà, ám vệ nhảy xuống bảo vệ quanh thân của Thương Trần.

Kiểm Trường Minh hiện ra trong tay Sở Hạ Nghi, cô một kiếm đâm thẳng vào ngực tên ám vệ.

Tiếp đó là một màn quần nhau với bọn ám vệ. Thân là nam chính, Thương Trần tất phải có khí chất của riêng mình nên không hề chạy, âm trầm đứng xem.

Vạt váy trắng của Sở Hạ Nghi tung bay cùng với mái tóc đen tuyền. Rõ ràng là cô đang cầm kiếm giết người, nhưng lại giống như múa kiếm vậy, đôi tay nhìn thì mềm mại nhưng kỳ thực chỉ có đám ám vệ mới biết, chính đôi tay mềm mại đây một khi đem kiếm đánh xuống người bọn họ lại đau tới thấu xương, cả người tê dại vô lực.

Hệ thống chứng kiến từ đầu đến cuối, thật sự không thể không cảm khái, cái này không khác mấy cái múa kiếm trong phim là bao, thậm chí nhìn còn đầy vẻ chân thực và đẹp hơn phim ảnh gấp mấy lần.

“Người đâu!!!” Cho tới khi ám vệ tất thấy đều ngã xuống sàn nhà, Thương Trần mới phản ứng lại, lớn tiếng hô. Thị vệ từ bên ngoài ngay tức khắc tràn vào, nhưng cũng chính trong tức khắc đấy, Sở Hạ Nghi đem kiếm Trường Minh chĩa thẳng vào cổ Thương Trần.

Hàn khí lạnh lẽo toát ra từ cây kiếm trên cổ khiến Thương Trần rùng mình ớn lạnh. Hắn chậm chậm quay đầu, nhìn ánh nến hắt lên gương mặt tinh xảo kia.

Mái tóc dài rủ xuống tận thắt lưng, trên người cô mặc chiếc váy trắng thuần, gương mặt càng thêm sắc sảo với đôi môi đỏ, cả người toát ra khí tức âm u lạnh lẽo nhưng cũng đầy uy nghi cao ngạo.

“Vân Kỳ Ninh, ngươi muốn làm gì?” Thương Trần cố xua đi cảm giác ớn lạnh, trầm giọng hỏi. Lúc này trong phòng đã tụ tập rất nhiều thị vệ, ngay bên ngoài kia cũng có người giương sẵn cung tên.

“Ta muốn làm gì không phải ngươi rõ nhất sao?” Sở Hạ Nghi cợt nhả cất tiếng, “Bắn đi. Các ngươi cứ bắn thoải mái, để xem tên các ngươi nhanh hơn hay kiếm của ta nhanh hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 5: Vạn dặm giang sơn (5)

“Thả Hoàng thượng ra.” Đám thị vệ hét lên. Nhưng chúng cũng không ngờ Sở Hạ Nghi thật sự buông kiếm xuống, thả người thật. Chỉ trong một vài giây

chúng thần ngớ người, cô đã kịp nhét một viên hình dáng tròn như kẹo vào miệng hắn, dung bạo lực ép Thương Trần nuốt xuống.

Viên kẹo này, dung ngón chân nghĩ cũng biết là có độc. Sở Hạ Nghi thông thả nói: “Các người tốt nhất đừng manh động.” Dứt lời liền xoay lưng.

Vài tên thị vệ liếc nhìn nhau, trong khoảnh khắc cô xoay người, đồng loạt xông vào người cô.

Sở Hạ Nghi né tránh, tiện tay nhặt đại một cây kiếm của ám vệ nằm bên dưới, lao tới choảng nhau với thị vệ. Nhất loạt, một đám thị vệ từ bên ngoài xông vào, một tốp trong đó bảo hộ Thương Trần rời đi. Đội hắn ta ra ngoài rồi, mũi tên từ mọi phía, lấy Sở Hạ Nghi làm trung tâm, đều đồng loạt bắn vào người cô.

Mẹ kiếp!

Tại sao lại bao vây bản cô nương chứ?

Một đám các người vây vào một cô nương yếu đuối như ta, có biết xấu hổ không vậy?

Hệ thống: “...” Cô uy hiếp Hoàng thượng nhà người ta, người ta không bao vây cô thì bao vây ai? Mà hắn là “yếu đuối” quá cơ!

“Dừng lại.” Sở Hạ Nghi cao giọng quát, nhưng hiển nhiên là không ai dừng lại.

Mẹ kiếp! Cô mời tay lắm rồi!

Sở Hạ Nghi mím môi, hít một hơi thật sâu, bỗng buông kiếm, chấp hai tay, nhắm mắt lại.

Dưới chân cô bỗng hiện ra một trận đồ tròn tỏa ánh sáng vàng kim. Từng đường hoa văn uốn lượn hiện lên.

Lúc này, tất cả đao kiếm mũi tên khi bắn vào Sở Hạ Nghi đều bị bắn ngược lại. Tất cả thị vệ chứng kiến đều vô cùng sửng sốt.

“Yêu nữ... yêu nữ...” Tiếng hét vang vọng lên. Con người luôn sợ hãi trước những thứ thần bí, thời đại nào cũng có những câu chuyện ma quỷ. Người hiện đại còn đang sợ hãi chứ đừng nói tới người sinh sống ở cổ đại.

Hoa văn từ dưới đất mọc lên, bao quanh người Sở Hạ Nghi đang niệm chú bên trong tạo thành một lớp kính màu vàng nhạt. Trong khoảnh khắc khi cô mở mắt ra, lớp kính vang lên tiếng kêu răng rắc, rồi vỡ ra thành từng mảnh, nhanh chóng phi thẳng đến chỗ đám thị vệ đang chạy tán loạn kia.

“Ký chủ...” Hệ thống sửng sốt. Nó không ngờ cô lại có năng lực này...

Năng lực dung hợp.

Sở Hạ Nghi sở hữu giá trị võ thuật mạnh mẽ, chiêu thức của cô hoàn toàn khiến người ta không đoán được, không phải hoàn toàn vì cô tới từ thế giới khác.

Mà là vì cô có năng lực dung hợp.

Dung hợp các chiêu thức lại với nhau, lấy ưu cái này bù khuyết cái kia, tạo thành những chiêu thức hoàn mỹ.

Giống như là trận đồ ban nãy.

Trận đồ dưới chân cô là từ thế giới đầu tiên, nó có tác dụng bảo vệ khỏi tấn công.

Còn hoa văn mọc lên tạo thành lớp kính rồi tấn công thị vệ đó, là từ vị diện thứ hai, dị năng khi đó của cô là hệ hỏa cùng với hệ thủy.

Từ từ đã...

Hoa văn mọc lên là hệ mộc.

Mà cô chỉ có hệ hỏa cùng với hệ thủy?

Ký chủ, cô làm kiểu gì vậy?

“Trong lần bị đám zombie vây công, tình cờ bị một con cắn vào chân nên có thêm hệ mộc và hệ thổ. Vì nó cắn chưa sâu nên quá trình thức tỉnh dị năng hơi dài.” Sở Hạ Nghi bỗng có tâm tình tốt giải thích cho Hệ thống.

Cô kéo lê kiếm Trường Minh bước ra khỏi phòng. Máu của thị vệ cùng với ám vệ dính lên đôi hài, lại có thêm một vài giọt máu như mẩu đơn nỏ lộ hiện lên bộ y phục trắng toát.

Bên ngoài Vân Minh Cung chất đầy cái xác. Nhưng ngay trước cửa cung, Thương Trần đem theo hơn trăm thị vệ đứng đông nghịt. Trong mắt họ đều là vẻ kinh sợ.

Đèn treo gần như khắp nơi trong Vân Minh Cung. Tuy chỉ là ánh sáng từ nến nhưng số lượng rất nhiều, cũng coi như là sáng.

Bây giờ chỉ mới là nửa đêm, là thời điểm bầu trời âm u tối nhất. Sở Hạ Nghi một thân váy trắng váy máu kéo theo thanh kiếm sáng loáng, hình ảnh này vô cùng quý dị, thật sự giống như ma hiện hồn lên. Nếu có người yếu bóng vía ở đây, phỏng chừng có lẽ sẽ đột quỵ không chừng.

“Hoan nghênh các người tới âm phủ.” Dĩ nhiên cô cũng biết hình ảnh này vô cùng quý dị, rất vui vẻ nhếch miệng một cái, giọng nói lạnh lẽo vang lên trong màn đêm yên tĩnh.

Không ai phản ứng lại.

“Hoàng thượng, tốt nhất đừng động vào Vân gia.” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng nói. Tiếp đó đưa tay chỉ lên bầu trời tối đen như mực nhẹ nhàng khua mấy vòng, miệng mấp máy khẽ đọc chú ngữ.

Một đám mây từ bầu trời hạ xuống.

Giống như là ở vị diện đầu tiên, Sở Hạ Nghi thông thả bước lên đám mây, ly khai khỏi Vân Minh Cung trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người.

Sở Hạ Nghi theo trí nhớ của nguyên chủ, điều khiển đám mây ra khỏi hoàng cung, đáp xuống một cánh rừng. Cô tựa vào một gốc cây mà nghỉ. Lúc này cả người cô mệt mỏi, uể oải rã rời, đầu vầng mắt hoa, lồng ngực bức bối khó chịu.

Đây là lực lượng phản phệ, là cái giá cô phải trả.

Cho dù đây chỉ là thế giới giả thuyết do tác giả vẽ ra, nhưng đã là thế giới thì vẫn luôn có những quy tắc riêng. Cô đem chiêu thức từ nơi khác thi triển tại đây, tất bị một ít lực lượng phản phệ lại. Tùy theo từng chiêu thức sức ảnh hưởng của nó mà sẽ có lực lượng phản phệ khác nhau.

Thứ lực lượng phản phệ này rất đáng ghét. Nó khiến cả người cô dường như vô lực, không những thế lồng ngực như bị thứ gì đó dồn nén đè ép, nhưng lại không có cách nào đẩy nó ra ngoài, chỉ có thể chịu đựng sự khó chịu bức bối này.

Chưa kể, bạn sử dụng chiêu thức dung hợp lại kia bao nhiêu thời gian thì thứ lực lượng phản phệ sẽ hành bạn gấp hai lần thời gian ấy.

Đây không phải lần đầu Sở Hạ Nghi bị phản phệ nhưng cô vẫn vô cùng khó chịu. Cho dù lúc này muốn ngủ cũng chẳng thể nào ngủ nổi cả. Hít thuốc mê, uống thuốc ngủ thì lại càng không được vì thành phần nào trong đó sẽ càng góp phần khiến người ta khó chịu hơn. Lúc xưa lần đầu bị nó phản phệ, cô đem thuốc ngủ uống vào, cuối cùng bị nó hành gần chết.

Hệ thống: “...” Tuy rằng khó chịu như vậy, nhưng năng lực dung hợp đó vẫn là một năng lực nghịch thiên.

Ký chủ, cô thật trâu bò.

“Ký chủ, tôi muốn ôm đùi cô.” Hệ thống lên tiếng.

Sở Hạ Nghi dù đang rất khó chịu, vẫn không ngại đáp lời: “Đùi ta là thứ Hệ thống giả như người có thể tùy tiện ôm sao? Mơ đi! Mà có mơ cũng đừng hòng.”

Hệ thống: “...” Nó vẫn không hiểu sao mỗi lần bày tỏ ý nghĩ với ký chủ, đều bị cô phủ phàng đáp trả. Ký chủ, tôi cảm giác cô rất có ác cảm đối với tôi.

“Người bắt ta đi làm mấy nhiệm vụ quái quỷ, ta có thể không có ác cảm sao?” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng đáp.

Hệ thống thế nhưng lại không đòi co nữa, tắt tín hiệu offline.

Hệ thống tắt tín hiệu để hồi tưởng lại chuyện cũ.

Khi đó cô đang đứng trên đỉnh núi cao, từ trên nhìn xuống sâu hun hút, nhưng cô lại nhảy xuống đó.

Chỉ trong vài giây trước khi cô rơi xuống đất đá để rồi tan xương nát thịt, nó đem cô vào trong Hệ thống, cưỡng ép cô làm ký chủ của mình.

Nó có thể nhập được vào người cô mà không chút tổn thất cho cả cô lẫn nó, là vì thời điểm đó tâm tình của cô ở trạng thái yếu đuối nhất. Chỉ khi tâm tình con người ở trạng thái yếu đuối, nó mới có thể đi vào mà không gây chút tổn hại nào cho ký chủ được.

Nó vẫn luôn tò mò, tại sao một người như cô, lại đứng từ trên vách núi nhảy xuống tự sát?

Hệ thống, mi không biết!

Có những nỗi đau, khiến con người ta đau tới nghẹt thở. Đau tới mức như tan vỡ cả trái tim, tới điên người, tới chết lặng, tới không thể tin nổi, tới rồ tới dại.

Mà ký chủ của nó, lại từng ném trái nỗi đau như thế. Cùng với cả đó là nỗi tuyệt vọng và sự thù hận ngút trời.

Tuyệt vọng đến cùng cực, đến không biết tuyệt vọng là gì, đến không biết mình đang tuyệt vọng vì cái gì.

Đó là sự tuyệt vọng khủng khiếp nhất, cũng là tuyệt vọng chân chính.

Mà ký chủ của nó từng trải qua nỗi tuyệt vọng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 6: Vạn dặm giang sơn (6)

Trời tờ mờ sáng, Sở Hạ Nghi trốn qua tầng tầng lớp lớp thị vệ đã được tăng cường, thành công đột nhập trở lại vào Vân Minh Cung.

Khi đặt chân đến Vân Minh Cung này, Sở Hạ Nghi bỗng muốn chửi một tiếng.

Mẹ nó!

Ai có thể nói cho cô biết rằng, tại sao xác chết vẫn còn nằm ở đây chứ?

Không phải theo kịch bản bình thường, là xác chết đã được dọn, nhưng không khí vẫn phảng phất âm khí lạnh lẽo, vừa lúc đó có một cơn gió thổi qua, hàng cây lay động, trong không khí sẽ còn vương lại chút mùi máu tanh. Tiếp đó cô sẽ có chút ớn lạnh rùng mình, rồi một tên nào đó như quý bất thành linh xuất hiện sau lưng cô, đem cô đánh ngất sao?

Hệ thống: "...Ký chủ, cô đừng hoang tưởng."

Sở Hạ Nghi không thèm để ý đến nó. Hôm qua cô nói nó lại dám không để ý tới cô, đừng hòng cô để ý tới nó nhé!

Thử đoán xem, Sở Hạ Nghi quay lại Vân Minh Cung làm gì?

Hệ thống nghĩ không ra, nhưng nó nghĩ phải có lý do gì hay lắm.

Ai ngờ...

Khi vào đến phòng ngủ, Sở Hạ Nghi hít một hơi sâu, sau đó nhanh như gió đem toàn bộ tủ đồ thu vào trong không gian.

Cô cứ lần lượt chạm tay rồi lại lật tay, thêm một tủ gỗ nữa được đưa vào trong không gian.

Cô không có thời gian lục từng đồ trang sức mà đem vào không gian nga~ Nên cứ thế vứt vào trong không gian thôi, có gì đó sau này khi xuyên tới thời hiện đại, tùy tiện đem một vật phẩm nào trong đó ra là có thể giàu rồi.

Làm giàu không khó!

Sở Hạ Nghi vui vẻ thu gần như hết mọi đồ đạc trong phòng vào không gian của mình, Hệ thống một bên cạnh lời: "Ký chủ, cô không quan tâm Vân gia sao? Nguyên vọng nguyên chủ là bảo vệ Vân gia!"

"Vậy hà? Ta quên." Sở Hạ Nghi đang hưng phấn thu đồ, thờ ơ đáp.

Hệ thống ảo não, ký chủ, lần này cô lại định không làm nhiệm vụ nữa sao?

Sở Hạ Nghi nghĩ nghĩ, cô có nên làm chức trách của mình không nhỉ? Nếu bình thường bảo vệ thì cũng dễ, nhưng tối qua cô đã đại náo khiến tình hình náo loạn cả lên, Hoàng thượng có thể bỏ qua cho Vân gia sao?

Giờ muốn bảo vệ Vân gia, chẳng nhẽ mình đi tạo phản?

Rất phiền a~~~

Tạo phản xong còn phải trấn áp bọn quần thần...

Tạo phản còn phải tìm một lý do hợp lý cho quần chúng nhân dân...

Tóm lại là vô cùng nhiều vấn đề phải nghĩ, vô cùng phiền phức.

Kệ đi, nhiệm vụ này không làm nữa, cũng không sao cả.

Hệ thống: ">.<" Ký chủ, cầu xin cô đừng tùy hứng như vậy nữa, hãy nghiêm túc làm nhiệm vụ đi.

Sở Hạ Nghi nhìn đồ mình thu vào không gian càng lúc càng nhiều, nhin không được cười hắc hắc hắc.

Ta giàu rồi!

Giàu rồi a!

Hệ thống trầm mặc nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn không đành lòng cam tâm mặc kệ ký chủ nhà mình bỏ bê nhiệm vụ, hết lòng khuyên nhủ: "Ký chủ cô tài năng kiệt xuất, tạo phản xong thì thiếu gì, còn lại cứ vứt cho Vân gia thôi, sau đó cô đem hết của cải quốc khố hoàng cung đi ngao du khắp thiên hạ, sống vui sướng một đời người a~"

Sở Hạ Nghi vốn định bỏ ngoài tai, nhưng nghe xong câu này bỗng nhiên dừng lại.

Hệ thống vui mừng, ký chủ, cô nghĩ thông rồi?

Nhưng sự thật là:

Ký chủ nhà nó vỗ tay một cái, miệng lẩm bẩm: "Đúng rồi a, sao ta có thể bỏ quên quốc khố chứ."

Hệ thống: "...". Nó offline thôi, thật sự không thể nói gì thêm nữa với ký chủ nhà mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 7: Vạn dặm giang sơn (7)

Sở Hạ Nghi muốn đi đột nhập vào quốc khố ăn trộm, cuối cùng nhớ ra bản thân mình không biết quốc khố nằm ở đâu!

Cô cũng không trở lại Vân Minh Cung nữa, đi ra khỏi hoàng cung, mua một con ngựa, đi loanh quanh trong kinh thành.

Kinh thành phồn hoa, phủ đệ nhà quan viên đều ở chỗ này, nếu đi trộm sẽ có một món lớn!

Nhưng cô cũng không biết phủ đệ quan viên ở chỗ nào, mà bản thân lại rất lười hỏi người khác.

Thôi vậy, đi dạo thôi.

Sở Hạ Nghi đi dạo loanh quanh thành tới hết sáng, buổi trưa dùng bữa tại Thiên Nguyệt lâu.

Thiên Nguyệt lâu là lầu nổi tiếng bậc nhất kinh thành. Không gian bên trong rộng rãi, đằng sau lại là một con sông nước xanh biếc, liễu bên sông rủ in bóng xuống mặt hồ tạo nên một khung cảnh thanh nhã.

Gian tầng dưới là dành cho khách có tiền bình thường, trang hoàng lộng lẫy. Gian tầng trên là dành cho quý tộc, trang trí theo một kiểu cung đình cổ kính với gam màu nâu trầm.

Sở Hạ Nghi không lên tầng trên, ngồi ở bên dưới tầng này còn có thể hóng nhiều chuyện thiên hạ. Ngồi gian trên chỉ có xem mấy tiểu thư công tử quý tộc khoe khoang bản thân mình, nói móc nói mỉa nhau mà thôi.

Đồ ăn nhanh chóng được dọn lên, Sở Hạ Nghi chậm rãi ăn, tai nghe được rất nhiều việc.

Trời trưa nắng khá gắt, cô rời khỏi Thiên Nguyệt lâu, đem tay che lại mặt mình, cuối cùng hạ quyết định.

Vân gia bảo vệ nguyên chủ bao nhiêu năm, nguyên chủ leo lên được vị trí Vân hoàng quý phi hoàn toàn là nhờ công nhệ ca ca đem quân đánh thắng Lương quốc, phụ thân năm ngoái có công lao trị thủy cho vùng phía tây nam, cùng với không ít sự liên hôn của các tỷ muội gả cho vương tôn quý tộc, khiến Vân gia càng ngày càng thêm lớn mạnh, vì vậy từ khi nguyên chủ vào cung, tấn phong rất nhanh.

Cô cũng không thể mặc kệ Vân gia, đã xuyên vào Vân Kỳ Ninh, cũng đã tiếp nhận làm nhiệm vụ, cho dù có thể tùy hứng nhưng cũng không thể mặc kệ tình nghĩa, dù rằng về cả tình cả nghĩa thì đều là của nguyên chủ chứ không phải cô.

Aizza, đành vậy.

Bản cô nương coi như tự chuốc phiền phức vào người.

Hệ thống khi biết Sở Hạ Nghi có ý định làm nhiệm vụ, vui mừng không tả xiết. Cuối cùng cô cũng làm nhiệm vụ.

Nhưng khi nó biết cô định làm nhiệm vụ như nào, không khỏi có chút cạn lời, nhưng cũng không thể phủ nhận cách làm được.

Bốn tháng sau, Thiên Yên quốc gặp nạn.

Thiên hạ rộng lớn phân chia thành năm quốc: An Như quốc, Hạ Minh quốc, Lương Thu quốc, La Vi quốc, Thiên Yên quốc.

Trong năm quốc, Thiên Yên quốc có thực lực mạnh nhất, Hoàng Thượng chính là Thương Trần.

Nhưng giờ đây, bốn quốc còn lại bỗng liên minh xuất quân đánh Thiên Yên quốc.

Mà khi được âm vệ bí mật báo tin, Thương Trần sửng ngờ. Người đứng ra khiến bốn quốc liên minh lại với nhau, chính là Vân hoàng quý phi đã biệt tam biệt tích suốt bốn tháng trời của hắn.

Suốt bốn tháng này, hắn ban chỉ cấm túc Vân Kỳ Ninh trong Vân Minh Cung, không cho ai vào thăm nên cũng không kẻ nào biết được cô ta thực ra đã mất tích. Cũng trong bốn tháng, hắn ít nhiều đã thu lại một chút quyền lực từ Vân gia. Vân gia đệ nhất kinh thành, trong tay nắm nhiều quyền lực, không thể một lúc thu lại được hết, chưa kể không ít tiểu thư Vân gia liên hôn với các gia tộc lớn khác, tạo thành một thế cục rối rắm, hắn đã rất vất vả và mới có thể thu lại chút quyền lực ít ỏi.

Nhưng khi hắn còn chưa kịp ra tay tiếp, thì đã nhận được hung tin bốn nước liên minh đánh vào Thiên Yên quốc này rồi.

Trước khi có tình đề lộ tin tức để âm vệ báo cho Thương Trần, Sở Hạ Nghi đã sai người gửi tin về cho Vân gia. Vân gia cũng đã tự sắp xếp bố trí rất ổn thỏa.

Liên minh bốn nước bất ngờ đánh vào, Vân gia từng người đều đem binh phù giao lên, tỏ lòng trung thành với Hoàng thượng bệ hạ.

Nhìn thì có vẻ rất tốt, nhưng thực sự thì sao?

Thương Trần tuy trong tay nắm giữ binh phù, nhưng liên minh cứ như vậy đường đột đánh vào, mà truyền tin từ biên ải vào đến kinh thành, nhanh nhất cũng phải hơn ba ngày. Cho dù hắn ngự giá thân chinh, nhưng vì không chỉ có một nước, một khi hắn ngự giá thân chinh, ai biết đâu được sẽ lại có quân tiến đánh kinh thành.

Thương Trần rối rắm bực tức chẳng thể làm gì, hay nói đúng hơn là chẳng biết làm gì, chỉ có thể tức giận gào tên Vân Kỳ Ninh.

oOo

Trong lúc Thương Trần đang đau đầu vì chiến sự, Sở Hạ Nghi nhàn nhã ăn tại một quán cơm ven đường.

Hệ thống: “Cô không sợ vàng hào quang của Thương Trần sao?”

“Không phải có mi giúp ta một tay rồi sao?”

“Cô mơ chắc? Còn lâu tôi mới giúp cô.”

“Ngươi đã giúp rồi.” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng nói.

“Hả?” Hệ thống tuy rằng giọng nói vẫn như cũ nhưng có chút ngẩn ngờ, à nhầm, ngẩn máy. Nó đã giúp cô lúc nào?

“Ngươi tùy tiện thêm loạn tình tiết, khiến cho một số việc nên xảy ra lại vì ngươi thêm loạn nên không xảy ra được, khiến cho vàng hào quang Thương Trần có chút sụt giảm, thêm vào đó cô lại hành động không hề theo lẽ thường như kịch bản, cuối cùng khiến vàng hào quang Thương Trần lại thêm sụt giảm phần nữa.” Cô tốt bụng từ tốn giải thích.

Hệ thống: “...Rốt cuộc là tại sao những chuyện như vậy cô còn rõ ràng hơn so với nó vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 8: Vạn dặm giang sơn (8)

Sở Hạ Nghi mặc kệ thiên hạ chiến tranh, sau khi ăn cơm xong bắt đầu hành trình ngao du văn cảnh của mình, Lúc này đây cô đang ở Lương Thu quốc, tuy rằng không phải kinh thành nhưng cũng là một thành trì phồn vinh.

Bất chợt, như có linh tính gì đó, Sở Hạ Nghi quay đầu, lập tức nhìn thấy nữ chính, đầu óc có chút trì độn.

Mẹ nó, cái gì đây?

Sao nữ chính lại ở đây được vậy?

Sao kỳ diệu quá vậy?

Nhưng... cũng không liên quan tới bản cô nương...

Nên, hãy cứ ngoảnh mặt quay đầu bỏ đi thôi!

“Vân Kỳ Ninh.” Ánh Ánh hét lên: “Cứu ta, Vân Kỳ Ninh”.

À quên chưa nói, lúc này nữ chính đang bị vài tên xách đao khống chế. Chính là tinh tiết ác bá của vùng chiếm đoạt người đẹp đem về làm thiếp thường gặp trong tiểu thuyết, tình tiết quen thuộc luôn.

Sau tiếng hét của Ánh Ánh, mọi người liếc nhìn nhau vài giây, rồi ai bán hàng thì bán, kẻ nào mua thì mua, ai dạo phố thì cứ dạo phố, tuy có đôi ba lời xì xào nhỏ nhưng cũng không ai tiến tới cứu cả.

Ánh Ánh bị hai tên giữ chặt lấy đôi tay, bất lực nhìn cảnh tượng trước mặt, sao mọi người có thể bình thản đến vậy?

Thiên Yên quốc gặp nạn, cô ta lén lút trốn ra khỏi cung, tình cờ gặp bọn bắt cóc, sau đó bị chúng bắt tới đây bán cho một nhà quan, nhưng cô ta lần nữa chạy được. Chạy ra tới đây thì lại bị thiếu niên kia nhìn trúng.

Lại nhắc thiếu niên kia, rất phù hợp với miêu tả của một ác bá. Người tầm 14 đến 16 tuổi, cả người mập ú béo tròn, cầm lộ rõ ba ngón, mặc y phục xanh lục, bên cạnh hẳn là hai tên người hầu.

Nhân vật này cũng là một người có một hai cảnh trong cốt truyện. Nguyên gốc cốt truyện khi ấy Ánh Ánh cùng Thương Trần tới đây, Ánh Ánh cũng là giống như bây giờ bị tên này bắt.

Vì là nhân vật xuất hiện trong truyện, Sở Hạ Nghi rất nhanh liền có tư liệu. Tên này là đứa con trai duy nhất của Lâm Quận Vương, gọi là Lâm Chí Chí. Hẳn ta thường ngày rất hay ra đường đem các cô nương cướp về nhà là thiếp. Mọi người tuy rằng tức những cũng không thể làm gì được, chỉ đành ngậm đắng nuốt cay nhẫn nhịn.

Sở Hạ Nghi chỉ thoáng quay đầu nhìn lại nữ chính, sau đó tiếp tục cất bước. Nhưng lại nghe thấy Lâm Chí Chí reo lên thích thú: “Tiểu mỹ nhân a~Người đầu, mau mau tiến tới bắt nàng lại đây.” Hẳn ta dứt lời, hai tên người hầu vốn luôn đứng sau liền tiến về phía cô.

Sở Hạ Nghi “...” Lâm Chí Chí, mẹ kiếp, không phải đang cướp đoạt nữ chính sao? Người lôi bốn cô nương vào đây làm gì?

Sở Hạ Nghi quay đầu đứng đối diện với hai tên hầu, vì khoảng cách cũng không xa lắm, cô bắt gặp trong ánh mắt Ánh Ánh sáng lên. Cô khẽ nhếch môi.

Hai tên hầu kia xông tới, Sở Hạ Nghi lật tay lấy ra Trường Minh kiếm, nhưng bất thành linh lại thấy một bóng người chắn trước mặt cô, đem hai tên hầu kia đánh bay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 9: Vạn dặm giang sơn (9)

Lâm ác bá bị hai tên hầu phi trúng người nên cũng ngã theo, còn bị hai tên to khỏe ấy đè lên người.

Sở Hạ Nghi nhún nhún mày, ủa, từ bao giờ nữ phụ như cô lại có mệnh được anh hùng cứu thế này?

“Cô không sao chứ?” Mỹ nam áo choàng màu đen che kín hơn nửa mặt, cất giọng âm trầm hỏi.

“Không sao.” Cô tùy tiện đáp, lại nhìn sang nữ chính phía đối diện. Dân chúng xung quanh nhìn thấy Lâm ác bá ngã xuống thì không còn tiếp tục bàn tán nữa mà thức thoi im miệng làm việc của mình. Cái miệng làm hại cái thân, nếu họ còn nói thêm một câu nào, đến lúc Lâm Quận Vương đem quân tới cứu thì từ bảo bối, xui xẻo lại đổ tội lên đầu họ.

Ánh Ánh giãy mạnh hai tay. Hai người kiềm chế cô ta cũng vội vàng chạy lại đỡ Lâm Chí Chí, cô ta nhân cơ hội lập tức lẩn vào dòng người không đông đúc lẩn trốn đi.

Sở Hạ Nghi thấy không còn kịch hay, lập tức xoay lưng rời đi, nhưng mỹ nam áo đen vươn tay chặn đứng đường của cô, “Không biết có hân hạnh mời mỹ nhân dùng một bữa cơm?”

Sở Hạ Nghi trái với suy nghĩ sẽ từ chối của Hệ thống mà cong môi: “Được.” Có người mời cơm miễn phí, tội gì phải từ chối? Cho dù dính chút phiền phức cũng không sao cả.

Thanh Yên lâu nổi tiếng nhất... Thôi bỏ đi, bản Hệ thống đang mệt người, à, mệt máy, không load chữ cho các người đọc nữa.

“Cả ngày người ăn không ngồi rồi, mệt gì mà mệt? Kiểm soát!” Ký chủ của nó không chút lưu tình bóc phốt.

Hệ thống: “Ký chủ, tôi không cần ăn.” Cuối cùng cũng có thể vận ngược lại ký chủ, thật là thoải mái!!!

“Hừ.” Sở Hạ Nghi vẫn là biểu tình quen thuộc: “Đây là dùng thành ngữ. Hệ thống giả có khác, quá thiếu hiểu biết rồi.”

Hệ thống bị đá kích: “Không sao, nó đã quá quen rồi.”

Con mẹ nó!

Quen cái méo gì mà quen!

Có chết cũng không quen cho nổi.

Rốt cuộc sao nó lại chọn phải ký chủ biết đá kích người như vậy?

Bỏn Hệ thống muốn quay ngược thời gian.

Ký chủ nhà người khác thì dù sao ban đầu đều cần Hệ thống tận tình hướng dẫn, gần như phụ thuộc nghe theo lời Hệ thống.

Còn ký chủ của nó thì sao? Tự tung tự tác, đảo lộn kịch bản, đặt bẫy dụ nó giảm hào quang của nam chính, thậm chí so với nó hình như còn thông thuộc mọi chuyện hơn.

Hệ thống có chút mê man, ký chủ rốt cuộc là ai?

Trong thời gian Hệ thống mien man suy nghĩ, Sở Hạ Nghi cùng với mỹ nam áo đen đã dùng sắp hết bữa cơm.

Không khí trầm mặc bao phủ cả hai người. Cả hai có lẽ đều là người không giỏi bắt chuyện nên cứ im lặng dùng cơm.

Mỹ nam lúc này đã cởi áo choàng xuống, lộ ra một khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành. Tuy rằng là nam nhân mà miêu tả như vậy thì có chút không đúng, nhưng nhan sắc của tên này đúng là lam nhan họa thủy mà.

Cũng không hẳn là đẹp trai đến độ Sở Hạ Nghi ngắm đến mức mê người, dù sao hắn ta là nam phụ, Thương Trần kia vẫn còn đẹp chán hắn ta, nhưng tên này hút người ở chỗ khí chất bất phàm.

Hệ thống Y Y: “William thiếu, không phải nói anh bản lĩnh tán gái lắm sao? Chiêu trò đâu?”

William Kỳ, cũng chính là mỹ nam áo đen: “Bản lĩnh đi chơi rồi.”

Y Y: “...” Thật hết nói nổi. Ban đầu William thiếu này vỗ ngực tự nhận bản thân mình bản lĩnh tán gái thông thiên, đến cuối cùng thì sao?

Hừ, gặp mỹ nhân rồi còn không nói được lời nào cả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 10: Vạn dặm giang sơn (10)

Dưới sự khinh bỉ, nghi ngờ về bản lĩnh tán gái của Y Y, William Kỳ hắng giọng, cất lời: “Không biết có thể xin phương danh quý tính* của tiểu thư?”

*Phương danh quý tính: Tên họ.

“Ta họ Vân, tên hai chữ Kỳ Ninh.” Sở Hạ Nghi không chút do dự chần chừ nói.

“Vân tiểu thư tên thật đẹp.” Đúng là đẹp thật, nhưng có chút quen quen? William Kỳ khẽ chau đôi mày kiếm. Bỗng giật mình.

Vân Kỳ Ninh đó không phải là nhân vật trong kịch bản sao?

Cái gì thế này?

à là Vân hoàng quý phi trong kịch bản sao?

“Y Y, mau lên đây giải thích cho ta.”

Y Y vẫn luôn online từ nãy giờ, so với William Kỳ thì còn ngạc nhiên hơn. Vân Kỳ Ninh là tên nữ phụ trong kịch bản truyện này, người trước mặt này?

Nó nhanh chóng đối chiếu vài thông tin, cuối cùng xác nhận, người đang ngồi đối diện ký chủ nhà mình thật sự là Vân hoàng quý phi của Thiên Yên quốc – một nữ phụ, cũng coi như là trùm cuối của kịch bản này.

Nhưng...sao người này giờ lại ở đây?

Nói đến mới thấy, hiện tại thay đổi quá nhiều so với kịch bản mà nó nhận được. Thiên Yên quốc gặp nạn, cho dù nữ chính ở đây cũng vì vòng sáng hào quang của cô ta, có thể lý giải được. Nhưng người là Vân hoàng quý phi này, sao lại bỗng dưng xuất hiện tại đây?

Chẳng lẽ cũng là một ký chủ sao?

Y Y rối loạn suy nghĩ, William Kỳ hồi lâu không thấy nó đáp gì, cau mày.

“Y Y, Y Y, Y Y, Y Y” Liên tục gọi mấy tiếng vẫn không thấy người đáp. Y Y bị gọi lên, giật mình buột miệng nói: “William thiếu, hình như cô ta cũng là ký chủ chăng?”

“Ký chủ gì chứ.” William Kỳ lầm bầm, nói xong mới nhớ là ký chủ gì, nghi hoặc nhìn cô gái trước mặt.

Sở Hạ Nghi sau khi thấy William Kỳ trầm mặc chẳng nói gì thì cúi xuống tiếp tục nhai nhai com. Nhưng câu lầm bầm kia vẫn rơi vào tai cô một cách vô tình nhất có thể, khiến cô không khỏi chau đôi mày ngài.

Không khí bỗng chốc trở nên kỳ lạ

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 11: Vạn Dặm Giang Sơn (11)

Nói là không khí trở nên kỳ lạ, nhưng thật chất cũng chỉ là cả hai người cùng im lặng khiến không gian trở nên tịch mịch.

Sở Hạ Nghi nhàm chán buông đũa. Tính cách nàng trầm tính yên lặng, nên thường rất thích mấy người biết cách nói chuyện khuấy động bầu không khí, cứ tưởng người trước mặt thế nào, cuối cùng...

Aizz, về thôi, về lên giường nằm ngủ một giấc ngon, sau đó lại trở dậy ăn com, rồi lại tiếp tục ngủ. Cuộc sống chỉ gói gọn hai chữ ăn, ngủ.

Sống như vậy sẽ rất hạnh phúc nha~~~~

Hệ thống: “Chưa từng hiểu mạch suy nghĩ của ký chủ. Biết không? Mới mấy canh giờ trước ký chủ vừa nói, cuộc sống phải sôi động, phải biết khuấy động bầu không khí.”

Cái gì là khuấy động bầu không khí?

Chính là vị ký chủ này nhà nó muốn chạy tới tiền tuyến thêm dầu vào lửa.

Ai nha, vừa nghe ký chủ nói vậy nó đã biết cô lại sắp quậy nát cái vị diện này rồi, giống như vị diện lần trước vậy.

Chắc chắn, tuy rằng vị diện lần trước không có nát, nhưng trình độ quậy phá của vị này nhà nó, nó cũng coi như là biết sơ sơ rồi.

Các vị độc giả cứ xem đi, xem xem xem rồi sẽ biết ký chủ nó sẽ làm nát cái vị diện như thế nào.

“Cáo từ trước.” Đặt đũa đứng dậy, Sở Hạ Nghi nói. Lúc William Kỳ ngẩng đầu lên, chỉ thấy làn váy lam nhạt lùa là thướt tha đang lất phất bay trong gió.

Haizz, xem ra lần này nhiệm vụ lại thất bại rồi.

William Kỳ nâng chén rượu, nhắm mắt, mái tóc dài bay lất phất trong gió, rất có dáng vẻ của một công tử mỹ mạo vô song.

Nhưng sao mãi chưa thấy ai nói gì?

William Kỳ mở mắt mới thấy quanh nơi đây chẳng có ai. Phải rồi, lúc này để chiều đãi Vân cô nương kia, hẳn đã bao trọn tửu lâu này.

William Kỳ nhìn quanh quất, chẳng nhẽ đã bỏ bằng ấy tiền bao trọn tửu lâu này, không thể không được gì cả.

Nghĩ vậy, hắn liền đứng dậy đuổi theo người vừa rời khỏi.

Nếu đã không biết nói gì, vậy thì sẽ cứ bám đuôi theo nàng ta thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 12: Vạn dặm giang sơn (12)

Sở Hạ Nghi rời khỏi tửu lâu, đường phố bên ngoài vẫn huyên náo như ban đầu.

Từ trong không gian rút ra một cây quạt giấy, cầm trên tay phe phe phẩy phẩy. Cuộc sống náo nhiệt, ta tới đây!!!

Hệ thống: "...” Nhiều lúc thực sự cảm thấy dường như ký chủ có vấn đề về thần kinh.

Sở Hạ Nghi đi được hai ba bước dạo chơi, liền cảm giác như bản thân mình bị ai theo dõi, chau đôi mày liễu quay đầu lại.

Quay lại liền gặp ngay mỹ nam áo đen.

Quên mất, mỹ nam áo đen là Huyền Dạ - Huyền Vương gia của Hạ Minh quốc.

Người này trong cốt truyện cũng là một boss phản diện, nhưng chỉ xuất hiện bốn năm chương ngắn ngủi là đã phải xuống sân khấu rồi.

Ai, vẫn là bản cô nương sống lâu nhất. Tự hào!

Từ từ đã...

Sao lại suy nghĩ đi đằng nào rồi.

Việc chính là, tên Huyền Vương gia này không phải là đi theo cô ấy chứ?

"Chắc chắn." Sở Hạ Nghi chép miệng. Đây là bị dung nhan mỹ mạo tuyệt thế khuynh thành, quốc sắc thiên hương của bản cô nương quyến rũ rồi. Làm mỹ nhân cũng thật khổ, đi đâu cũng bị vướng vào hoa đào.

Nhưng dù sao cũng không thể đường đột đi qua nơi này nọ, làm vậy quá mất hình tượng. Sở Hạ Nghi lại phẩy phẩy quạt vài cái, quay đầu bước tiếp.

Phố phường náo nhiệt ồn ào, hiện rõ một mỹ phụ váy lam nhạt đang vui vẻ dạo chơi mua đồ, theo sau nàng là một công tử trùm kín mặt nhưng vì dáng dấp quá anh tuấn cùng với khí chất bất phàm, khiến vô số người chú ý.

Sở Hạ Nghi, nhân vật chính trong câu chuyện thì thấy người bám theo đằng sau phiền phức, nhưng cũng không nói gì cả, bởi vì sao?

Nàng mua đồ, có thể vứt cho hắn cầm giúp. Dù sao cũng không thể lập tức đem thu vào không gian, sẽ dọa mọi người mất.

Còn có, nàng ăn cơm thì hắn trả tiền; Thuê phòng ở trọ, tiếp tục là hắn trả tiền.

Cho nên, dù có phiền phức một chút, nhưng lợi nhiều hơn hại, Sở Hạ Nghi tất nhiên sẽ tiếp tục vui vẻ dạo chơi.

Nhưng Hệ thống giả kia nào có cho nàng vui vẻ dạo chơi? Ám ức vì bị nàng nói đến mức ghen cổ, chỉ có thể cường chế thêm tình tiết vào thôi.

Sở Hạ Nghi: "Trả thù thiếu năng, đồ trẻ con."

Hệ thống im lặng không hề đáp. Không nên cãi nhau với ký chủ, đến cuối cùng người chịu thiệt chỉ có nó.

Sở Hạ Nghi: “Nói lý chút đi. Ngươi tức giận lại càng chế thêm tình tiết khiến ta phải động não động tay giải quyết, ai thiệt chứ?”

Mỗi câu đều bị bắt bẻ, aizza. Hệ thống lần này không nói thêm điều gì nữa, lặng yên tiếp tục thêm một âm mưu từ kịch bản khác vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 13: Vạn dặm giang sơn (13)

(13)

Đến hơn một tuần sau, rốt cuộc Sở Hạ Nghi không còn chịu nổi Huyền Dạ đi đằng sau. Cô đem hắc dẫn vào một con ngõ nhỏ, sau đó ép hắc vào tường, một tay một chân đều chống lên tường, mái tóc phát ra đằng sau, toát một khí thế soái ngẫu.

Đến William Kỳ cũng bị khí chất mạnh mẽ bất ngờ này khiến anh ta bất giác đứng thẳng.

“Này, Huyền Vương gia. Rốt cuộc mấy ngày nay anh đi theo tôi muốn làm gì?” Tên Huyền Dạ này đi theo không phải là phiền, chỉ là cô bỗng thấy chán cảm giác có người theo sau lưng thôi.

Lúc Sở Hạ Nghi nói ra mấy chữ “Huyền Vương gia” này, Hệ thống Y Y của William Kỳ càng thêm khẳng định, dường như Vân Hoàng quý phi trước mặt cũng là một vị ký chủ. Không lí nào cô có thể biết thân phận William Kỳ, huống chi mấy ngày nay ký chủ của nó đi theo cô ta, không hề thấy cô ta liên lạc với bất kỳ tổ chức nào. Vậy thì sao có thể có được thông tin về thân phận của William thiếu nhà nó chứ? Vô lý, quá phi lý rồi. Trừ phi cô ta cũng là ký chủ.

“Tôi ấy à?” William Kỳ bị đè vào tường với tư thế như sắp bị cưỡng bức đó, vẫn nở nụ cười ngả ngớn: “Chính là đã cảm nắng Vân tiểu thư.”

Sở Hạ Nghi dùng ánh mắt đăm chiêu nhìn nam nhân trước mặt, ngón tay gõ vào mặt tường. Huyền vương gia này, hình như cũng là người xuyên không.

Cái thời cổ đại cổ hủ này, từ “cảm nắng” còn chưa xuất hiện đâu. Bốn cô nương tuy rằng dốt lịch sử nhiều năm, nhưng cũng không ngốc đến mức không biết từ “cảm nắng” xuất hiện từ thời đại nào đâu.

“Anh nói... là cảm nắng tôi sao?” Sở Hạ Nghi không hỏi thẳng, chỉ lặp lại câu hỏi.

Người trước mặt chỉ chớp chớp mắt nhìn cô. Ánh mắt rần rờ mạnh mẽ, bỗng khiến Sở Hạ Nghi như lạc đi trong đôi mắt có thần ấy.

“Đồng hương.” William Kỳ bỗng nói một câu không đầu không cuối. Từ “cảm nắng” kia hẳn là cố ý nói với cô. Nếu cô thực sự chỉ là người bình thường thì chắc chắn sẽ hỏi lại, cảm nắng là gì. Nhưng giờ cô lặp lại một cách như vậy, đã khiến hắc đủ thông tin xác định, cô không phải người thời cổ đại này. Tuy rằng không biết là cô chỉ xuyên không đơn thuần hay là sở hữu hệ thống xuyên không nhanh như hắc nữa.

“Đồng hương, rồi sao?” Sở Hạ Nghi sao có thể không nhìn ra cái bẫy của hắc chứ.

“Rồi sao à? Rồi vẫn là có tình ý với cô.” William Kỳ nở nụ cười ranh mãnh.

P.s: =))) Hai người này bầy nhau kinh quá.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 14: Vạn dặm giang sơn (14)

“Bớt nhảm đi. Nói, anh đi theo tôi là có âm mưu gì.” Sở Hạ Nghi tất nhiên không tin, ngón tay gõ cạch cạch trên mặt tường.

“Mỹ nhân à, tôi thực sự có tình cảm với cô mà.” William Kỳ vẫn như cũ cố chấp lặp lại một câu nói.

“Hừ.” Sở Hạ Nghi mất kiên nhẫn bỏ tay ra khỏi tường, quay người bỏ đi, không quên ném lại một câu: “Đừng đi theo tôi nữa.”

William Kỳ chỉ cười, không đáp gì cả. Hắc làm sao có thể bỏ cuộc được?

Cho nên, Sở Hạ Nghi vẫn là cảm giác được có người đi theo mình. Khởi nói cũng biết kẻ bám theo là ai. Nhưng quay đầu lại cũng chỉ thấy đường phố vắng vẻ ngập trong nắng vàng, người đâu chẳng thấy.

Hừ, không thấy không có nghĩa là không có người đi theo.

Cảm giác của bốn cô nương chưa hề sai.

Nếu có sai, vậy chắc chắn là do tâm trạng không tốt.

Nhưng bây giờ tâm trạng bốn cô nương rất tốt, nên không thể nào có chuyện cảm giác sai được.

Mắt Sở Hạ Nghi lóe lóe, chân đá đá mấy hòn sỏi bên dưới, trong chốc lát liền cầm lên đem ném tứ tung.

Tứ tung bốn phía đều có hạt sỏi.

William Kỳ toát mồ hôi hột. Sỏi đập vào người vẫn có độ đau nhất định, hơn nữa nhìn lực ném của bà hoàng quý phi kia, rõ ràng là không hề nhẹ.

Hắn trốn ở trên cây, không ngừng làm ra một loạt động tác kì quái đến dị hợm để tránh sỏi. Nhưng dường như bà quý phi kia đã tia ra hắn trốn ở đâu, một loạt sỏi liền tập trung bay tới chỗ này, khiến con đường tránh sỏi của hắn càng thêm khó khăn.

Nhảy bên trái, tránh bên phải, cuối cùng, William Kỳ từ trên cây nhảy xuống, hiện ra trước mắt Sở Hạ Nghi.

“Không phải bảo anh đừng đi theo tôi nữa sao, tại sao còn đi theo tôi?” Sở Hạ Nghi cầm một viên sỏi được kẹp giữa hai ngón tay thon dài, dùng giọng điệu hững hờ nói.

“Không phải bảo vệ cô sao.” William Kỳ nhướn mày, “Cô gây chuyện như vậy, không sợ bị liên minh cần ngược lại sao?”

Bị cần ngược lại, một chuyện quả là rất có khả năng.

Liên minh bốn nước đem quân vây đánh Thiên Yên quốc, giờ đã chiếm được hơn phân nửa giang sơn Thiên Yên. Quân sĩ bốn nước khí thế hùng hực, một lòng muốn đánh chiếm lấy Thiên Yên quốc.

Nhưng, chiếm được rồi thì sao? Ai làm chủ?

Cô nắm giữ ngọc tỷ uy hiếp bọn họ. Bọn họ dựa theo lời cô kết liên minh đánh lấy Thiên Yên quốc, là bởi vì phần thắng đã gần như nắm chắc trong tay.

Thiên Yên quốc là quốc mạnh nhất, bọn họ không sánh bằng. Nhưng gộp sức lại còn có thể không bằng nữa sao?

Ai dám đảm bảo, một khi liên minh họ đã lấy được Thiên Yên quốc, sẽ không quay lại cần ngược, tiêu diệt cô chứ?

Nhưng cô cần người bảo vệ sao?

Cho dù có cần, cũng đã là cần trong quá khứ rồi.

Bất giác nhớ tới một số chuyện vốn đã nên trôi vào dĩ vãng, khiến giọng Sở Hạ Nghi cất lên lạnh lùng: “Tôi không cần người khác bảo vệ.”

“Vậy cô bảo vệ tôi đi?” William Kỳ nhận thấy giọng cô trở nên lạnh lùng nhưng vẫn không từ bỏ trêu đùa “Tôi đem bản thân mình gả cho cô, cô che chở cho tôi suốt phần đời còn lại.”

Sở Hạ Nghi cười lạnh, lật tay ném ra một bộ y phục nữ: “Anh mặc đi, rồi chúng ta cùng dạo quanh phố phường, tôi liền đem anh cưới về.”

William Kỳ cầm lên bộ y phục trên tay. Màu hồng nhạt nữ tính, chất vải lụa mềm mại, thiết kế đơn giản gọn nhẹ. Lại nhìn người vừa ném bộ đồ này cho hắn đang dùng gương mặt thách thức nhìn hắn, hắn liền nói: “Được!”

Sở Hạ Nghi bất ngờ, nhưng cũng không nói gì cả.

Một chốc lát sau, liền có mỹ nữ mặc váy hồng nhạt xuất hiện, khiến cô không khỏi mờ mắt mà nhìn.

William Kỳ đem mái tóc đen búi lên một nửa, cài một cây trâm mộc. Nửa tóc còn lại thả xõa trước mặt, khiến gương mặt vốn to trở nên nhỏ đi không ít.

Nhưng điều Sở Hạ Nghi không ngờ nhất, là hắn lại dùng phấn, cuối cùng khiến gương mặt thực sự là một mỹ nhân.

Ghê.

Ghê quá.

Không nhìn nổi.

Thực sự không nhìn nổi.

Sở Hạ Nghi liền co giò chạy trốn.

Hừ, cô nói là phải cùng cô đi dạo phố nữa thì cô liền đem hần cưới về, giờ cô trốn đi, không ai cùng hần đi dạo phố, vậy là xong.

Vốn bản cô nương cũng không ngờ được, hần lại có thể hóa thân xuất sắc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 15: Vạn dặm giang sơn (15)

William Kỳ dương dương tự đắc nhìn theo bóng Sở Hạ Nghi lẩn trốn, gương mặt dương dương tự đắc bỗng trở nên âm trầm khó lường. Hần vuốt nhẹ chết vài mềm mại của bộ y phục đang mặc, trong đầu hồi tưởng lại một đoạn ký ức, chính là khi cô ném thứ này cho mình.

Lật tay một cái là ném cho hần bộ đồ này. Phải chăng cô cũng là người có Hệ thống giống hần? Chỉ khi có Hệ thống thì mới giải thích được tất cả việc kỳ lạ này thôi.

Ngẫm nghĩ một lát, trong lòng đã xác định. William Kỳ đuổi theo Sở Hạ Nghi, dù rằng cô đã khuất dạng từ lâu.

Sở Hạ Nghi lúc này ngồi vắt vẻo trên một cành cây, mắt lim dim nhắm lại. Trong đầu, Hệ thống không ngừng kêu gào: “Cô có biết hành động vừa rồi của mình đã làm không? Ký chủ rốt cuộc có ý thức hành động của mình không? Cô ngang nhiên ném y phục cho tên Vương gia kia, hần có thể không cảm thấy gì sao? Ký chủ, thỉnh cầu cô có một chút trách nhiệm đi!”

“Hừ” Sở Hạ Nghi lười biếng đáp lời: “Kẻ như hần nhìn thấy mà không tỏ vẻ gì, chẳng phải là cũng có Hệ thống sao? Người ồn ào cái khi gió gì, để yên cho ta nghỉ ngơi dưỡng sức.”

“Thật sao?” Hệ thống có chút khó tin hỏi lại.

Sở Hạ Nghi chép miệng, khinh bỉ: “Người quả nhiên là Hệ thống giả, năng lực quan sát kém cỏi.”

Hệ thống nghe tới ba chữ “Hệ thống giả” lại gãy nảy lên làm ầm ĩ một hồi. Sở Hạ Nghi cũng mặc kệ.

Thời gian như bóng câu qua cửa, đảo mắt một cái, một tháng đã trôi qua. William Kỳ không biết bằng cách nào tìm thấy Sở Hạ Nghi, nhưng cứ khi hần ta tìm đến thì cô lại chạy. Hai người này kẻ đuổi người chạy khắp thiên hạ, khắp nơi gà bay chó sủa. Nhưng lãnh đạo cấp cao cũng không để ý, Thiên Yên quốc còn cần họ lo nữa kia.

Mà đúng vào hôm nay, liên minh bốn nước kia đã chiếm lấy toàn bộ giang sơn Thiên Yên quốc.

Một ngày đáng ăn mừng. Đèn treo sáng khắp hoàng cung, bên trong đại điện, bốn vị Hoàng thượng cùng ly ăn mừng.

Nhưng sau khi ăn mừng trong hoàng cung vẫn còn vương mùi máu chưa được dọn sạch, tranh cãi đã nổ ra.

Ngai vàng kia, bốn người họ đều muốn ngồi.

Thiên Yên Quốc, bốn người họ đều muốn giữ làm của riêng.

Nhất thời, từ không khí vui mừng chiến thắng, từ bốn người vừa cạn rượu khách sáo chúc mừng nhau, địch ý đã tràn ngập khắp đại điện.

“Các vị...” Giữa những tiếng tranh cãi, một giọng nam vang lên, âm điệu không cao không thấp nhưng lại khiến bốn vị Hoàng thượng đều ngừng lại, quay đầu ra nhìn.

Họ có thể tranh cãi vì lợi ích riêng, nhưng khi có ai có ý đồ nhúng tay vào cùng chia miếng bánh này với họ thì đừng hòng. Dù trong nội có loạn thì khi có giặc ngoài cũng phải đoàn kết.

William Kỳ mặc áo bào đen, mũ che nửa gương mặt, chỉ để lộ khuôn cằm cùng với đôi môi mỏng đang cong lên cười.

Một nụ cười lạnh lẽo. Trong không khí còn vương mùi máu, nụ cười này càng thêm âm u lạnh lẽo, phối cùng với bộ áo bào màu đen, càng giống như nụ cười của ác quỷ.

Mà khi ác quỷ cười, làm gì có xuân hoa nở rộ, chỉ có máu nở thành hoa.

“Hộ giá, hộ giá...” Tiếng gào ầm ĩ vang lên, nhưng hắn đã sớm hạ cấm chế trong căn phòng này, đảm bảo nội bất xuất ngoại bất xâm.

William Kỳ nhếch miệng cười, nghĩ nên có thêm chút màu mè vào không. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn tranh quyền đoạt vị.

Nghĩ thế nào làm thế vậy, hắn mở miệng cất tiếng ngọc lời vàng, âm thanh trong trẻo nhưng dường như vẫn pha chút mùi âm u: “Chuẩn bị tới địa ngục chưa?”

Vừa dứt lời liền rút kiếm, bốn vị Hoàng thượng kia cũng không phải là phế vật, liền rút ra kiếm của riêng mình.

Nhất thời, trong không gian lóe sáng ánh kiếm chạm kiếm, tiếng lan canh khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 16: Vạn dặm giang sơn (16)

Trong lúc William Kỳ đang đoạt vị, Sở Hạ Nghi hưởng thụ một bữa ăn từ tế hiếm có ở một nhà gian tăng lâu. Đừng hỏi tại sao lại là hiếm có, suốt hơn một tháng bị tên Huyền Dạ kia đuổi, cô có ăn được bữa nào từ tế đâu! Cứ vừa vào mồm được hai ba miếng cơm là lại thấp thoáng thấy bóng hình hắn.

Nhưng hai ba hôm nay cũng chẳng thấy đâu, có khả năng là hắn từ bỏ việc đuổi nàng rồi.

Từ giờ có thể yên tâm sống thoải mái rồi! Sở Hạ Nghi thấy vô cùng phấn chấn.

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy, dù sao sau khi đã ăn hết bữa cơm, cô bỗng thấy buồn chán.

Chán!

Chán!

Thật sự rất rất rất rất chán!

Làm sao để hết chán đây? Sở Hạ Nghi vừa cạch cạch gõ đũa vào chén cơm vừa suy tư.

Nghĩ không bao lâu, trong đầu lập tức hiện ra ý tưởng.

Phải rồi, bốn cô nương đi chọc phá nam nữ chính, khiến hai người họ tức chết.

Ý tưởng hay! Sở Hạ Nghi hào hứng buông đũa xuống bàn, lập tức đứng dậy khỏi ghế.

Cơ mà, đứng dậy rồi lại ngồi xuống.

Tại sao à?

Aizza, bốn cô nương không biết nam nữ chính ở đâu.

Sở Hạ Nghi ôm đầu, rầu rĩ hỏi Hệ thống đã lâu không xuất hiện: “Hệ thống, làm sao để hết chán?”

“Thực hiện nhiệm vụ.” Hệ thống lập tức online: “Nhiệm vụ phụ tuyển hai: Vạn dặm giang sơn.”

Được Hệ thống nhắc nhở, Sở Hạ Nghi liền nhớ ra bản thân mình còn một cái nhiệm vụ phụ tuyển là mẫu nghi thiên hạ còn chưa làm.

Ồ mà, cái một còn chưa làm, sao đã phát hành cái thứ hai rồi?

Hơn nữa, cái đầu tiên “mẫu nghi thiên hạ” mang ý nghĩa là “Hoàng Hậu”. Cái thứ hai “vạn dặm giang sơn” là ý gì? Là muốn cô làm Hoàng Thượng sao?

Sao rồi thế này?

Hệ thống, mau mau giải thích!

Hệ thống được một lần hiếm hoi thể hiện bản thân mình trước mặt ký chủ, không khỏi có chút kiêu ngạo. Nghĩ lại mà xem, ký chủ nhà người ta hơi tý lại hỏi Hệ thống, hờ chút lại hỏi Hệ thống, còn ký chủ nhà nó thì sao? Công bố nhiệm vụ thì hoàn thành theo phương thức quái quỷ, bất kỳ chức năng gì thì dường như đều nắm rõ trong lòng bàn tay, không cần nó phải giải thích. Thực sự khiến một Hệ thống như nó không khỏi cảm thấy mình có chút... vô dụng!

Hệ thống ủ mưu ngấm ngầm, lần sau công bố nhiệm vụ sẽ tiếp tục ban hành theo kiểu khó giải thích ý nghĩa, rối rắm như thế này, để ký chủ phải hỏi nó! Hệ thống vô cùng vui sướng, tí mi giải thích cho Sở Hạ Nghi.

“Phiền phức vậy.” Sở cô nương sau khi được giải thích không khỏi kêu lên.

Vạn dặm giang sơn, không phải là muốn cô làm Hoàng Thượng, mà là muốn cô có giá trị bằng giang sơn gấm vóc.

Giá trị bằng giang sơn, nói trắng ra chính là muốn cô quyến rũ Hoàng Thượng vì cô mà từ bỏ giang sơn, quy ẩn nơi núi rừng.

Sở Hạ Nghi ảo não. Ban đầu mất hết hơi trở hết tài cung đấu, vất óc leo lên vị trí Hoàng Hậu, rồi sau đó lại tiếp tục phải dùng lấy chất xám để mà đem theo Hoàng Thượng bỏ trốn.

Lại còn phải thực hiện theo trình tự, không thể chưa làm Hoàng Hậu đã dụ Hoàng Thượng bỏ đi luôn.

Phiền quá!

Nhưng dù kêu than là phiền, Sở Hạ Nghi vẫn đứng dậy chuẩn bị đi làm nhiệm vụ. Dù có phiền cách mấy thì còn hơn là ngồi đây mà chán chết. Nếu làm nhiệm vụ mà thấy phiền quá thì cùng lắm cô bỏ quách đi là xong.

Sở Hạ Nghi xuống lầu, đi thám thính xem hiện tại những anh tài tinh tú nào đang làm Hoàng thượng. Nói đi cũng phải nói lại, có làm Hoàng Hậu thì cũng phải chọn tên Hoàng thượng đẹp trai chứ.

Nhưng Sở Hạ Nghi ngàn vạn không ngờ, chỉ qua hai ngày mà chẳng còn cái gì mà ngũ quốc phân chia cả, giang sơn đã được thống nhất.

Mà cửu ngũ chí tôn kia, không ai khác chính là cái tên đã biệt tích hai ngày nay – Huyền vương gia Huyền Dạ.

Cái tên này, rốt cuộc đi thu phục ngũ quốc lúc nào vậy?

Sở Hạ Nghi chờ người ngấm ngầm trong chốc lát, kết hợp với những lời đồn đoán, cuối cùng cũng nghĩ thông.

Cái tên Huyền Dạ này, mỗi lần đuổi theo cô đến nơi nào đó đều dành thời gian đi ăn trộm binh phù, khiến quốc gia rơi vào tình trạng hỗn loạn ngầm.

Bởi vì liên minh tứ quốc đang tập trung vây đánh Thiên Yên, nên hắn sẽ không để ý nhiều. Khi tứ quốc đã hoàn toàn đánh chiếm toàn bộ Thiên Yên quốc, hắn lại tới Thiên Yên, thăng bước Hoàng cung Thiên Yên quốc, giết sạch mấy vị Hoàng thượng, nâng tay trên của bọn họ. Mặc lên hoàng bào, đội vào mũ miện, lập tức trở thành Hoàng đế! Dem binh phù ra điều binh khiển tướng, bởi vậy chỉ trong một ngày đã hoàn toàn thống nhất giang sơn.

Tiếp đó, tuy hắn miễn thuế ba năm, nhưng liên tục đề ra vài điều lệnh tàn ác giống như bạo quân. Nhưng Sở Hạ Nghi dễ dàng nhìn ra, Huyền Dạ biến mình thành bạo quân, thực chất là dùng bạo tạm thời bình ổn thiên hạ. Dù sao thì thống nhất một cách chóng vánh như vậy, cũng chẳng thể nào vững chắc được.

Sở Hạ Nghi nghĩ xong xuôi mọi chuyện, vung tiền thuê một cỗ xe ngựa thăng bước tới kinh đô Thiên Yên quốc. Nếu Huyền Dạ đã là Đế vương, thì hiện tại cô muốn làm Hoàng Hậu càng dễ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 17: Vạn Dặm Giang Sơn (17)

Buổi chiều tan, William Kỳ vất vả cả buổi sáng và cái vương triều lung lay mới thống nhất, đối phó đầu óc với mấy ông quan đã già lại còn cổ chấp, mệt mỏi rũ rượi đi về phòng. Nhưng vừa mở cửa phòng ra, hắn liền bất ngờ.

Trên tràng kỷ đối diện cửa phòng có một nữ nhân đang ngồi nhìn móng tay. Nghe tiếng cửa mở, liền ngẩng đầu.

Đây chẳng ai khác còn Sở Hạ Nghi.

“Cô đến đây làm gì vậy?” William Kỳ vừa hỏi vừa khép lại cửa.

Sở Hạ Nghi bước xuống khỏi tràng kỷ, đi tới đối diện William Kỳ, tiếng váy quét đất xoàn xoạt xen lẫn tiếng nói trong trẻo của cô: “Anh không cho tôi tới sao?”

William Kỳ cổ quái đi quanh Sở Hạ Nghi một vòng, “Cô muốn làm Hoàng Hậu sao?”

“Ừ.” Cô thản nhiên đáp, lại nhấc tà váy lên, kêu than: “Có nghi thức gì nhanh chút, bộ váy này nặng lắm đây.”

Đây là một bộ phượng bào. Tuy rằng mặc lên người Sở Hạ Nghi nó hơi nặng khiến bộ trang phục bị ảnh hưởng không ít nhưng vẫn rất đẹp. Phượng bào lấy màu đỏ làm chủ đạo, viền cổ áo, viền tay, viền váy thêu họa tiết hoa văn phức tạp với kiểu thêu chìm nổi bằng chỉ màu vàng óng ánh. Trước ngực thêu một bông mẫu đơn nhụy vàng sống động như thật với lớp lớp cánh hoa nở rộ. Đằng sau thêu một con chim phượng đang giương cánh, kỹ nhân thêu con phượng này dường như rất lành nghề, con phượng nhìn như muốn thoát ra khỏi bộ phượng bào mà bay lên vậy. Còn lại đều là họa tiết vân mây ngũ sắc, cát tường như ý được thêu nhỏ vào một số vị trí của chiếc váy. Sở Hạ Nghi không có thời gian làm tóc cầu kỳ, chỉ đơn giản búi lên rồi dùng một cây trâm khắc hình con phượng với đôi mắt đính ngọc, đeo thêm một đôi khuyên tai hình lông vũ màu đỏ. Cả người cô toát vẻ uy nghiêm. Trong uy nghiêm có cao ngạo, trong cao ngạo có xa cách, trong xa cách có khinh thường, trong khinh thường có sự cao quý.

“Đây nữa, thiếu rồi.” William Kỳ không biết lấy từ đâu khăn hi trùm lên đầu cô. Sau đó hần liền cao giọng gọi người mang vào đây hai li rượu.

William Kỳ hần lần này làm đế, có tiếng bạo quân, bên cạnh cung nữ thái giám nhìn thấy hần đều như nhìn thấy ma nhưng vẫn cố nhẫn nhịn không chạy đi mà theo sau hần hầu. William Kỳ thấy quá phiền phức liền xua đuổi bọn họ, đám cung nhân đó cầu còn không được nên tất cả đều chạy biến.

Rất nhanh, liền có thái giám bê khay rượu lên. William Kỳ cầm lấy hai chén, một chén giữ trong tay, một chén đưa cho Sở Hạ Nghi. Đang định tiến hành nghi lễ uống rượu giao bôi, lại thấy tên thái giám đang ngạc nhiên nhìn Sở Hạ Nghi một thân phượng bào, liền hắng giọng. Nghe tiếng hần hắng giọng, tiểu thái giám lập tức hồi hồn, sau đó cấp đút chạy ra ngoài.

“Không bái thiên địa sao?” Sở Hạ Nghi cất tiếng hỏi.

“Bái làm gì, phí thời gian.” William Kỳ lập tức đáp.

Sở Hạ Nghi khẽ nhích nhích đôi mày, không nói gì cả. Sau đó tấm khăn hi được William Kỳ vén lên, hai người mỗi kẻ cầm một chén rượu uống giao bôi.

Vừa uống xong, Sở Hạ Nghi liền ngồi xuống ghế gần đây. Bàn tay cô thoăn thoắt tháo đôi khuyên tai, vòng ngọc, rồi đến hai lớp áo ngoài của phượng bào. Đến lúc này, cô mới thấy nhẹ đi đôi chút.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 18: Vạn Dặm Giang Sơn (18)

“Cô đến đây có chuyện gì vậy?” William Kỳ một thân long bào ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh.

Sở Hạ Nghi uống ngụm nước rồi mới liếc mắt trả lời: “Muốn làm Hoàng hậu thôi.”

“Nhìn cô không giống người tham vinh hoa phú quý.” Tuy rằng hần đã làm đủ nghi thức thừa nhận cô làm Hoàng hậu, nhưng hần hiện tại cũng rất tò mò tại sao cô đột nhiên lại muốn làm như vậy.

“Thế tôi giống dạng người như thế nào?”

William Kỳ gần như không do dự, lập tức trả lời: “Cô giống người thích tự do hơn, thường coi tiền tài là vật ngoài thân. Không ham tiền tài, cũng chẳng sinh vinh hoa.”

Hệ thống vừa ngoi lên nghe chuyện, và Sở Hạ Nghi liền không hẹn mà cùng suy nghĩ: “Sai quá sai.”

Hệ thống đầy hứng thú nhận xét: “Ký chủ, cô mà không phải người ham tiền tài thì mặt trời đã mọc phía Tây rồi.”

Không ham tiền tài? Người đùa sao? Ký chủ của nó tuy chưa ham tiền tài, sinh vinh hoa tới mức coi tiền tài, vinh hoa như mạng, nhưng đích xác vẫn chính là thích, làm gì có chuyện không ham tiền tài, chẳng sinh vinh hoa.

William Kỳ thấy nàng không nói gì, ngỡ rằng mình đoán đúng, mỉm cười: “Ta đoán đúng rồi.”

Sở Hạ Nghi tuy rằng trong lòng âm thầm phản lời hần nói nhưng cũng không nói ra miệng, cảm quát phe phẩy. Thôi thì hần đã nghĩ thế thì cứ để hần tiếp tục nghĩ vậy đi, việc gì phải bóc trần sự thật rồi tự mình làm xấu hình ảnh mình.

“Hoàng cung vắng vẻ nhì.” Cô tìm một chủ đề khác nói chuyện. Hoàng cung đích xác là vắng vẻ, cô một đường nghênh ngang đi thẳng vào cung mà cũng chẳng bị ai coi là thích khách bắt lại. Có lẽ chính bọn thuộc hạ, nô tài còn chỉ hận không có sát thủ vào cung giết chết tên Hoàng đế này thôi.

“Bạo quân mà.” William Kỳ bày ra vẻ bất đắc dĩ. Hần mới thống nhất giang sơn, không sử dụng bạo lực thì không trấn áp nổi nhưng sử dụng bạo lực lại khiến nhiều kẻ bất mãn nên suốt cả buổi chiều sáng hôm nay hần đã phải vất kiệt rất nhiều chất xám mới có thể tiếp tục giữ tình trạng “ổn định” như hiện nay. Cũng tại cái hệ thống chết tiệt, bằng không thì sao hần phải mệt mỏi vậy chứ!

Hệ thống Y Y bị ký chủ nhà mình triệu hồi: “Không phải chính William thiếu cũng thỏa mãn lắm sao.”

“Ta thỏa mãn? Người thấy ta thỏa mãn lúc nào?”

“Lúc giết người đoạt vị!”

“Con mắt nào của người nhìn thấy ta thỏa mãn?”

“Con mắt nào cũng thấy!”

“Lúc đó bốn thiếu gia đã cắt đứt liên lạc với người, người còn có thể thấy thế nào được? Lặn xuống đi.” Bạn Y Y đáng thương bị cưỡng chế offline.

William Kỳ không nói chuyện với Hệ thống của mình nữa, lúc này mới cảm thấy không khí có chút trầm mặc, nhưng tựa hồ như lại rất thích hợp.

Bên ngoài sân nắng vàng, vài tên áo đen nấp sau bồn hoa nhìn khung cảnh bên trong điện qua cửa sổ, có chút ngây người.

Cô gái lớp váy* đỏ rực như lửa, đầu búi đơn sơ, cầm trên tay chiếc quạt xấp che nửa mặt, thỉnh thoảng lại phe phẩy chiếc quạt. Lòng mày lá liễu thanh thoát, hai mắt nhìn về phía trước, nhưng lại dường như chẳng phải nhìn về phía trước. Cả người cô gái toát ra một khí chất khiến người ta khó diễn tả được, một loại khí chất có chút thanh cao, lại có chút vương giả, xen lẫn trong thanh cao và vương giả có một chút tự tại tiêu dao.

Bên cạnh cô gái, chàng trai vận long bào trầm tĩnh. Không giống như cô gái bên cạnh, cả người hần tràn đầy khí chất uy quyền của bậc đế vương, sự lạnh lùng của người ngồi trên nơi cửu ngũ chí tôn.

Hai người ngồi cạnh nhau, đều yên tĩnh không cất lời, bầu không khí trầm mặc nhưng lại không một chút ngột ngạt mà tất cả đều rất hòa hợp. Khung cảnh đẹp như tranh vẽ, sự hòa hợp khiến người ta phải say mê mà ngắm nhìn.

Nhưng mà rốt cuộc khung cảnh ấy đẹp đến nhường nào? Bọn áo đen không tả được, nhưng chính hai nhân vật của khung cảnh cũng không biết. Họ chẳng phát giác ra bất kì lời gì cả, bởi trong thời gian mấy tên áo đen đang ngây người ngắm khung cảnh, họ đều bận đối co với Hệ thống của riêng mình. Cho nên mới nói, đừng để bị vẻ ngoài lừa dối. Tâm trạng thật sự của con người ta, bạn chưa chắc đã nhìn ra được đâu.

Và cũng xin gửi thêm một khuyến cáo nữa, đã làm chuyện mờ ám thì đừng có thất thần vì...

Một vật nhỏ dài mảnh mẽ xé gió lao tới đầu một trong số tên áo đen đang nấp sau bồn cây. Tên áo đen tuy tai nghe thấy tiếng gió nhưng vì thất thần, hần đã bỏ lỡ thời gian tránh ám khí. Khi đồng bọn nghe thấy tiếng hần ngã xuống thì mới phát giác ra có chuyện, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa mi tâm người anh em của mình là một cây trâm vàng, đầu cây trâm có khắc hình con phượng với cái mắt bằng ngọc. Cả đám người áo đen lập tức hồi hồn, soạt soạt rút kiếm ra, nhưng cũng chỉ rút được kiếm ra mà thôi, chưa vung được thì đã theo gót người anh em ngã xuống rồi. Trên mi tâm họ cũng giống người đã hi sinh đầu tiên kia, đều có một cây trâm.

Bên trong điện, William Kỳ sau khi thấy cả đám áo đen đều ngã, lặng lẽ dời mắt nhìn sang Vân Kỳ Ninh* ở bên cạnh, mà Vân Kỳ Ninh cũng đang nhìn hần. Hai ánh mắt dao nhau, Sở Hạ Nghi lại phe phẩy quạt, “Trâm là thứ vật dụng thân quen của phụ nữ.”

*Dùng lớp váy mà không phải phượng bào vì Sở Hạ Nghi đã cởi gần hết phượng bào ra rồi.

*Vì William Kỳ biết Sở Hạ Nghi là người ở đây nhưng không biết tên thật của cô nên gọi là Vân Kỳ Ninh và ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 19: Vạn Dặm Giang Sơn (19)

“Tôi nói này...” William Kỳ nhìn cô vẫn thản nhiên như lúc ban đầu, mở miệng nói.

Sở Hạ Nghi không nói gì, liếc mắt nhìn sang, ra hiệu ý là “cứ nói đi”.

“Cô lấy đầu ra làm trâm vậy?” Rốt cuộc cô gái này có bao nhiêu trâm cài vậy, lúc nào cũng có thể tùy tiện phóng ra chục cây trâm, hần cũng có bao giờ thấy cô nhặt lại trâm đâu.

“Cướp!” Sở Hạ Nghi nhanh chóng đáp. Mỗi lần xuyên đến vị diện cổ đại hoặc huyền huyền cô đều vận hết sức bình sinh mà càn quét lấy trâm bỏ vào không gian. Nếu xuyên tới hiện đại, thiếu tiền có thể đem trâm đi bán, mà lúc khẩn cấp lại có thể dùng trâm. Quá tiện lợi!

William Kỳ: “...” Cướp có thể nhiều vậy sao? Hần nhìn chăm chăm cô rồi lại nói: “Từ nay đừng cướp nữa. Hoàng hậu đi cướp đồ, rất mất mặt.”

Sở Hạ Nghi vung tay gấp quạt, lần này là quay cả đầu sang người hấn, “So ra thì cũng không mất mặt bằng Hoàng thượng từng mặc y phục cô nương.”

William Kỳ: “...” Được rồi, hấn ghen lời.

Hệ thống: “...” Người anh em, tôi rất thông cảm với đồng chí. Cảm giác này, tôi trải qua n + 1 lần rồi. Quá khứ, hiện tại và tương lai vẫn sẽ tiếp tục trải nghiệm cảm giác ức ghen đó! Huhu, bản hệ thống đáng thương quá!

Sở Hạ Nghi đứng dậy rời khỏi điện đi về phía cung điện dành riêng cho Hoàng hậu ở ngay bên cạnh.

Phượng Nghi Cung

Vừa bước vào đại điện, mắt Sở Hạ Nghi không khỏi sáng lên rực rỡ. Quả nhiên là cung điện Hoàng hậu có khác.

Đại điện bài trí tinh tế trang nhã nhưng vẫn toát được vẻ uy nghi bề thế của bậc mẫu nghi thiên hạ bởi tượng hai con chim phượng to lớn được đặt đằng sau ghế Hậu. Một giá lớn làm bằng gỗ đặt những bình hoa với họa tiết đậm vẻ cổ xưa, Sở Hạ Nghi vừa nhìn là biết, thứ này rất đáng tiền! Cô tiếp tục tiến bước vào phòng ngủ ngay đằng sau đại điện.

Phòng ngủ rất rộng. Đối diện cánh cửa màu son là bộ bàn trà. Sát bên cạnh cửa sổ là nhuễn tháp. Trên tường có treo một bức họa mẫu đơn được vẽ y như thật. Sở Hạ Nghi phát hiện, bức họa mẫu đơn này chính là bông mẫu đơn trên phượng bào của cô. Không một chút gì do dự, Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng rút bức tranh xuống, cất trong không gian. Tại sao phải nhẹ nhàng à? Đây là tiền đó!

Hệ thống: “...” Nó đã nói rồi, lại không tin nó đi. Ký chủ nhà nó không yêu tiền thì ai yêu tiền?

Cô đi vào đằng sau tấm bình phong, giường ngủ cùng tủ đựng đồ liền hiện ra trước mắt. Sở Hạ Nghi chỉ tùy ý lướt sơ qua chứ không vội gom vào không gian. Cô quét tay lên mặt tủ gỗ đó, khẽ tiếp liền đưa lên miệng thổi.

Không một chút bụi nào bay ra, ánh mắt Sở Hạ Nghi bỗng trở nên có chút âm trầm.

Từ khi bước vào đại điện cô đã thấy là lạ rồi. Trước đây tứ quốc liên minh xông vào kinh thành, bước vào Hoàng cung, chẳng nhẽ lại không có tên nào vào cung của Hoàng hậu mà tàn sát càn quét sao? Huống chi bên ngoài điện, cô không thấy bất kỳ bóng dáng một cành hoa ngọn cỏ nào hết. Bình thường các vị Hoàng hậu ít nhiều điều trồng hoa cỏ bên ngoài, nhưng giờ lại không còn ngọn nào. Chứng minh cái gì? Chứng minh chắc chắn Phượng Nghi Cung đã bị người ta càn quét qua, phá hủy mọi thứ kể cả hoa cỏ, sau đó có người đem dọn đi. Những bình hoa cỏ quý giá bên ngoài đại điện, bức mẫu đơn ngoài kia, còn có trăm vòng trang sức trong đây sao có thể còn tồn tại, chẳng lẽ lại không có tên nào dòm ngó vào mấy thứ này sao? Cứ cho rằng đám hoa cỏ bên ngoài là do cung nhân trong cung dọn đi để đón Tân đế, vậy thì mọi thứ quý giá tồn tại trong đây phải giải thích như thế nào? Tân đế mới lên có hai ngày, quần thần bên dưới còn đang dử dội phản đối. Huyền Dạ* lo đối phó với đám đó còn chưa xong, sao có thể có tâm tư đi dọn dẹp sạch sẽ rồi bài trí nơi này để chờ Hoàng hậu tương lai được? Việc cô khoác phượng bào đến đây muốn làm Hoàng hậu, cho dù có dọn dẹp nhanh thế nào thì làm sao mà có thể trong phút chốc, chưa đầy một canh giờ đem tất cả mọi thứ trở lại vẻ khang trang của ngày xưa?

Nói cho cùng, cũng chỉ có một giải thích hợp lý, mà lại vô lý: Huyền Dạ đã sớm biết cô sẽ tới đây, cho nên sai người dọn dẹp!

Có vô lý không? Làm mẫu nghi thiên hạ là nhiệm vụ mà Hệ thống đã phát cho cô, ngoài cô và con hàng Hệ thống giả chết dẫm kia, làm gì có ai biết? Hơn nữa cô chưa từng nhắc một chữ nào với người ngoài, tên Huyền Dạ kia chắc chắn có vấn đề! Từ việc hấn là người xuyên không, giờ lại biết cô sẽ tới đây làm Hoàng hậu, chuyện này bắt đầu có chút nguy hiểm rồi.

Hệ thống: “Ký chủ cho đến lúc suy luận vẫn gọi ta là con hàng Hệ thống giả!!! Ký chủ, cô sao găm cán không buông tha như vậy?”

“Cán là hành động của chó, ta không phải chó!” Sở Hạ Nghi nghiêm nghị đáp.

Hệ thống không nói gì nữa, cũng không phải là lại bị cô làm cho ghen chết. Chỉ là hiện tại nó đang muốn cười vui vẻ. Nhìn xem, ký chủ đang suy đoán người ta có âm mưu với mình. Nó sao có thể tiết lộ với cô rằng, cả hành trình này của cô hoàn toàn là rong chơi trong thế giới giả tưởng, sao có thể tồn tại cái gọi là “nguy hiểm” được? Cả việc Huyền Dạ kia đoán được cô sẽ tới đây làm Hoàng hậu nữa, Hệ thống không chút lo lắng. Tuy rằng nó không biết tại sao tiểu tử kia lại có thể đoán như vậy, nhưng thân là một Hệ thống chính thống, nắm mọi quyền kiểm soát trong tay, nó có thể khẳng định tên Huyền Dạ kia sẽ không gây nên được sóng to gió lớn gì.

P.s: Nhắc lại cho bạn nào quên: Huyền Dạ là tên nhân vật của William Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.